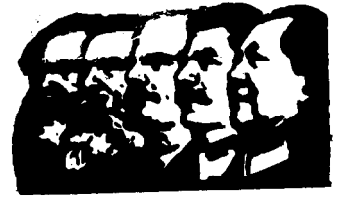

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΓΕΝΑΡΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 504, € 1,50

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΠΕΛΩΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

Οξύνουν τη σύγκρουση με τη δημοκρατική Ευρώπη για να μας υποδομηώσουν στο ρωσοκινεζικό άξονα

Από καθαρά οικονομική άποψη η χώρα μας βρίσκεται σε μια πολύ άσχημη κατάσταση, όπως αναγκάζεται πια να το αναγνωρίσει ακόμα και η συμμορία των προβοκατόρων που έχουν αρπάξει με ψέμματα τη διακυβέρνηση του τόπου. Αυτό συμβαίνει γιατί μόλις τώρα εκδηλώνεται ταυτόχρονα το αποτέλεσμα του ποδύχρονου παραγωγικού σαμποτάζ από τις κυβερνήσεις Γ. Παπανδρέου και Σαμαρά (σε στενή πάντα συνεργασία με τους αρχισαμποταριστές συριζαίους και κνίτες) συν το αποτέλεσμα του ιδιιγγιώδους οικονομικού πηήγματος των τελευταίων τριών μηνών από την ίδια τη συμμορία, πηήγματος που οφείλεται κυρίως στην πολεμική αντιευρωπαϊκή εκστρατεία της του τελευταίου μήνα.

Αυτή η εκστρατεία, που εκβίασε τους ευρωπαίους πιστωτές με μια άγρια έξοδο της χώρας από το Ευρώ, είχε σαν αποτέλεσμα την καταστροφική έξοδο από τη ντόπια οικονομία ενός χρηματικού κεφάλαιου ύψους 20δισ Ευρώ από τις ήδη αδυνατισμένες τραπεζικές καταθέσεις, την παύση κάθε επενδυτικής δραστηριότητας, την υπονόμευση της εισαγωγής πρώτων υλών για την παραγωγή και την εξίσου μεγάλη υπονόμευση των εξαγωγών.

Πολιτική αφύπνιση του λαού αλλά και φασιστική απειλή

Το πολύ καλό μέσα σε αυτήν την καταστροφή είναι ότι από πολιτική άποψη ποτέ η χώρα δεν ήταν σε καλύτερη κατάσταση τα τελευταία 35 χρόνια. Το λέμε αυτό γιατί τώρα είναι η πρώτη φορά που οι βαθύτεροι υπεύθυνοι της παραγωγικής, πολιτικής και ηθικής κατακύλας της χώρας όλα αυτά τα χρόνια,

δηλαδή οι ψευτοαριστεροί αρχισαμποτέρ, που πάντα κέρδιζαν από κάθε φάση αυτής της καταρακύλας, τώρα πληρώνουν οι ίδιοι γι αυτήν. Με το που ανέβηκαν στην εξουσία και ικανοποίησαν ένα πολιτικό τους όνειρο μισού αιώνα, οι πρόδοτες αυτοί του μαρξισμού και του εργαζόμενου λαού, χάνουν μέσα σε λίγες μέρες με ασύλληπτο ρυθμό το πολιτικό κεφάλαιο που κέρδισαν με τα ψέμματα και την υποκρισία τους σε ένα τόσο μακρύ διάστημα. Κανένας, όχι μόνο από τους ψηφοφόρους τους, αλλά και από τον υπόλοιπο πληθυσμό της χώρας καθώς και από τον πληθυσμό των άλλων χωρών της Ευρώπης, δεν θα μπορούσε να φανταστεί ότι αυτοί οι τύποι θα ήταν τόσο ηλίθια θρασείς ώστε να υψώνουν αλλεπάλληλα απόλυτα και ηρωικά “όχι” στους δανειστές τους που σε λίγο με το ίδιο πάθος θα τα κάνανε “ναι”, ή ακόμα χειρότερα ότι θα ήταν τόσο ξετσιπωτοι ψεύτες ώστε να ονομάζουν αυτά

τα “ναι” “όχι” και αυτές τις πανωλεθρίες τους νίκες. Αυτή η συνειδητή, υποτιμητική της νοημοσύνης των πολιτών και στο βάθος φασιστική αντιστροφή της πραγματικότητας πιστεύουμε ότι σύντομα θα εξοργίσει τους ψηφοφόρους της συμμορίας πιο πολύ από κάθε άλλο κάμωμα της, ιδιαίτερα όταν θα καταλάβουν ότι η ζωή τους θα γίνει με αυτούς χειρότερη από όσο ήταν πριν, δηλαδή όταν θα καταλάβουν ότι έδωσαν την εξουσία σε ωμούς σφετεριστές των ελπίδων που οι ίδιοι τους φούντωναν καθημερινά επί πέντε ολόκληρα χρόνια απελπισίας.

Εκτιμάμε ότι όχι πολύ αργά η όποια αγάπη του λαού σε αυτούς τους σφετεριστές θα γίνει μίσος. Το πόσο μεγάλη ένταση θα έχει αυτό το μίσος το κατάλαβε πρώτος ο παμπόνηρος Γλέζος, που η γεροντική πολιτικάντικη ματαιοδοξία

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Οι χώρες της Ευρωζώνης ενώνονται και απομονώνουν τη σοσιαλφασιστική και υποτελή στη Ρωσία κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, σ. 3 • Δουλική υποδοχή του κινεζικού πολεμικού στόλου στον Πειραιά από τον Τσίπρα, σελ. 5 • Η εθνική εκστρατεία ενάντια στην Ευρώπη υπηρετεί τη χιτλερική Ρωσία και καταστρέφει τη χώρα μας, σελ. 8 • Οι νέοι Τσάμπερλαιν και Νταλαντιέ παραλύουν την άμυνα της Ουκρανίας σελ. 15

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΗ: ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟ

Στις 21 Φλεβάρη, μια τρομακτικής, παγκόσμιας πολιτικής σημασίας κινητοποίηση έγινε στη νορβηγική πρωτεύουσα. Μουσουλμάνοι νεολαίοι και εβραίοι - 1300 περίπου σύμφωνα με την αστυνομία - ένωσαν τα χέρια σχηματίζοντας μία ανθρώπινη αλυσίδα γύρω από την εβραϊκή συναγωγή την ώρα που μέσα διεξαγόταν η τελετή του Σαμπάτ, για να στείλουν έτσι ένα συμβολικό μήνυμα εναντίωσης στη δολοφονική επέλαση του ισλαμοφασισμού και του κανιβαλικού αντισημιτισμού στην Ευρώπη (βλ. Le Monde, 21/2). Η κινητοποίηση, που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία των νεολαίων μουσουλμάνων της χώρας, ήταν η απάντηση στις τελευταίες σφαγές που έγιναν από τους ισλαμοφασιστές στο κέντρο της Ευρώπης (Παρίσι, Κοπεγχάγη) στο όνομα

του Ισλάμ και παρά τις διαθέσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας των μουσουλμανικών μαζών. Με τη δήλωσή τους ότι θα προστατεύσουν τα δικαιώματα των εβραίων συμπολιτών τους οι μουσουλμάνοι της Νορβηγίας όχι μόνο κουρέλιασαν την προπαγανδιστική δύναμη των ισλαμοφασιστικών “θεωριών” περί “παγκόσμιας σιωνιστικής συνομοσπασίας” αλλά κι έστειλαν επίσης το μήνυμα ότι η νορβηγική κοινωνία δύσκολα θα στραφεί προς τις δυνάμεις των προβοκατόρων του “άριου” ρατσισμού, που στηριγμένες πάνω στις επιθέσεις στυλ Παρισίου επιχειρούν να ανέλθουν στην εξουσία για να ανοίξουν - σαν νέοι Κουίσιγκ - τις πόρτες της Ευρώπης στην επίθεση που ο νέος χίτλερ Πούτιν πραγματοποιεί αυτή τη στιγμή σε βάρος της.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΠΕΛΩΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

α του είναι ευθέως ανάλογη της νεανικής του τόλμης. Αυτός λοιπόν έσπευσε ταχύτατα να διαχωρίσει τη θέση του από την ηγεσία της συμμορίας ζητώντας συγνώμη από τους ψηφοφόρους για την συμμετοχή του στη δημιουργία “μιας ψευδαίσθησης”. Σε αυτό το πνεύμα κοιτάνε να διαχωρίσουν τώρα τη θέση τους από τη συμμορία και άλλοι τάχατες “αριστεροί” και “ευαίσθητοι” του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίως συνιστωσιακού τύπου (πχ Ριβάλντι της ΚΟΕ) που τίποτα τάχα δεν έχουν δει και τίποτα δεν έχουν καταλάβει από τις οικονομικές αναγκαιότητες που κάνουν τον κάθε δανειζόμενο να μην φτύνει κατάμουτρα τον δανειστή του δηλαδή να μην τον αποκαλεί τοκογλύφο και χιτλερικό, ιδιαίτερα όταν δεν είναι καθόλου ούτε το ένα ούτε το άλλο. Μόνο οι χιτλερικοί της Χρυσής Αυγής αποκαλούν τοκογλύφους τις χώρες που δανείζουν την δική μας με επιτόκια πιο χαμηλά από όσα δανείζονται οι ίδιες και μόνο οι συριζαίοι προστάτες της Χρυσής Αυγής κατηγορούν τη Γερμανία, την πιο αντιχιτλερική χώρα της Ευρώπης, σαν χιτλερική, την ώρα που αυτοί συνεργάζονται με τους πραγματικούς και εν ενεργεία ρώσους χίτλερ.

Να γιατί αυτή η στάση έχει τελικά εξοργίσει όλες τις χώρες της Ευρωζώνης και έχει οδηγήσει στην πολιτική απομόνωση αυτούς τους ξιπασμένους σαλιμπάγκους που δεν θα μπορούσαν να βρουν έναν πιο πετυχημένο εκπρόσωπο για να τους εκθέσει τόσο εύγλωττα και σε τόσο μικρό διάστημα από τον υπουργό οικονομικών τους.

Ο φασιστικός κίνδυνος στο πρόσωπο της προέδρου της Βουλής

Όσο και αν η καταρακτώδης πολιτική απομυθοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα εξαιρετικό γεγονός και όσο και αν αυτή η απομυθοποίηση συνδυάζεται αναπόφευκτα με μια σειρά από αλληπάλληλες διαψεύσεις, αλληλοδιαψεύσεις και αντιφατικές τοποθετήσεις των ηγετικών στελεχών της κυβέρνησης, δηλαδή με μια προϊούσα κρίση που συνήθως την συναντάει κανείς στο τέλος μιας διακυβέρνησης και όχι στην αρχή της, παραφυλάει στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ ένας ειδικός κίνδυνος. Πρόκειται για τον κίνδυνο που έχουμε επισημάνει πριν από τις εκλογές η κρίση της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να μην καταλήξει σε μια κοινοβουλευτική πτώση του αλλά σε ένα ιδιάτυπο διαρκές κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, δηλαδή σε ένα ειδικού τύπου φασιστικό πραξικόπημα, ένα πραξικόπημα σοσιαλφασιστικό που θα διεξάγει μια στενή ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ στο όνομα της φτωχολογιάς και του αντιμπεριαλιστικού αγώνα του έθνους. Είναι κατά τη γνώμη μας στις παρούσες υλικές συνθήκες ο μόνος τρόπος να κρατάει μια υπερδύναμη στην εξουσία ένα έκτρομα για το οποίο πάλεψε επί 40 ο-

λόκληρα χρόνια να το ανεβάσει στην κυβέρνηση.

Το πιο ανησυχητικό δείγμα μιας τέτοιας σκοτεινής πρόθεσης της νέας κυβέρνησης είναι η τοποθέτηση της Κωνσταντοπούλου στη θέση της προέδρου της Βουλής. Αυτό το πλάσμα, που τόσο σκανδαλώδεια ποδοπάτησε με σαδιστικό όσο και γελοίο τρόπο μια ολόκληρη κοινοβουλευτική επιτροπή στην προηγούμενη Βουλή και έγινε τόσο περίγυλος με αυτή της τη στάση που ούτε καν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούσαν στα σοβαρά να την υποστηρίξουν, ήταν διαλιστωμένα το πιο κατάλληλο πρόσωπο για να κάνει το ίδιο για ολόκληρη τη Βουλή. Το ότι η τοποθέτησή της ήταν μια βαθειά καθεστωτική επιλογική αποδεικνύεται από το ότι την ψήφισαν και τα τρία δήθεν δημοκρατικά φιλοευρωπαϊκά κόμματα, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, ενθαρρύνοντας έτσι αυτήν τη σοσιαλφασίστρια στο μελλοντικό έργο της. Τώρα διαμαρτύρονται που αυτή επιχειρεί να αφαιρέσει από τη Βουλή το δικαίωμα να αποφασίζει αν δεν είναι παρόντες οι φυλακισμένοι ναζήδες της ΧΑ και την ίδια στιγμή στρέφει εντελώς αντισυνταγματικά τη Βουλή ενάντια στη δικαστική εξουσία που απαγόρευσε σε αυτούς να συμμετέχουν σε κάθε συνεδρίαση της Βουλής. Την ίδια ώρα ανακατεύεται στα ζητήματα ουσίας της κοινοβουλευτικής συζήτησης, ενώ αρχίζει να δίνει το λόγο στους βουλευτές σύμφωνα με τα γούστα της. Προηγούμενα έδινε οδηγίες στο νέο πρόεδρο της δημοκρατίας, τον θλιβερό Παυλόπουλο για το πως πρέπει να ασκεί τα καθήκοντά του. Αυτό και μόνο τα καμώματα προετοιμάζουν τη χώρα για πολιτική ανομαλία.

Αυτά μόνα τους, δεν θα ήταν τόσο ανησυχητικά, αν δεν ήταν πρακτικές ενός κόμματος που μαζί με τους φασίστες έβριζε για χρόνια αισχρά το κοινοβούλιο, ενώ προπηλάκιζε και πετροβολούσε όσο μπορούσε τους βουλευτές του, ενός κόμματος που είναι στο πλευρό της νεοναζιστικής κυβέρνησης της Ρωσίας. Μόνο για αυτόν τον τελευταίο λόγο πρέπει να ετοιμαζόμαστε από τώρα και να παλεύουμε πολιτικά για την αποτροπή μιας νέας φασιστικής δικτατορίας.

Έχουμε κάθε λόγο να ανησυχούμε ακόμα περισσότερο γιατί με όσα κάνει η κυβέρνηση Τσίπρα δεν θέλει πραγματικά να μείνει μέσα στην ΕΖ και στην ΕΕ για πολύ καιρό. Αν το ήθελε, όπως όλες οι προηγούμενες, δεν θα εξαπέλυε πολιτικό και ιδεολογικό πόλεμο ενάντια στην οικονομική και εν μέρει πολιτική καρδιά της ΕΖ που είναι η Γερμανία ξεκινώντας την κοινοβουλευτική της θητεία με τη διεθνή εκστρατεία της για γερμανικές αποζημιώσεις, δηλαδή για την αναβίωση μιας παλιάς εθνικής έχθρας την ώρα που ο ναζισμός, έχει αλλάξει στρατόπεδο και διεθνές κέντρο. Αλλά πέρα από τη Γερμανία, ότι έχει κάνει ως τώρα και με τις άλλες χώρες της Ευρώπης η κυβέρνηση είναι πόλεμος. Το είπε καθαρά και ο Τσίπρας όταν δήλωσε αμέσως με-

τά την παράταση του μνημονίου ότι “κερδίσαμε μια νίκη αλλά όχι τον πόλεμο”. Στην πραγματικότητα αυτός και η κυβέρνησή του έχασαν μια μάχη και την έχασαν γιατί, εξ αιτίας της ωμής επιθετικότητας και προκλητικότητάς τους, δεν μπόρεσαν να διασπάσουν ούτε τόσο δια το μέτωπο των 18 χωρών που οι ίδιοι με τις χοντροκομμένες απαιτήσεις τους δημιούργησαν εναντίον τους. Αν στοιχειωδώς διασώθηκαν από έναν πλήρη εξευτελισμό αυτό το χρωστανε στους πράκτορες ή φίλους του Πούτιν, Μέρκελ, Ολάντ, Ρέτζι και Γιουνκέρ, στους οποίους προφανώς η συμμορία εξ αρχής στηριζόταν υπερτιμώντας τη δύναμη του αφεντικού τους στην ΕΕ.

Τι θέλει η συμμορία, να μείνει μέσα στο Ευρώ ή να φύγει;

Εδώ μπορεί κανείς να αναρωτηθεί: Μα τελικά ποιος είναι ο σκοπός της συμμορίας; να διασπάσει την ζώνη του Ευρώ, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να μείνει μέσα στο Ευρώ ή να φύγει από το Ευρώ; Νομίζουμε ότι η συμμορία δεν θα φύγει από το Ευρώ παρά μόνο αν οικονομικά και πολιτικά δεν μπορεί να μείνει άλλο σε αυτό. Αλλά οικονομικά όλο και περισσότερο δυσκολεύεται να μείνει στο Ευρώ καθώς προωθεί γοργά τη ρώσικη και εν μέρει κινέζικη αποικιακή οικονομία που σημαίνει ότι θα πρέπει να σκοτώνει ασταμάτητα την σύγχρονη δυτικού τύπου παραγωγή και να ανατρέψει τους ευρωπαϊκούς κανόνες του ελεύθερου οικονομικού ανταγωνισμού που αποτελούν τροχόπεδη στη μονοπώληση ολόκληρων καίριων παραγωγικών κλάδων, ιδιαίτερα της ενέργειας και των μεταφορών, από το ρωσοκινέζικο μονοπωλιακό κεφάλαιο. Αυτό το διπλό παιχνίδι οι ρωσόδουλοι αρχηγοί ης ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ το παίζουν 35 περίπου χρόνια, αλλά η μεγάλη χρεωκοπία του 2009, έδειξε τα όρια αυτού του παιχνιδιού. Παραγωγικό σαμποτάζ και ρωσοκινέζικη αποικιακή οικονομία δεν μπορούν να πηγαίνουν πια εύκολα μαζί. Ιδιαίτερα δεν μπορούν να πηγαίνουν μαζί από την ώρα που η Ρωσία μισοκλήρυξε τον πόλεμο στην Ευρώπη με την εισβολή και μερική κατοχή της Ουκρανίας και χρειάστηκε την Ελλάδα να βγει για πρώτη φορά στο διπλωματικό ξέφωτο και κόντρα σε όλη την Ευρώπη να υποστηρίξει αυτόν τον πόλεμο. **Δηλαδή η Ευρώπη όλο και πιο δύσκολα θα μπορεί να στηρίζει οικονομικά μια Ελλάδα που δυναμώνει το χρέος της, και ταυτόχρονα υπερασπίζει τη Ρωσία.** Αυτό το ξέρει η Ρωσία και οι πράκτορες της στην Ελλάδα. **Άρα το μόνο που μπορεί να κάνουν αφεντικά και υπηρέτες είναι να μένουν όσο πιο πολύ μπορούν στο Ευρώ για να διασπάνε όσο μπορούν και όσο προλαβαίνουν την ΕΕ, ενώ θα ετοιμάζουν πυρετώδεις ιδεολογικά και οικονομικά τη χώρα για το πέρασμα στη δραχμή.** Και εδώ δεν μιλάμε για ένα πέρασμα στη δραχμή σε συνεννόηση με την ΕΖ που θα έκανε

την Ελλάδα ικανή να προχωρήσει μπροστά χωρίς οικονομική συντριβή και ταυτόχρονα χωρίς ξένη οικονομική επιτήρηση και όρους, όπως το έχει προτείνει εδώ και δύο χρόνια η ΟΑΚΚΕ. Μιλάμε για μια πράξη άγριας χρεωκοπίας, που θα φέρει απόλυτη οικονομική καταστροφή στο λαό μας, που οι ρωσόδουλοι θα την αποδώσουν στην Ευρώπη και θα ζητήσουν εκδίκηση βάζοντας την χώρα μας στο μεγάλο κατακτητικό πόλεμο του αφεντικού τους ενάντια στην τελευταία.

Μετά από την πρόσφατη κρίση έχθρας με την ΕΖ, το ιδεολογικό και οικονομικό ρήγμα με την ΕΖ και με την ΕΕ έχει δυναμώσει σε πρωτοφανή βαθμό και αρκεί μόνο να μιλάει σε όλα τα διεθνή ΜΜΕ ο Βαρουφάκης για να δυναμώνει αυτό ολοένα. Τώρα νομίζουμε ότι μια επιστροφή στην παλιά ευρωπαϊκή εποχή είναι αδύνατη αφού παράλληλα το σαμποτάζ θα ενταθεί, και το χρέος θα δυναμώνει ανάλογα. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες αυτό που μπορεί να θέλει πραγματικά η ρώσικη ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα πράγμα πάνω απ όλα: πολιτικό χρόνο.

Η κυβέρνηση χρειάζεται χρόνο για να ετοιμάσει το φασιστικό της μηχανισμό μέσα σε όλο το κράτος

Δηλαδή η κυβέρνηση χρειάζεται όσο περισσότερο χρόνο γίνεται για να μπορεί να αντιμετωπίσει μια όλο και μεγαλύτερη οικονομική πτώση, που θα γίνει

συνέχεια στη σελ. 13

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΟΙ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΜΟΝΩΝΟΥΝ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΠΟΤΕΛΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 17/2/2015

Έπρεπε να έρθει θριαμβευτικά στην εξουσία το σοσιαλφασιστικό κόμμα στηριγμένο στα πολύχρονα και ατέλειωτα ψέματά του και έπρεπε να κηρύξει τον ανένδοτό του ενάντια στην Ευρώπη δείχνοντας όλη του την αλαζονεία που η πηγή της ήταν στη δύναμη του μεγάλου του αφεντικού για να δοκιμάσει την πρώτη του μεγάλη πολιτική ήττα.

Στην ουσία αυτή ήταν και η πρώτη ήττα όλου του μαύρου μετώπου του ελληνικού διακομματικού σοβινισμού του συνδεδεμένου με τη ρωσοφιλία, μπροστά στις αξιώσεις του οποίου επί δεκαετίες η δυσκίνητη Ευρώπη πάντα υποχωρούσε, είτε αυτές ήταν η αλλαγή του ονόματος μιας μικρής βαλκανικής χώρας, είτε ήταν η απαίτηση για νέες πελώριες δανειοδοτήσεις με την απειλή μιας καταστροφικής για όλη την ΕΕ χρεωκοπίας, είτε ήταν η απαίτηση να μην επιβληθούν κυρώσεις στο επιτιθέμενο στην Ουκρανία ρώσικο αφεντικό.

Χθες το βράδυ η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ απομονώθηκε απολύτως από όλες τις άλλες 18 κυβερνήσεις της Ευρωζώνης, από τους δυο βασικούς θεσμούς της ΕΕ, την Κομισιόν και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και τελικά και από τον πιο έγκυρο διεθνή διακρατικό πιστωτή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Απομονώθηκε τόσο πολύ που δεν μπόρεσε να έχει μαζί της ούτε την Κύπρο, που την είχε μαζί της ακόμα και όταν επρόκειτο για κάποιο τραγουδάκι στη Γιουροβίζιον. Όσο για τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ δεν μπόρεσε να έχει μαζί του, ούτε καν το ισπανικό Ποδέμος που εμφανίστηκε σαν το δίδυμο αδελφάκι του στη μεγάλη εκστρατεία του υπέρ της ευρωπαϊκής φτωχολογιάς.

Οι αλαζόνες του ΣΥΡΙΖΑ περισσότερο από μια διπλωματική ήττα, υπέστησαν χθες μια ήττα πολιτικού και ιδεολογικού κύρους μπροστά στην ευρωπαϊκή και στη διεθνή κοινή γνώμη. Κι αυτό γιατί αποκάλυψαν μέσα σε χρόνο μηδέν και αφού πρώτα πήραν την εξουσία τρία καλοκρυμμένα στοιχεία της φυσιογνωμίας τους. Το ένα ήταν η φιλία τους στο φασισμό καθώς ανέβασαν στην εξουσία ένα φασιστικό κόμμα και μάλιστα του έδωσαν την πολιτική ηγεσία του στρατού. Το άλλο ήταν η διασπαστική αντιευρωπαϊκή τους γραμμή που εκδηλώθηκε με την απαίτηση τους για γερμανικές αποζημιώσεις οι οποίες αναβιώνουν τον εθνικό πολεμικό ρεβανσισμό μέσα στη γηραιά ήπειρο. Το τρίτο και το χειρότερο ήταν η ανοιχτή και έμπρακτη σύνταξη τους με τη ρώσικη νεοχιτλερική εισβολή για το διαμελισμό και την προσάρτηση της Ουκρανίας.

Η εχθρική στάση της νέας κυβέρνησης απέναντι σε κάθε δημοκρατισμό, οπότε και σε κάθε αναγνώριση των δημοκρατικών διακρατικών σχέσεων μέσα στην Ευρωζώνη δεν μπορούσε να μην εκδηλωθεί και στο συγκεκριμένο ζήτημα της διαπραγμάτευσης για τη συνέχιση του ελληνικού δανεισμού. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε διαπραγμάτευση με φίλους ή εταίρους, έκανε διαπραγμάτευση με εχθρούς. Αυτό φάνηκε στην πολιτική πλατφόρμα της διαπραγμάτευσης που

είχε σαν κεντρικό της στοιχείο την πάλη “ενάντια στην ταπείνωση” του λαού και του έθνους, που τάχα επέβαλαν οι πιστωτές, ή θετικά διατυπωμένο η πάλη “για αξιοπρέπεια”. Μα μόνο ο εχθρός και μάλιστα ο χειρότερος εχθρός ενός έθνους και ενός λαού μπορεί να του επιβάλει ταπείνωση. Και εφόσον του ε-

πιβάλει ταπείνωση τότε το ταπεινωμένο έθνος έχει το δικαίωμα, και εφόσον μπορεί έχει και την υποχρέωση, να ξεσκίσει μονομερώς τις συμφωνίες που το ταπεινώνουν. Αυτό το ξέσκισμα λοιπόν των συμφωνιών το διακήρυξε ο ΣΥΡΙΖΑ και το απαίτησε **σαν προϋπόθεση και όρο** κάθε διαπραγμάτευσης με όλες τις χώρες της Ευρωζώνης που τις έχουν υπογράψει. Αλλά πως ήταν δυνατό όλες ταυτόχρονα οι χώρες της Ευρωζώνης, να δεχτούν να θεωρήσουν και μάλιστα μονομιάς αυτές τις συμφωνίες

άδικες και ταπεινωτικές την ώρα που ανεξαιρέτα τις έχουν υπογράψει με το ελληνικό κοινοβούλιο σε συνθήκες δημοκρατίας, και διαθέτοντας για την υποστήριξη της υπογραφής τους τα μεγαλύτερα δάνεια που έχουν δοθεί ποτέ σε χρεωκοπημένη χώρα με τα μικρότερα επιτόκια και το μεγαλύτερο χρόνο αποπληρωμής, έτσι ώστε το χρονιακό βάρος αποπληρωμής να είναι τόσο χαμηλό όσο και των ίδιων των πιστωτριών

συνέχεια στη σελ. 4

Η ΡΩΣΟΔΟΥΛΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΜΙΑ ΠΕΛΩΡΙΑ ΗΤΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΣΚΙΖΕ

Με γκεμπελική προπαγάνδα προσπαθεί μάταια να εξαπατήσει το λαό

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 23/2/2015

Η κυβέρνηση του σοσιαλφασισμού γνώρισε τη δεύτερη ήττα της στο Γιούρογκρουπ της 20 Φλεβάρη. Εκεί αναγκάστηκε να αναγνωρίσει όλα όσα είχε διακηρύξει ότι θα σκίσει και θα καταργήσει, και σύρθηκε σε συμβιβασμό κάτω από την πίεση της ενότητας των 18 κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

Η περιφρόνηση με την οποία είχαν συμπεριφερθεί στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα οι έλληνες εκβιαστές της κυβέρνησης, συσπείρωσαν τους 18 για συγκεκριμένη δέσμευση της ελληνικής πλευράς στο πρόγραμμα χρηματοδότησης συμπεριλαμβανομένου του μνημονίου. Πιο αποφασιστικοί παράγοντες αυτής της συσπείρωσης, δεν ήταν οι χώρες του πλούσιου Βορρά (Γερμανία, Γαλλία), αλλά οι χώρες του φτωχού νότου (Πορτογαλία, Ισπανία), και της καταβασανισμένης από το ρώσικο ιμπεριαλισμό επίσης φτωχής ανατολής (Σλοβακία, Λιθουανία). Αυτή η στάση δεν οφείλεται μόνο στο ότι είδαν ξαφνικά μπροστά τους μαζί με το θράσος και την αλαζονεία του Βαρουφάκη, την απόλυτη δουλικότητα του Κοτζιά που άρχισε αμέσως τα ταξίδια στη Μόσχα για να σφίξει το χέρι του διαμελιστή της Ουκρανίας, ενώ ο έλληνας πρωθυπουργός έβαλε σαν πρώτη και απόλυτη προτεραιότητά του να συγκρουστεί με την Ευρώπη για τα μέτρα εναντίον της νεοχιτλερικής Ρωσίας. Είναι μία στάση που διαμορφώθηκε από μία συσσωρευμένη πείρα πέντε ετών κρίσης, μέσα στα οποία οι ελληνικές ηγεσίες διαρκώς ποδοπατούσαν τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις τους και πρόβαλαν νέες απαιτήσεις χωρίς να εξηγούν γιατί η ελληνική οικονομία είναι ένα πηγάδι χωρίς πά-

το, την ώρα που οι άλλες χώρες του νότου έβγαιναν μέσα από βάσανα των λαών τους από τα μνημόνια. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποκάλυψε όχι μόνο στις ευρωπαϊκές ηγεσίες, αλλά σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, όλη τη σαπίλα και τον αντιευρωπαϊσμό του πολιτικού καθεστώτος που διαχειρίστηκε την κρίση. Γιατί για πρώτη φορά μπήκε στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ που προκάλεσε έντονες πολιτικές διεργασίες, με αποτέλεσμα όλοι οι προβολείς να πέσουν μέσα στην αίθουσα του Γιούρογκρουπ και στους πρωταγωνιστές των συνεδριάσεων, που συνήθως άφηναν τους πάντες παγερά αδιάφορους σαν πληκτικές συνεδριάσεις τεχνοκρατών.

Ο ελληνικός λαός ελάχιστα κατάλαβε από τα όσα έγιναν στο Γιούρογκρουπ. Οι νέοι γκέμπελς της κυβερνητικής προπαγάνδας άρχισαν να εμφανίζουν την ήττα για νίκη, και να λένε ότι μνημόνια και λιτότητα είναι παρελθόν όταν αυτά ακριβώς συμφωνήσανε.

Το πρώτο ψέμα της κυβέρνησης, είναι ότι δεν υπέγραψε επέκταση του μνημονίου αλλά της δανειακής σύμβασης όταν η ανακοίνωση του Γιούρογκρουπ που συνυπόγραψε προβλέπει ότι αναγνωρίζει την υποχρέωση για συμμόρφωση με τη δανειακή σύμβαση και τους όρους που τη συνοδεύουν, δηλαδή το μνη-

μόνιο.

Το δεύτερο ψέμα της κυβέρνησης είναι ότι τελείωσε η εποπτεία της τρόικας, όταν απλώς η τρόικα πλέον αναφέρεται ως θεσμοί και η κυβέρνηση υπόγραψε ότι δεσμεύεται από την αξιολόγηση της τρόικας για να πάρει την τελευταία δόση του προγράμματος χωρίς την οποία δεν θα μπορέσει να πληρώσει τις δανειακές υποχρεώσεις της έως τέλος Απριλίου.

Το τρίτο ψέμα είναι ότι πέτυχε να καταργήσει τις “αποπνικτικές προθεσμίες” όταν απορρίφθηκε το αίτημα για εξαμηνιαία παράταση και εγκρίθηκε μόνο η τετράμηνη παράταση έως τον Ιούνιο, δηλαδή τον εντελώς αναγκαίο χρόνο με δεδομένο ότι όλη η διαδικασία της αξιολόγησης είχε παγώσει λόγω εκλογών που έβγαλαν νέα κυβέρνηση και ότι θα πρέπει να συζητηθεί νέο “πακέτο διάσωσης” για το διάστημα μετά τον Ιούνιο, δηλαδή νέα δανεικά και νέο μνημόνιο.

Το τέταρτο ψέμα είναι ότι θα εφαρμόσει το κυβερνητικό πρόγραμμα χωρίς να χρειάζεται έγκριση της τρόικας όταν στην ανακοίνωση προβλέπεται ότι δεν θα ανακαλέσει κανένα από τα μέτρα που έχουν ληφθεί και δεν θα πάρει κανένα μέτρο που θα ελαφρύνει την πολιτική της λιτότητας εάν πρόκειται να εκτροχιαστεί ο στόχος για δημοσιονομική προσαρμογή δηλαδή για ισοσκελισμό δαπανών - εσόδων. Αυτό σημαίνει

συνέχεια στη σελ. 4

ΟΙ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΜΟΝΩΝΟΥΝ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΠΟΤΕΛΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

χωρών; Ποιο σοβαρό, ποιο αξιοπρεπές κράτος της γης θα δεχόταν να συνεχίζει να δανείζει ένα άλλο που το κατηγορεί για εκμεταλλευτικό δανεισμό και που σκίζει μονομερώς, δηλαδή χωρίς συζήτηση τους όρους δανεισμού; Ποιο κράτος θα δεχόταν να θεωρείται εχθρικό από ένα άλλο, να καθυβρίζεται από αυτό και να συνεχίζει να το δανείζει; Και ποιοι πολίτες ενός τέτοιου κράτους θα είχαν αρκετό μαζοχισμό να δεχτούν μια τέτοια ταπείνωση από έναν τόσο θρασύ ζητιάνο;

Προφανώς δεν υπάρχουν τέτοια κράτη και τέτοιοι λαοί. Και αυτό το ξέρανε από την αρχή οι κνιτογενείς τραμπούκοι ηγέτες του ΣΥΡΙΖΑ που νόμιζαν ότι θα κάνανε σε ένα συλλογικό ανώτατο όργανο της Ευρωζώνης ότι έχουν μάθει να κάνουν σε μια σύγκλητο της Πατρίδας. Γιατί αυτό που έκαναν στην ουσία είναι ότι απείλησαν με βία, με οικονομική βία όλη την Ευρωζώνη. Και η βία ήταν ότι αν όλα τα κράτη της Ευρωζώνης δεν αποδεχτούν την απαίτησή τους για συνέχιση του δανεισμού με μονομερές ποδοπάτημα των προηγούμενων δανειστικών συμφωνιών, τότε η Ελλάδα θα χρεωκοπήσει και στη χρεωκοπία της θα πάρει στο λαιμό της όλη την Ευρώπη και το Ευρώ!

Να λοιπόν ποιος ήταν ο εκβιαστής, ο οποίος ένιωσε πανίσχυρος παρά την οργή όλων των εχθρών “εταίρων” γιατί είχε μαζί του σε αυτόν τον εκβιασμό και τις ΗΠΑ της ρωσόφιλης προεδρίας Ομπάμα.

Αυτή η θρασύδειλη πεποίθηση του κομπλεξικού μικρού που νιώθει γίγας όταν βρει ισχυρές πλάτες, ότι θα λυγίσει ξανά την Ευρώπη όπως έκανε το 2010 και το 2012, ήταν εκείνη που παρήγαγε εκείνο το είδος του νάρκισσου υπουργού οικονομικών, που εξακοντίστηκε στο κέντρο της παγκόσμιας επικαιρότητας για να επιδείξει αρχικά την “αγέρωχη” εκκεντρικότητα του και μετά, όσο σκούρηναν τα πράγματα, την ευρηματικότητα του να εμφανίζει σαν προφανείς τις πιο απίθανες και εξευτελιστικές τούμπες, που τόσο πικρά κατέπλησαν τους μικρομεσαίους συριζαίους και άλλους πρώην “αγανακτισμένους” θαυμαστές του.

Έτσι φτάσαμε στο μοιραίο Γιούρογκρουπ της 16 του Φλεβάρη όπου μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας έγινε αυτό που σιγόβραζε επί 5 χρόνια: η Ευρωζώνη δεν υπόκυψε στον εκβιασμό των ρωσόδουλων διασπαστών της, τους απομόνωσε και έκανε ομόφωνα το στοιχειώδες: Υπερασπίστηκε τον εαυτό της υπερασπιζόμενη όχι τόσο τις διακρατικές συμφωνίες όσο τον κοπιαστικό δημοκρατικό τρόπο με τον οποίο αυτές κατοχυρώνονται αλλά και που αλλάζουν, τρόπο που είναι τόσο πολύ αντίθετος με τα πραξικοπηματικά ήθη που επεχείρησαν να επιβάλουν στην ΕΕ οι ρωσόδουλοι που μόλις ήρθαν για τα καλά στην εξουσία στην Ελλάδα. Έτσι επέμεναν ότι η Ελλάδα οφείλει κα-

ταρχήν να σεβαστεί την υπάρχουσα συμφωνία, δηλαδή το υπάρχον πρόγραμμα αν θέλει να συνεχίζει να χρηματοδοτείται από την Ευρωζώνη, και μέσα από την παράτασή της να επιδιώξει τις όποιες αλλαγές της.

Βεβαίως οι φασίστες δεν πτοούνται ποτέ από τέτοιες παταγώδεις πολιτικές ήττες και το τελευταίο που θα αναγνώριζαν είναι ότι δημοκρατικά απομονώθηκαν σε ένα διεθνούς βάρους συλλογικό όργανο, πόσο μάλλον διακρατικό. Ίσα-ίσα εφόσον καταφέρνουν και αρπάζουν την εξουσία τόσο πιο επιθετικοί γίνονται. Αυτό λοιπόν που βρήκαν να πουν με το στόμα του ίδιου του αρχηγού τους μετά από αυτήν την ομόφωνη απόφαση των 18 ήταν ότι αυτή δεν ήταν δημοκρατική, αλλά απλά υποταγή των 17 χωρών σε μια από αυτές, τη Γερμανία. Δηλαδή κατηγορήσαν

17 κυρίαρχες και ανεξάρτητες δημοκρατικές χώρες, που αποτελούν το βασικό όγκο μιας δημοκρατικής ένωσης κρατών, ότι είναι υποτελείς και ανδρείκελα μιας άλλης, που όχι τυχαία είναι πλέον ο κύριος εχθρός του έθνους. Έτσι επέκτειναν στο σύνολο των χωρών της Ευρωζώνης τον πολιτικό πόλεμο που κήρυξαν στη Γερμανία.

Είναι φανερό για μας ότι η κυβέρνηση αυτή δρα σαν μια συμμορία πραξικοπηματιών που δηλητηριάζει δραστήρια και προβοκατόρικα τις σχέσεις της χώρας με τις δημοκρατικές χώρες της Ευρώπης και ότι αυτός ο δρόμος αντικειμενικά αργά ή γρήγορα θα γίνει ασύμβατος με την παραμονή της χώρας και στο Ευρώ και στην ΕΕ. Και επειδή αυτή η πορεία είναι αντίθετη στις διαθέσεις του λαού μας και επειδή η πηγή της είναι η υποδούλωση στη ρώσικη υπερδύ-

ναμη, αυτό που κρέμεται πάνω από τη χώρα είναι η πολιτική δικτατορία.

Δεν ξέρουμε αν και πόσο οι χώρες της Ευρωζώνης θα συνεχίσουν να αντιστέκονται στον πολιτικό πόλεμο διάσπασης και φθοράς που έχει κηρύξει η Ρωσία σε συνεργασία με την υποτελή της κυβέρνηση της Ελλάδας εναντίον τους. Το τι θα κάνει γενικότερα η ΕΕ είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα μας, για την οικονομική της επιβίωση και για την επιβίωση της ήδη βαριά τραυματισμένης δημοκρατίας της. Αλλά το καθοριστικό θα είναι η δημοκρατική αντίσταση τους δικού μας λαού, και πιο συγκεκριμένα η έκταση και το πολιτικό βάθος του αντιφασιστικού και πατριωτικού της μετώπου που πρέπει να συγκροτηθεί ενάντια στους φαιο-“κόκκινους” πραξικοπηματίες και τους νεοχιτλερικούς προστάτες τους.

Η ΡΩΣΟΔΟΥΛΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΜΙΑ ΠΕΛΩΡΙΑ ΗΤΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΣΚΙΖΕ

συνέχεια από τη σελ. 3

ότι έρχονται νέα μέτρα λιτότητας και ότι μέτρα όπως η επαναπρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων που είχε υποσχεθεί ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά δεν θα προχωρήσουν χωρίς έγκριση της τρόικας. Γι' αυτό άλλωστε και η επέκταση του προγράμματος τελεί ακόμα υπό τον όρο ότι τα μέτρα που θα παρουσιάσει η κυβέρνηση τη Δευτέρα θα εγκριθούν από την τρόικα.

Το πόσο μεγάλη ήταν η κυβερνητική ήττα αποτυπώθηκε στην απόφαση για επιστροφή των 11 δις του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που τα διαχειριζόταν το ελληνικό κράτος σαν απόθεμα από τα χρήματα που είχε διαθέσει ο κοινοτικός μηχανισμός για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αυτά ήταν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου και τρόικας με στόχο το ποσό αυτό να διατεθεί στην ελάφρυνση του ελληνικού χρέους. Το συγκεκριμένο ποσό αφαιρέθηκε από τη διαχείριση του ελληνικού κράτους και επιστράφηκε στον κοινοτικό μηχανισμό. Η κίνηση αυτή φανερώνει με τον καλύτερο τρόπο την ανενπιστοσύνη και το αρνητικό κλίμα για την ελληνική κυβέρνηση των μπαταχτζήδων.

Το μόνο που πέτυχε η ελληνική κυβέρνηση ήταν η χαλάρωση του στόχου για πρωτογενή πλεονάσματα που θα προσδιορισθεί από την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό επιτεύχθηκε χάρη στις πυροσβεστικές παρεμβάσεις υπέρ της Ελλάδας των Μέρκελ, Ολάντ, Ρέντζι και Γιουνκέρ, δηλαδή των ρωσόφιλων μέσα στην

ΕΕ που καταφεραν να γλυτώσουν την ελληνική κυβέρνηση από τον πλήρη εξευτελισμό και διασφυρμό. Με τη διαμεσολάβησή τους δέχτηκε ο Ντάι-σελμπλουμ να κάνει πολύωρες συζητήσεις με Βαρουφάκη και Σόιμπλε με τη συμμετοχή και της Λαγκάρντ για να τροποποιηθεί σύμφωνα με την απόφαση της 17/2 το αρχικά εσκεμμένα ασαφές αίτημα της Ελλάδας για παράταση.

Η κυβέρνηση βγήκε με τέτοια γκεμπελική αυθάδεια να κοροϊδέψει έναν ολόκληρο λαό που ακόμα και ο δικός τους Γλέζος ζήτησε συνώμη και ουσιαστικά τους κατάγγειλε σαν ψεύτες.

Φαίνεται ότι η νέα εξουσία που λειτουργεί σύμφωνα με τα συμφέροντα του ρώσικου αφεντικού για χάρη του οποίου ήρθε από την πρώτη στιγμή σε σύγκρουση με την Ευρώπη στο ζήτημα της Ουκρανίας, χρειάζεται χρόνο για να μπορέσει να εγκαταστήσει τη δικτατορία που ετοιμάζει και για να κερδίσει αυτό το χρόνο αναγκάστηκε να κάνει την πιο μεγάλη κωλοτούμπα.

Ο χρόνος αυτός δεν θα λειτουργήσει ούτε καν προσωρινά υπέρ του λαού όσο συνεχίζεται και μάλιστα δυναμώνει το σαμποτάζ της παραγωγής που διαλύει την οικονομία, δυναμώνει την ανεργία και βυθίζει αυτόματα τα μεροκάματα. Η σύγκρουση που πυροδότησε η κυβέρνηση με την Ευρώπη, πάγωσε ολόκληρη την οικονομική δραστηριότητα, σταμάτησε και έδιωξε επενδύσεις, και κυρίως προκάλεσε οικονομική αιμορραγία στις τράπεζες από τις οποίες έφυγαν και νέες καταθέσεις δεκάδες δις. Από τα 240 δις των καταθέσεων πριν την κρίση φθάσαμε προχθές τα 140 δις. Αυτό σημαίνει τσάκισμα των παραγωγι-

κών επενδύσεων αλλά και παραπέρα μείωση της καταναλωτικής δαπάνης. Με λίγα λόγια βάθυνε και άλλο το σαμποτάζ που έφερε πιο κοντά τη νέα και μεγαλύτερη πείνα.

Στο μεταξύ οι ψευτο-κήρυκες της “εθνικής ανεξαρτησίας” δίνουν γη και ύδωρ στους ρώσους και κινέζους αποικιοκράτες, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα το καλωσόρισμα του κινέζικου πολεμικού στόλου στον Πειραιά από Τσίπρα - Καμμένο, την ώρα που γίνονταν οι “σκληρές” διαπραγματεύσεις με το Γιούρογκρουπ. Τα καθάρματα αυτά έφεραν με απaráμιλλο θράσος στη Μεσόγειο και την Ευρώπη τον πολεμικό στόλο μιας ναζιστικής χώρας του Ειρηνικού και διαβεβαίωσαν τους κινέζους αποικιοκράτες ότι όχι μόνο θα συλληφιστεί αλλά και θα επεκταθεί το δουλοκτητικό κράτος της Κόσσκο στο λιμάνι.

Ο λαός σύντομα θα καταλάβει τα ψέματα της νέας κυβέρνησης, όταν έρθει η ζωή να αποκαλύψει ότι η πείνα και η ανεργία βαθαίνουν και ότι η ελπίδα για “κοινωνική ανακούφιση” ήταν ψεύτικη. Και τότε αυτοί δεν θα μπορούν με την ίδια ευκολία όπως η προηγούμενη κυβέρνηση να τα ρίχνουν όλα στη Γερμανία και στους δήθεν τοκογλύφους ευρωπαίους.

Για να γλυτώσει ο ελληνικός λαός από τα βάσανά του, την πείνα και την εξαθλίωση και η χώρα από τη συσσώρευση δανεικών, την ανυποληψία και την κατακραυγή όλων των ευρωπαϊκών λαών, δεν έχει άλλο δρόμο από το να συντρίψει το κατ'εξοχήν κόμμα των ρωσόδουλων σαμποταριστών που μόλις ανέβηκε στην εξουσία.

ΔΟΥΛΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ

Πίσω από το κάτεργο της Cosco έρχονται τα κινέζικα πολεμικά
Ετοιμάζονται να της δώσουν όλο το λιμάνι.

Την ώρα που υποτίθεται ότι η χώρα υπό την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προετοίμαζε τη “μάχη των μαχών” στο Eurogroup της 20/2 για τη “λαϊκή κυριαρχία” και την “εθνική ανεξαρτησία”, ο πρωθυπουργός της χώρας στεκόταν προσοχή πίσω από το βήμα όπου μιλούσε ο ναύαρχος του 18ου πολεμικού στόλου της Κίνας και υπαρχηγός του στόλου της Νότιας Θάλασσας, Ζανγκ Τσουασνού.

Αυτά έγιναν πάνω στην κινέζικη φρεγάτα, ένα από τα πολεμικά πλοία του στόλου που ελλιμενίστηκε στον Πειραιά για μία εβδομάδα. Πιο πίσω ακόμα ήταν ο υπουργός άμυνας της χώρας Καμμένος, και ο υπουργός Ναυτιλίας Δρίτσας.

Από την εικόνα δεν θα μπορούσε να λείπει το μεγάλο αφεντικό. Έτσι, την ίδια μέρα, ο Καμμένος διάβηκε επίσης το κατώφλι της ρώσικης πρεσβείας για να παραστεί σε δεξίωση για την “Ημέρα του Υπερασπιστή της Πατρίδας” (της Ρωσίας δηλαδή). Εκεί δήλωσε ότι “εμείς οι Έλληνες αισθανόμαστε ασφαλείς όταν είστε μαζί μας, και εσείς να αισθάνεστε ασφαλείς στο νότιο τμήμα της Μεσογείου, επειδή έχετε (εδώ) τους φίλους και συμμάχους” (συνέντευξη στο πρακτορείο TASS, 1-στοσελίδα “Η σύγχρονη Ρωσία”, 24/2).

Το “ευχαριστώ” στην Κίνα από Τσίπρα - Παπούλια σημαίνει επέκταση του κάτεργου της Cosco και άνοιγμα του λιμανιού του Πειραιά στον κινέζικο πολεμικό στόλο

Κι ενώ ο Καμμένος άνοιγε το έδαφος στους Ρώσους για να βαδίσουν με ασφάλεια στο νότιο τμήμα της Μεσογείου διότι η Ελλάδα θα είναι ασφαλής μαζί τους (και προφανώς δεν υπάρχει μεγαλύτερη ασφάλεια από αυτή που δίνουν οι εισβολείς της Ουκρανίας, οι διαμελιστές της Γεωργίας και οι σφαγείς της Τσετσενίας), ο Τσίπρας πάνω στην κινέζικη φρεγάτα δήλωνε “ευτυχής” που βρέθηκε εκεί. Ο Τσίπρας έδωσε ευχές για “πρόοδο και ευημερία” στην κινέζικη γλώσσα και είπε ότι “ευχαριστούμε την Κίνα που θέλει να κάνει τον Πειραιά το μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου”. Πρόσθεσε ότι “αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία στις υφιστάμενες κινέζικες δραστηριοποιήσεις στην Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένης της Cosco” και ότι “η Ελλάδα μπορεί να γίνει πύλη εισόδου της Κίνας στην Ευρώπη”. Δήλωσε ότι στο “επίπεδο των σιδηροδρομικών συνδέσεων υπάρχει περιθώριο ανάπτυξης της συνεργασίας” για να μπορέσει να γίνει η Ελλάδα, και όχι μόνο ο Πειραιάς, πύλη εισόδου της Κίνας στην Ευρώπη. Έδωσε έμφαση στο θέμα της συνεργασίας Ελλάδας-Κίνας στη θάλασσα, υποδηλώνοντας ότι θα υπάρχει συνέχεια των επισκέψεων του κινέζικου στόλου στον Πειραιά. Είπε συγκεκριμένα: “η συνεργασία των δύο

λαών στη θάλασσα αποτελεί βάση για τις δύο χώρες”. Μάλιστα προγραμματίστηκε κοινή ναυτική άσκηση με το πολεμικό ναυτικό της Ελλάδας για την οποία ο Τσίπρας είπε πως σηματοδοτείται μια νέα περίοδο στις ναυτικές αμυντικές σχέσεις των δύο χωρών. Έτσι, τις πόρτες του στους κινέζους αξιωματικούς άνοιξε και το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού όπου τους υποδέχθηκε ο αρχηγός του ΓΕΝ.

Οι δηλώσεις του Τσίπρα σήμαιναν δύο πράγματα: Το πρώτο ήταν ότι λόγω της παρουσίας της Cosco στο λιμάνι του Πειραιά και επειδή χρωστώμε ευχαριστίες στην Κίνα, που μέσω της Cosco “θέλει να κάνει τον Πειραιά το μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου”, είναι καλοδεχούμενος οποτεδήποτε ο κινέζικος στόλος να έρχεται στον Πειραιά, και να έχει εδώ μία βάση στη Μεσόγειο, στη λογική της “διευκόλυνσης” και σε ένδειξη “ευγνωμοσύνης”. Το δεύτερο είναι ότι η μικρή Ελλάδα δεν πρέπει να βγάζει γλώσσα στη “μεγάλη Κίνα”, τη νέα σύμμαχο στον αντιευρωπαϊκό εθνικό αγώνα, και γι’ αυτό πρέπει να “διευκολύνει” τις “επενδύσεις” της ακόμα και με ξεπούλημα λιμανιών και υποδομών όπως άλλωστε έχει κάνει μέχρι σήμερα. Και καταρχήν να της δώσει όλο το λιμάνι του Πειραιά.

Σε αυτό το πνεύμα και ακόμα πιο δουλικό ήταν το ευχαριστώ του Παπούλια, του προέδρου της “εθνικής ομοψυχίας”, που υποδέχτηκε το ναύαρχο με τους επιτελείς του στο Μέγαρο Μαξίμου, και ευχαρίστησε και από την πλευρά του τη “μεγάλη Κίνα” η οποία “σκέφτεται να δημιουργήσει το λιμάνι του Πειραιά σαν το μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου”.

Και ο Κοτζιάς στην “εθνική προσπάθεια” για να πάρουν το λιμάνι οι Κινέζοι!

Επειδή όλα αυτά δεν μπορούν να γίνουν αν ο Πειραιάς δεν ξεπουληθεί ολόκληρος στην Κίνα για να γίνει “το μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου”, η πρώτη επίσκεψη που έκανε ο κινέζος ναύαρχος, στις 16/2 όταν έφτασε ο στόλος, δεν ήταν σε κάποιο στρατιωτικό ή κυβερνητικό αξιωματούχο. Μετά από πρόσκληση της διοίκησης του ΟΛΠ (!) πήγε στα κεντρικά γραφεία του ΟΛΠ πάντα μαζί με την κουστωδία του όπου τους υποδέχθηκε ο ίδιος ο Ανωμερίτης ως “παλιός φίλος της Κίνας” για να τους δώσει το θυρέο του λιμανιού και αναμνηστικά δώρα

(http://www.ana...
www.ana...
16/2/2015).

Την ίδια μέρα ο υπουργός Εξωτερικών της “ανεξάρτητης” Ελλάδας, φίλος του Ντούγκιν και θερμός υποστηρικτής του Πούτιν, συναντιόταν με τον πρεσβευτή της Κίνας στην Αθήνα Ξιαολί Ζου, με τον οποίο είχε συναντηθεί και ο ίδιος ο Τσίπρας πριν τις εκλογές και μετά το σχηματισμό της κυβέρνησης στο Μαξίμου. Στη συνάντηση των 50 λεπτών, το θέμα που κυριάρχησε ήταν η αποκρατικοποίηση του ΟΛΠ (Βήμα, 16/2). Σύμφωνα με το δημοσίευμα ο διαγωνισμός θα προχωρήσει το Μάρτη. Η συνάντηση έγινε σε “θερμό κλίμα” παρόλο που ο Κοτζιάς δεν παρέλειψε στις “ιδιαίτερες ευαισθησίες της κυβέρνησης” για “ορισμένες πρακτικές” της Cosco που βρίσκουν αντίθετους τους εργαζόμενους, στις οποίες πάντως καθόλου δεν επέμεινε ούτε ασφαλώς τις πρόβαλε σαν εμπόδιο για την εξέλιξη της “αποκρατικοποίησης”. Άλλωστε ο Τσίπρας που δεν είπε κουβέντα γι’ αυτό πάνω στην κινέζικη φρεγάτα και ο σιωπηλός δίπλα του Δρίτσας έδειξαν τις κυβερνητικές προθέσεις. Στο επόμενο διάστημα Κοτζιάς και Τσίπρας θα επισκεφθούν το Πεκίνο.

Τόσο η Κίνα όσο και η Ρωσία βιάζονται. Η Κίνα δεν ενδιαφέρεται για το απώτερο μέλλον σε ότι αφορά τις “αμυντικές σχέσεις”, και η Ρωσία θέλει γρήγορα να αξιοποιήσει την κυβερνητική δουλική εγγύηση ότι θα αισθάνεται ασφαλής στο νότιο τμήμα της Μεσογείου. Σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής (20.11.2014), η Κίνα και η Ρωσία ετοιμάζονται να πραγματοποιήσουν κοινά ναυτικά γυμνάσια στη Μεσόγειο και στον Ειρηνικό μέσα στο 2015. Όπως αναφέρει το δημοσίευμα: “Η απόφαση αυτή, που επιβεβαιώνει τη σταθερή ενίσχυση των δεσμών Μόσχας και Πεκίνου, οριστικοποιήθηκε κατά την πρόσφατη συνάντηση των υπουργών Άμυνας των δύο χωρών, Σεργκέι Σοϊγκού και Τσανγκ Βανκούαν, στο Πεκίνο, όπως αναφέρουν κινέζικα και αμερικανικά ΜΜΕ. Παρόμοια, κοινά γυμνάσια πραγματοποιήθηκαν για πρώτη φορά στη Μεσόγειο τον περασμένο Ιανουάριο. Ωστόσο, η νέα πρωτοβουλία στρατιωτικής συνεργασίας αποκτά πρόσθετη σημασία, καθώς μεσολάβησε η προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία

και η κρίση στην Ανατολική Ουκρανία, εξελίξεις που έφεραν τη Ρωσία σε τροχιά μετωπικής σύγκρουσης με τη Δύση”. Με λίγα λόγια η Μόσχα χρειάζεται την επίδειξη ισχύος στη Μεσόγειο για να απειλήσει τη Δύση και να εδραιώσει την κυριαρχία της στην Ουκρανία. Γι’ αυτό τους είναι εξαιρετικά χρήσιμη μία υποτακτική Ελλάδα που μπορεί να τους προσφέρει διευκολύνσεις στη Μεσόγειο.

Σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς υποκλίνεται στα νέα αφεντικά. Πέφτουν τα προσωπεία ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ.

Είχαμε γράψει το 2008 όταν έγινε η σύμβαση παραχώρησης της προβλήτας II στην COSCO ότι ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ υποστήριζαν τις απεργίες διαρκείας του ΟΛΠ “ενάντια στην ιδιωτικοποίηση” για να διώξουν τους άλλους υποψήφιους επενδυτές και κυρίως την ιταλοελβετική MSC, το μεγαλύτερο πελάτη του ΟΛΠ, και να μείνει η Cosco σε ένα σικέ διαγωνισμό. Επίσης, ότι στη συνέχεια, συνέχισαν τις διαμαρτυρίες για την παραχώρηση στην Cosco για να πετύχουν την αποχώρηση των παλαιότερων υπαλλήλων του ΟΛΠ με προγράμματα που τα επιβαρύνθηκε ο ΟΛΠ και το κράτος, ώστε να μείνει καθαρή και χωρίς βάρη για την Cosco η προβλήτα II ώστε να μπορεί να τη μετατρέψει στο εργασιακό κάτεργο που έχει γίνει σήμερα. Στη συνέχεια όταν το κράτος θέλησε να παραδώσει με απευθείας ανάθεση και χωρίς διαγωνισμό την προβλήτα III στην Cosco, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έφερε αντιρρήσεις στη συμφωνία, κυρίως κάτω από το βάρος των διαμαρτυριών των ευρωπαϊκών συνδικάτων για τις συνθήκες εργασιακού κάτεργου, το καθεστώς με τη σύμπραξη ψευτοαριστεράς και “Χρυσής Αυγής” οργάνωσε μία 24ωρη απεργία στην προβλήτα II μόνο και μόνο για να πουλήσει τους εργαζόμενους και να εξαπατήσει τα ευρωπαϊκά συνδικάτα ότι η Cosco έγινε “ελαστική”, δέχτηκε τη συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων, και δέχτη-

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ΑΝΟΙΧΤΑ ΠΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ο Λαφαζάνης κατά την παραλαβή του υπουργείου του ήταν σαφής: “τέρμα με την Κυβέρνησή μας η τρόικα και τα μνημόνια και εδώ όσοι εφαρμοστικοί νόμοι υπάρχουν στο Υπουργείο. Σταδιακά βεβαίως, αλλά πολύ σύντομα, ένας, ένας θα ακυρωθούν” (<http://www.ypeka.gr/>).

Αυτό σημαίνει ότι θα πάνε για ακύρωση σταδιακά μια σειρά από νόμους που είχε νομοθετήσει η προηγούμενη κυβέρνηση και που αφορούσαν ειδικές πολιτικές για τις μεγάλες επενδύσεις (για τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων ο ν. 4146/2013 και για τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης δημοσίων Ακινήτων ο ν. 3986/2011). Πρόκειται για μια σειρά νομοθετήματα, εκείνα που ήταν τα προοδευτικά της Τρόικας και όχι τα αντιδραστικά μισθολογικά και της υπερφορολόγησης, που θέσπιζαν ειδικά χωροταξικά καθεστάτα για τις μεγάλες επενδύσεις (ΕΣΧΑΣΕ, ΕΣΧΑΔΑ) έως την τροποποίηση της χωροταξικής νομοθεσίας και των χρήσεων γης, τους νόμους για τα δάση κ.ά., που η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να πάρει κάτω από την πίεση της τρόικας για την ανάπτυξη της οικονομίας και που φυσικά δεν εφάρμοσε ποτέ γιατί φρόντιζε με άλλους νόμους να μπλοκάρει όσες επενδύσεις προσπαθούσαν να γίνουν.

Έτσι στο καθεστώς των παραπάνω νόμων εισήχθησαν τέσσερις μεγάλες επενδύσεις στον τουρισμό. Πρόκειται για:

- α) το Pravita Estate που σχεδιάζεται στην Χαλκιδική, προϋπολογισμού άνω των 796 εκατ. ευρώ και εκτιμάται ότι θα δημιουργήσει τουλάχιστον 1.343 νέες θέσεις εργασίας κατά την περίοδο πλήρους λειτουργίας του.

- β) το έργο Kilada Hills στην περιοχή Κοιλιάδα του Δήμου Ερμιονίδας, προϋπολογισμού 344,9 εκατ. ευρώ και αναμένεται να δημιουργήσει περίπου 600 άμεσες θέσεις εργασίας κατά την περίοδο λειτουργίας του καθώς και 2.000 θέσεις εργασίας κατά την κατασκευαστική περίοδο.

- γ) το τρίτο έργο είναι το ξενοδοχειακό συγκρότημα στο Κάβο Σίδηρο στο Λασιθί, προϋπολογισμού 267,7 εκατ. ευρώ και εκτιμάται ότι θα δημιουργήσει 1.200 άμεσες θέσεις εργασίες.

Δ) το έργο Iliad resort στην Ιθάκη, προϋπολογισμού 1 δις ευρώ. Στη φάση της κατασκευής θα απασχοληθούν περίπου 3.500 άτομα, ενώ για την υλοποίησή του θα απαιτηθούν από 23 έως 30 μήνες από την έναρξη της κατασκευής. Οι κατασκευαστές επίσης θα αναλάμβαναν να κατασκευάσουν και αεροδρόμιο στο νησί.

Ενώ οι δυτικές τουριστικές επενδύσεις από το ρωσόδουλο Λαφαζάνη ακυρώνονται, άλλες ρωσικής προέλευσης προχωρούν, ιδιαίτερα στη Χαλκιδική. Πρόκειται για τουριστικές επενδύσεις συνολικής αξίας 200 εκ. ευρώ.

Την ίδια στιγμή που ακυρώνονται οι δυτικές τουριστικές επενδύσεις και προωθούνται οι ρωσικές, ο Λαφαζάνης συνομιλεί με τη ρωσική εταιρεία ΟΑΟ Rosgeologia για τη συνεργασία Ελλάδα-Ρωσίας στους υδρογονάνθρακες. “Συνεργασία Ελλάδας και Ρωσίας στους τομείς των γεωλογικών ερευνών για υδρογονάνθρακες συμφωνήθηκε, κατά το ρωσικό πρακτορείο ειδήσεων Ria Novosti, στην πρόσφατη συνάντηση, που είχαν στην Αθήνα, ο γενικός διευθυντής της ρωσικής εταιρείας “ΟΑΟ Rosgeologia”, Ρομάν Πάνοφ και ο πρόεδρος της Copelouzos Group, Δημήτρης Κοπελούζος, με τον υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Παναγιώτη Λαφαζάνη” (<http://www.iefimerida.gr/news/190980>).

Ο ίδιος ο Λαφαζάνης με ανακοίνωσή του επιβεβαιώνει το γεγονός των επαφών, αλλά αρνείται ότι υπήρξε ο Κοπελούζος στη συνάντηση, πράγμα όμως που επιβεβαιώνει η ανακοίνωση της ρωσικής εταιρείας. Σύμφωνα με πληροφορίες του τύπου, η ρωσική εταιρεία “ΟΑΟ Rosgeologia” αναλαμβάνει τη διενέργεια τρισδιάστατων σεισμικών ερευνών στο Αιγαίο με επικέντρωση από το Καστελόριζο έως τα νότια της Κρήτης, όπου υπάρχουν στοιχεία για μεγάλα κοι-

τάσματα υδρογονανθράκων, σύμφωνα με το ρωσικό πρακτορείο, που επικαλείται ανακοίνωση της εταιρείας (στο ίδιο).

Δηλαδή επιβεβαιώνεται με τον πιο τρανό τρόπο η εκτίμηση της ΟΑΚΚΕ εδώ και χρόνια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και όλο το καθεστώς σαμποτάρουν την παραγωγή, ρημάζοντας τη χώρα για να την παραδώσουν στο ρωσοκινέζικο σοσιαλ-ιμπεριαλιστικό άξονα.

Αργά ή γρήγορα ο ΣΥΡΙΖΑ θα έρθει αντιμέτωπος με τις συνέπειες της απέ-

ραντης καταστροφής της παραγωγής που ο ίδιος στο μεγαλύτερο βαθμό δημιούργησε τόσο πριν αναλάβει την εξουσία όσο και σήμερα. Τα ρωσικά ή τα κινέζικα κεφάλαια δεν αναπτύσσουν την παραγωγή καμιάς χώρας. Είναι τα ίδια παρασιτικά και απομυζούν όπως οι βδέλες το αίμα των χωρών του κόσμου. Αργά ή γρήγορα η ταξική πάλη θα αποκαλύψει το σάπιο κυβερνητικό κόμμα και τους συμμάχους του.

ΔΟΥΛΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ

συνέχεια από τη σελ. 5

κε να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για να βελτιώσει τους όρους εργασίας και τις συνθήκες ασφαλείας. Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε. Ωστόσο η Cosco διευκολύνθηκε για να περάσει η συμφωνία “φιλικού διακανονισμού” με τον ΟΛΠ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τελικά μέσα στην αναμπουμπούλα για την εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας πέρασαν από τη Βουλή τη σκανδαλώδη τροπολογία για την παραχώρηση και της προβλήτας III που ονομάστηκε “επένδυση”, και που συνοδεύτηκε με την αναβολή για αόριστο χρόνο του ελάχιστου εγγυημένου ανταλλάγματος, δηλαδή του ελάχιστου ενοικίου που ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει η Cosco ανεξάρτητα από τον τζίρο της. Η καταβολή αυτού του ενοικίου συμφωνήθηκε να αναβληθεί μέχρι να επανέλθει το ΑΕΠ της Ελλάδας στα επίπεδα του 2008 + 2% (!!!) Το ότι οι εργασιακές συνθήκες στην προβλήτα II καθόλου δεν βελτιώθηκαν αποδεικνύεται από το ότι ο Δρίτσας όταν συζητιόταν η τροπολογία στη Βουλή δήλωσε ότι οι εργαζόμενοι δουλεύουν σε συνθήκες Νταχάου! (Καθημερινή, 21/12/2014). Κατά τη συνηθισμένη του όμως πρακτική ο ΣΥΡΙΖΑ αποχώρησε από τη συζήτηση στη Βουλή κατά την ψήφιση της τροπολογίας για να μην την καταψηφίσει. Ο Δρίτσας αμέσως μόλις έγινε υπουργός είπε ότι η σύμβαση με την Cosco θα γίνει σεβαστή και ότι η κυβέρνηση θα επιδιώξει την ενίσχυση των κινέζικων “επενδύσεων” μέσα από διακρατικές συμφωνίες. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποκαλύπτει με τον καλύτερο τρόπο πόσο αυτή η δήθεν αντι-Cosco πολιτική ήταν μία μεθόδευση στην υπηρεσία της Cosco.

Σήμερα σύσσωμα τα πολιτικά κόμματα της χώρας υποδέχθηκαν τις ρεβεράντζες της ανώτατης πολιτικής ηγεσίας στον κινέζικο πολεμικό στόλο με πολύ μεγάλη αποδοχή και ευχαρίστηση. Ενώ το ψευτοΚΚΕ υποκριτικά ξέπλυσε την ξενόδοξη στάση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και υποβάθμισε το θέμα σχολιάζοντας το σαν μία υπόθεση που αφορά “μπίζνες” και την “κερδοφορία” ελληνικών και κινέζικων ε-

πιχειρηματικών ομίλων (www.902.gr). Βέβαια, κανένα ΠΑΜΕ δεν διαδήλωσε κατά της παρουσίας του κινέζικου πολεμικού στόλου στον Πειραιά.

Το πόσο ασυνήθιστα δουλική είναι αυτή η συμπεριφορά του πολιτικού καθεστώτος φαίνεται καθαρά από το πόσο ασυνήθιστα δουλική ήταν η κυβερνητική στάση. Τα πολεμικά της Κίνας συμμετείχαν σε αποστολές προστασίας εμπορικών πλοίων από πειρατές στον κόλπο του Άντεν και πριν έρθουν στον Πειραιά έκαναν περιδεία σε Αγγλία, Γερμανία, Ολλανδία, Γαλλία, στα πλαίσια τάχα της διεθνούς αντι-πειρατικής εκστρατείας. Τελευταίος σταθμός ήταν ο Πειραιάς. **Σε καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν συναντήθηκαν οι κινέζοι αξιωματικοί με οποιαδήποτε πολιτική ηγεσία, αλλά μόνο με ομολόγους τους αξιωματικούς του ναυτικού!** Κανένας πρωθυπουργός, κανένας υπουργός άμυνας και κανένας υπουργός ναυτιλίας δεν ανέβηκε σε φρεγάτα για να δηλώσει “ευτυχής” που βρέθηκε εκεί. Γι’ αυτό άλλωστε η επίσκεψη του Τσίπρα στο 18ο στόλο χαρακτηρίστηκε από τους κινέζους κίνηση “ιδιαίτερου συμβολισμού”. Αυτός ο συμβολισμός συγκίνησε όλα τα κόμματα της Βουλής που την ίδια ώρα είχαν συμπαραταχθεί με την κυβέρνηση στη “μάχη των μαχών” κατά των ευρωπαϊών δανειστών στο όνομα της “εθνικής ανεξαρτησίας”. Υποκλίθηκαν όλοι στην αρχιφασιστική Κίνα που είχε φροντίσει μόλις λίγες μέρες πριν να δηλώσει ότι δεν γνωρίζει τίποτα περί “προσφοράς οικονομικής βοήθειας στην Ελλάδα” (“Εθνος, 11/2) που υποτίθεται ότι είναι το “εθνικό σχέδιο Β” όπως και πρόσφατα η Ρωσία απέκλεισε οποιαδήποτε οικονομική βοήθεια προς την Ελλάδα.

Όσα έγιναν κατά την επίσκεψη του κινέζικου πολεμικού στόλου στον Πειραιά αποκάλυψαν το φασιστικό, ξενόδουλο και αντεργατικό πρόσωπο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και του πολιτικού καθεστώτος που τη στηρίζει. Φάνηκε καθαρά πόσο η σύγκρουση με την Ευρώπη γίνεται όχι για την “εθνική ανεξαρτησία” αλλά για τη βαθύτερη υποδούλωση στα συμφέροντα του νεοαξιαστικού ρωσοκινέζικου άξονα.

Η ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΥΣ ΨΕΥΤΕΣ

Έχουμε ξαναγράψει για το σαθρό επιχείρημα των ρωσόδουλων ότι η κρίση στη χώρα μας δεν είναι “ειδική περίπτωση”, κάτι ξεχωριστό σε όλο το δυτικό κόσμο, αλλά αποτέλεσμα της παγκόσμιας και πανευρωπαϊκής κρίσης, άρα ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί. Δεν υπάρχει ελληνικό πρόβλημα, λένε, αλλά όλης της Ευρώπης. Και έφεραν ως “απόδειξη” των ισχυρισμών τους το ότι μετά την Ελλάδα και άλλες δύο χώρες της ΕΕ, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, μπήκαν σε μνημόνιο.

Το ότι η χώρα μας είναι ακριβώς “ειδική περίπτωση”, λόγω του οικονομικού σαμποτάζ, το αποδεικνύει και μόνο το γεγονός ότι και η Πορτογαλία

και η Ιρλανδία α) δεν πήραν τόσο τρομακτικά για την οικονομία τους υφεσιακά μέτρα γιατί δεν είχαν τόσο μεγάλο χρέος και β) βγήκαν από το μνημόνιο πολύ γρηγορότερα από τη δική μας χώρα, αν και μπήκαν σ’ αυτό αργότερα. Και μάλιστα βγήκαν θριαμβευτικά έτσι την ώρα που στο Eurogroup όλοι οι άλλοι υπουργοί Οικονομικών σφουροκοπούσαν το Βαρουφάκη, ταυτόχρονα έδιναν στην Πορτογαλία το πράσινο φως να αποπληρώσει προκαταβολικά (προτού δηλαδή έρθει η ώρα με βάση τις συμφωνίες) 14 δις ευρώ που είχε λάβει το 2011 από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο!

Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

Δημοσιεύουμε απόσπασμα από την ομιλία του σ. Ηλία Ζαφειρόπουλου που πραγματοποιήθηκε στις 11/01/2015 στα γραφεία της ΟΑΚΚΕ για τις εκλογές της 25 Γενάρη. Σ' αυτό γίνεται μια εκτεταμένη αναφορά στην ξενόδοουλη, σοσιαλφασιστική και σαμποταριστική πολιτική της ηγετικής κλίμακας του Σύριζα που σήμερα, ιδιαίτερα με τα τελευταία γεγονότα επιβεβαιώνεται. Ολόκληρη η ομιλία είναι σε αυτό το σύνδεσμο: <http://www.oakke.gr/videos/item/465>.

Ο ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΡΩΣΟΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Μπαίνει ένα ζήτημα: Μήπως από τη δειξή του ρώσικου ή του κινέζικου κεφάλαιου και τα ντόπια τσιράκια τους βοηθιέται η ανάπτυξη;

Αν προσέξει όμως κανείς τις επενδύσεις που κάνουν θα δει ότι είναι τόσο άθλιες οι συνθήκες της δουλειάς και τόσο φθηνά τα μεροκάματα, τόσο βάρβαρη η παραγωγική ζωή μέσα σ' αυτούς τους χώρους, ειδικά τους κινέζικους, που αυτό που μένει για την Ελλάδα, δηλαδή αυτές οι αμοιβές είναι ασήμαντες, είναι ένα ασήμαντο κεφάλαιο. Αυτοί πήραν τα κρηπιδώματα πήραν υποδομές χρόνων, στήσανε και δικούς τους γερανοί, αλλά και χωρίς καλή συντήρηση και αφήνουν και μηχανήματα να φθείρονται κλπ. και χωρίς ασφάλεια και χίλια δύο καλά και στηρίζονται στην πολύ άγρια εκμετάλλευση και δουλειά. Αλλά αυτό είναι αποικία, δεν είναι πραγματική ανάπτυξη της χώρας. Όταν είχαν καλούς μισθούς στον Πειραιά οι λιμενεργάτες και υπήρχαν εταιρείες που κάνανε μεταφορές συμβεβλημένες με τον ΟΛΠ ήταν τριπλάσιοι μισθοί και τετραπλάσιοι και δεν έμπαινε μέσα ο ΟΛΠ ακόμα και που υπήρχαν καταχρήσεις από τους συνδικαλιστές των ΔΕΚΟ, ιδίως το ΠΑΣΟΚ, το οποίο κινούσε ένα τέτοιο παρασιτικό μηχανισμό. Παρόλα αυτά ήταν αποδοτικές και τώρα έχει πέσει όλος αυτός ο κόσμος σε μια αθλιότητα. Και δεν θα κάνουν βιομηχανία. Δεν τους συμφέρει να χτίζουν βιομηχανία στην Ελλάδα, μεταποίηση, βαρεία βιομηχανία, γιατί αυτά φτιάχνουν εργάτες, εργατική τάξη, η οποία ζητάει κάποια στιγμή τα δίκια της. Θέλουν να παίρνουν τομείς. Η αποικιοκρατία παίρνει κάποιους τομείς δεν παίρνει όλη τη χώρα για να την αναπτύξει σύγχρονα, γιατί φοβάται να γεννήσει μετά από τόσα χρόνια, γιατί πριν διακόσια χρόνια μπορεί να το έκανε στις αποικίες των πολύ καθυστερημένων ακόμα λαών αλλά τώρα οι λαοί έχουν αναπτυχθεί, ιδιαίτερα ένας ευρωπαϊκός λαός σαν το δικό μας, τον ελληνικό δεν τους συμφέρει να φτιάξουν μεγάλη βιομηχανία, το πολύ-πολύ να αγοράσουν κάποιες από τις βιομηχανίες που θα βγουν στο σφυρί τζάμπα, να τις δώσουν αλλά χωρίς να δώσουν ώθηση, χωρίς νέα τεχνολογία.

Παίρνουν σημεία-κλειδιά. Λέει: "Θα

πάρω την τράπεζα για να ελέγξω την αγροτική παραγωγή, την κτηνοτροφία της Ηπείρου, την κτηνοτροφία της Θεσσαλίας, τον καπνό στην Ξάνθη". Αυτό κάνει ο Σαββίδης. Ο άνθρωπος της Ρωσίας προσπαθεί να ελέγξει τη Θεσσαλονίκη και το Άγιο Όρος και γι' αυτό πήρε και αυτή την ομάδα της Β. Ελλάδας. Αυτοί δεν πάνε να χτίσουν τη βιομηχανία. Πήρε τη ΣΕΚΑΠ για να ελέγξει απλώς τους καπνοπαραγωγούς, να τους εξαρτήσει. Αυτοί μόνο εξαρτούν.

Αυτός είναι ο αποικιοκρατικός καπιταλισμός, τον οποίον καταγγέλλει ο Λένιν και ο οποίος δεν ενδιαφέρει καθόλου την ψευτοαριστερά. Θα ακούσετε συχνά το κόμμα του ψευτοΚΚΕ να λέει "εμάς δεν μας νοιάζει τι είναι, καπιταλιστής είναι". Γι' αυτό και δεν κάνουν φασαρία για την ΚΟΣΚΟ. Κάνανε (φασαρία) τότε που ήταν οι μισθοί πελώριοι, κάνανε συνεχώς απεργίες τότε που ήταν οι μισθοί πελώριοι και μόλις ήρθε ο δουλοκτητής από την Ανατολή, το αφεντικό τους, έχουν κάνει "μόκο". Κάνανε μια 24ωρη για τα μάτια της Ευρώπης, για να φτιάξουν ένα ψευτοσωματείο εκεί, το οποίο δεν ξέρουμε αν κινείται κι αν υπάρχει, σε συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και οι ναζήδες της Χρυσής Αυγής, που κλείσανε τις πύλες και κάνανε το αφεντικό, τις λίγες ώρες που κράτησε η απεργία. Δεν αντιδρούν, γιατί δεν τους ενδιαφέρει που είναι αποικιοκρατικός αυτός ο καπιταλισμός, θα χτυπήσουν τον άλλον καπιταλισμό, ας πούμε δυτικού τύπου, τον πιο ανεπτυγμένο, που οι εργάτες έχουν και μερικά μεροκάματα καλύτερα, έχουν και τις καλύτερες συνθήκες ασφάλειας, δεν δουλεύουν πάρα πολλές ώρες ή δεν είναι διαθέσιμοι στην εταιρεία ανά πάσα στιγμή όπως συμβαίνει στην ΚΟΣΚΟ. Αυτό δεν τους ενδιαφέρει. Και ο Λένιν το λέει καθαρά σ' ένα γράμμα στον Γκόργκι το 1911: "Η αντίσταση στην αποικιακή πολιτική και στη διεθνή ληστεία μέσω του να οργανώνονται οι προλετάριοι, μέσω του να υπερασπίζονται την ελευθερία για το προλεταριάτο τους αγώνα δεν καθυστερεί την ανάπτυξη του καπιταλισμού, αλλά την επιταχύνει, γιατί την αναγκάζει να προχωρήσει σε πιο πολιτισμένους, ειδικά πιο ανεπτυγμένες μεθόδους του καπιταλισμού. Υπάρχει καπιταλισμός και καπιταλισμός. Υπάρχει ο μαυροκατονταρχίτικος καπιταλισμός, (σήμερα θα λέγαμε ο φασιστικός καπιταλισμός) και ο ρεαλιστικός καπιταλισμός (δημοκρατικός κα-

πιταλισμός). Όσο πιο πολύ εκθέτουμε τον καπιταλισμό μπροστά στους εργάτες για την απληστία του και την ωμότητά του, τόσο πιο δύσκολο είναι για τον καπιταλισμό του πρώτου είδους να υπερισχύσει, δηλαδή του είδους του μαυροκατονταρχίτικου, τόσο πιο σίγουρα θα περάσουμε στον καπιταλισμό της δεύτερης μορφής. Κι αυτό μας συμφέρει, αυτό συμφέρει το προλεταριάτο". Γιατί σ' αυτόν τον καπιταλισμό μπορεί να δώσει καλύτερα την οικονομική του πάλη, να έχει την άνεσή του, να κερδίσει διεκδικήσεις, να μάθει να ελέγχει την παραγωγή και αυτό τον φέρνει πιο κοντά στην ωρίμανση την πολιτική και στην επανάσταση.

Ο Λένιν τόνιζε πολύ την ανάγκη να περάσουμε μέσα από δημοκρατικές μορφές και πραγματικά το τονίζει την ώρα που όλοι αυτοί λένε: "Ποια δημοκρατία; Αυτή είναι αστική δημοκρατία". Και σ' ένα άλλο γράμμα, που έφερε η Κρούσκαγια στην επιφάνεια λέει: "Σύμφωνα με τον Καλ Ράντεκ, (σ' ένα στέλεχος του μπολσεβίκικου κόμματος, ο οποίος ήταν στην τροτσκιτική, ας πούμε, τάση του) στο όνομα της σοσιαλιστικής επανάστασης πρέπει να αρνηθούμε ένα συνεπές επαναστατικό πρόγραμμα στο πεδίο της δημοκρατίας. Αυτό είναι λάθος, λέει ο Λένιν, το προλεταριάτο μπορεί να κερδίσει μόνο μέσω της δημοκρατίας, δηλαδή μέσα από τη θέση σε ισχύ της πλήρους δημοκρατίας και της σύνδεσης κάθε βήματος προόδου με τις δημοκρατικές απαιτήσεις και μάλιστα με την πιο εμφανή διατύπωσή τους. Βασίζομενοι στη δημοκρατία, όπως ήδη έχει επιτευχθεί και δείχνοντας την ανεπάρκειά της μέσα στις καπιταλιστικές συνθήκες ζητάμε την ανατροπή του καπιταλισμού και την απαλλοτρίωση της αστικής τάξης ως απαραίτητης βάσης τόσο για την κατάρρευση της φτώχειας των μαζών, όσο και για την πλήρη και εις βάθος εφαρμογή όλων των δημοκρατικών μετασχηματισμών. Γιατί και μέσα στον καπιταλισμό παλεύουμε για την δημοκρατία. Ορισμένοι από αυτούς τους δημοκρατικούς μετασχηματισμούς θα αρχίσουν πριν από την ανατροπή της αστικής τάξης, άλλοι θα συμβούν κατά τη διάρκεια αυτής της ανατροπής και οι υπόλοιποι μετά από αυτήν. Δηλαδή κάποιοι δημοκρατικοί μετασχηματισμοί θ' αρχίσουν πριν από την ανατροπή της αστικής τάξης".

Μας ενδιαφέρει αν έχουμε δημοκρατία σε μια χώρα, αν έχουμε συνδικαλισμό, με τα ισχύοντα μέχρι προχθές, γιατί σε λίγο θα έχουμε συνδικαλισμό ΚΟΣΚΟ, μαυροκατονταρχίτικο, φασιστικό κινέζικου τύπου με το περίστροφο στον κρόταφο: "Αν κινήσεις, θ' απολυθείς" ή ακόμα χειρότερα αν ορ-

γανώσεις τους εργάτες κι έχουν πολιτική εξουσία οι ρωσόφιλοι κι οι κινεζόφιλοι, θα του τινάξουν και τα μυαλά ή θα τον πάνε στα βασανιστήρια. Αυτό ενδιαφέρει ζωτικότητα τους εργάτες, ιδιαίτερα όταν δεν έχουν ισχυρά εργατικά κόμματα και πρέπει να τα φτιάξουμε. Το πιο φρικτό που έκανε εδώ η ψευτοαριστερά στην Ελλάδα είναι ότι διάλυσαν τα εργοστασιακά σωματεία. Είχε ρίξει τότε τη γραμμή το ψευτοΚΚΕ του οποίου απόσπασμα είναι ο Συνασπισμός και ο ΣΥΡΙΖΑ, κνίτες είναι και μάλιστα από τους πιο χειρότερους αυτοί που έφτιαξαν αυτό το ψευτοδημοκρατικό μέτωπο, οι οποίοι εμπόδισαν μετά το 1973 να γίνουν εργοστασιακά σωματεία και ζητούσαν κλαδικά, δηλαδή να χώνουν σε κάθε κλάδο δικούς τους ανθρώπους, επειδή είχαν τότε μια πλειοψηφία και να τα ελέγχουν και νάναι μια κορυφή που θα αποφασίζει για το τι θα γίνει στα σωματεία. Στο τέλος χάσανε όλα τα σωματεία αποξενώθηκαν και οι εργάτες έχουν μείνει ουσιαστικά χωρίς ηγεσία σήμερα. Η ΓΣΕΕ, δεν είναι εργατικά σωματεία αυτά, γιατί δεν προκύπτουν μέσα από τον εργασιακό συνδικαλισμό, το δημοκρατικό, μέσα από την ταξική πάλη των συνδικάτων με τα αφεντικά τους. Έφτιαξαν έναν συνδικαλισμό που στηριζόταν στο κράτος, στη διαιτησία, στα κλαδικά του ΠΑΣΟΚ και του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ μετά, στα κλαδικά, δηλαδή, του κράτους. Και δίνανε σαν κράτος τους μισθούς και τους κανόνιζαν. Και τα σωματεία έμεναν άβουλα κάτω ανυπόστατα και δέχτηκαν αυτή την τρομακτική επίθεση στους μισθούς από τους δανειστές και δεν έβγαλαν μιλιάρη. Και στις διαδηλώσεις δεν μπορούσαν να κατέβουν, δεν μπορούσαν να πάρουν άδειες από τα αφεντικά τους, γιατί δεν είχαν οργάνωση μέσα. Δεν είχε και νόημα, γιατί ήξεραν πως ήταν πουλημένες αυτές οι απεργίες. Αυτές οι απεργίες οι δήθεν μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια ενάντια στην τρόικα και ενάντια στα αντεργατικά μέτρα δεν συνάντησαν ποτέ την αντίσταση που τους άξιζε. Κι αν προσέξετε όλες αυτές οι απεργίες που κάνανε ήταν εικοσιτετράωρες την ώρα που ψηφίζονταν από τη βουλή τα μέτρα. Μπορούσαν να κάνουν απεργίες διαρκείας σε μερικές ΔΕΚΟ, σε μερικά εργοστάσια, δεν μπορούσαν; Είχαν χάσει τον κόσμο, αλλά αν ήθελαν μπορούσαν να κάνουν σε μερικούς τομείς και δεν τις κάνανε, στα μέσα συγκοινωνίας κλπ, μια παρατεταμένη απεργία, όχι αυτή που εκνευρίζει τον κόσμο, μια αληθινή απεργία. Ή στη ΔΕΗ που την έλεγχαν εξασφαλίζοντας απλώς ρεύμα για τις πιο αναγκαίες καταναλώσεις. Αλλά είχαν χάσει την ε-

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗ ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Είναι οι ρωσόδουλοι που σαμποτάρανε την Ελλάδα και φέρανε και συνεχίζουν να φέρνουν την πείνα και τη χρεωκοπία

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 12/2/2015

Λυπούμαστε κύριοι οργανωτές του εθνικού μίσους, αλλά για μια ακόμα φορά η ΟΑΚΚΕ θα είναι έξω από το πανεθνικό μέτωπο που έχει κατασκευάσει σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς ενάντια στην ενωμένη Ευρώπη για το καλό τάχα του λαού και του έθνους, ιδιαίτερα για το καλό των φτωχών.

Αυτή τη στάση την έχουμε κρατήσει πολλές φορές στο παρελθόν, αλλά η προηγούμενη πιο χτυπητή περίπτωση ήταν τότε με το μακεδονικό όπου σύσσωμο πάλι το έθνος είχε εκστρατεύσει για να εμποδίσει την ΕΕ να αναγνωρίσει το εθνικό και κρατικό όνομα της γειτονικής δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Τότε αντιμετωπίζαμε τη δυσκολία ότι το πανεθνικό μέτωπο καμωνόταν πως υπεράσπιζε την εδαφική ακεραιότητα και την ιστορική ψυχή του έθνους, είχαμε δηλαδή να αντιμετωπίσουμε την κατηγορία του εθνοπροδότη, κατηγορία με την οποία 6 σύντροφοί μας που αφισκοκόλλησαν συνελήφθησαν, συκοφαντήθηκαν, προπηλακίστηκαν και καταδικάστηκαν πρωτόδικα. Τώρα πάνω από τον καθένα που αρνείται την εθνική συστράτευση πέφτει η διπλή κατηγορία ότι προδίδει και το έθνος γενικά αλλά ιδιαίτερα τον εργαζόμενο λαό και τη φτωχολογία που υποφέρουν από τα ευρωπαϊκά μνημόνια πείνας.

Τέτοιες κατηγορίες όχι μόνο δεν μας πτοούν, αλλά θα μας εξόργιζαν κιόλας αν δεν ήταν γεμάτες γελοίο θράσος. Οι πιο μεγάλοι και εθνικοί και ταξικοί προδότες, μερικοί από αυτούς σύμμαχοι και απόγονοι των ταγματσαφαιτών, είναι αυτοί που σκαρώνουν τώρα τα κρατικά “εθνικά και λαϊκά μέτωπα” που ευνοούν αποκλειστικά έναν χιτλερισμό νέου τύπου, και καθόλου τη χώρα μας, καθόλου το λαό της, καθόλου τη φτωχολογία της.

Πανεθνικό πολεμικό μέτωπο και όχι διαπραγμάτευση με εταίρους

Καταρχήν να ξεκαθαρίσουμε γιατί μιλάμε για πανεθνικό μέτωπο σύγκρουσης, παρόλο που τη γραμμή της σύγκρουσης την έχει εκπονήσει και την καθοδηγεί μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ σε συμμαχία με την ΑΝΕΛ, και παρόλο που ο πόλεμος εμφανίζεται σαν διαπραγμάτευση με φίλους.

Πρόκειται καταρχήν για πολιτική σύγκρουση με εχθρούς και όχι για διαπραγμάτευση με φίλους ή εταίρους γιατί όχι μόνο τώρα αλλά εδώ και πολλά χρόνια το κυβερνητικό κόμμα και οι φασίστες (ΑΝΕΛ, ναζί της ΧΑ) και σοσιαλφασίστες (ψευτοΚΚΕ) φίλοι του, έχουν περάσει στους οπαδούς τους αλλά και ευρύτερα στις λαϊκές μάζες ότι οι συμφωνίες που έχει υπογράψει η χώρα με την ΕΕ είναι συμφωνίες αποικιακού και κατοχικού τύπου, και έχουν υπογραφεί από δοσιλόγους και ότι είναι αυτές που προκάλεσαν την πείνα και τη χρεωκο-

πία και όχι το δικό τους παραγωγικό σαμποτάζ 35 χρόνων. Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για το ότι η σύγκρουση είναι με εχθρούς, η πιο εμφωτική πράξη της νέας κυβέρνησης ήταν να καλέσει το έθνος σε μια διεθνή εκστρατεία για πολεμικές αποζημιώσεις από την πιο βασική ιδρυτική χώρα της ΕΕ, τη Γερμανία, για έναν πόλεμο που εξάπλωσαν πριν δύο γενιές οι χιτλερικοί, δηλαδή αυτοί ενάντια στους οποίους συγκροτήθηκε ιδεολογικά το σύγχρονο γερμανικό κράτος, το πιο αντιναζιστικό μέσο σε όλη την Ευρώπη. Αυτή η τελείως όψιμη επίκληση ενός παλιού πολέμου για να ταυτιστεί η χώρα μας με το τότε θύμα και ο σημερινός εταίρος μας με τον τότε θύτη, και να απαιτήσει το πρώτο από τον δεύτερο ένα πελώριο πόσο είναι μια εχθρική, άδικη και γεμάτη θράσος πράξη. Είναι τέτοια όχι μόνο γιατί το υποτιθέμενο θύμα έχει καταναλώσει στο μεταξύ δεκάδες δισεκατομμύρια σε ενισχύσεις από τον υποτιθέμενο θύτη, αλλά κυρίως γιατί το δήθεν θύμα έχει παραταχθεί με τους νέους χίτλερ, δηλαδή με τους ρώσους ιμπεριαλιστές που απειλούν όλη την Ευρώπη, οπότε και την ειρηνική σήμερα νέα Γερμανία, με ένα μεγάλο κτηνώδη πόλεμο. Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι αυτή η εκστρατεία αποτελεί πολιτικό συμπλήρωμα, άλλοθι και προειδοποίηση ενός αληθινού, ήδη εκδηλωμένου θερμού πολέμου σημειώνουμε ότι η ελληνική Βουλή πήρε την απόφαση για να διεκδικήσει τα 162 δις από τη Γερμανία αμέσως μόλις η ρώσικη Δούμα πήρε εξίσου όψιμα την απόφαση για να διεκδικήσει από αυτήν 4.000 δις Ευρώ.

Κατά δεύτερο λόγο η σύγκρουση με την Ευρώπη πραγματοποιείται σε επίπεδο πανεθνικού διακομματικού μετώπου γιατί όχι μόνο οι ανοιχτά ρωσόφιλες, φαιο-“κόκκινες” πολιτικές δυνάμεις, αλλά και όλα τα υποτιθέμενα φιλοευρωπαϊκά κόμματα της τωρινής αντιπολίτευσης, στηρίζουν ολόπλευρα και ανοιχτά την κυβέρνηση στη διαπραγμάτευση-σύγκρουση με τον “εχθρό” και απλά διαφωνούν στην τακτική της και στα όριά της, όπως πχ στο να μην οδηγήσουν στην έξοδο από το Ευρώ. Αλλά όπως συμβαίνει με κάθε εχθρό αυτές οι διαφωνίες εκφράζονται μέσα στο εσωτερικό της χώρας και όχι στο εξωτερικό, όπως έθεσε το ζήτημα λίγο πριν από το Γιούρογκρουπ ο Σαμαράς, πηγαίνοντας στη Μέρκελ για να πολεμήσει και αυτός τον “εχθρό” του έθνους στο πλευρό του Τσίπρα.

Μπορεί κάποιος εδώ να αντιτείνει ό-

τι ένας πραγματικός πολιτικός πόλεμος θα ήταν μόνο η ρήξη με την Ευρωζώνη και ρήξη είναι μόνο η έξοδος της χώρας από την Ευρωζώνη και τελικά και από την ΕΕ. Η έξοδος από την Ευρωζώνη είναι όμως μόνο η νομισματική και οικονομική έκφραση μιας προϋπάρχουσας πολιτικής ρήξης με αυτήν. Η πολιτική ρήξη όμως με την Ευρώπη έχει δουλευτεί εντατικά, ιδεολογικά και κυρίως ψυχικά στις μάζες επί πέντε χρόνια σαν ρήξη με τους δανειστές. Αυτούς οι προβοκάτορες φαιο-“κόκκινοι” ανοιχτά και οι δήθεν ευρωπαϊόφιλοι ηγέτες της ΝΔ και ΠΑΣΟΚ καλυμμένα, τους κατήγγειλαν ότι έφεραν τα μνημόνια, ενώ τα έφεραν κυρίως οι ίδιοι αυτοί με το πολύχρονο τους σαμποτάζ της παραγωγής, σαμποτάζ που από κοινού το εντείνανε στη διάρκεια της κρίσης. Αυτός είναι ο λόγος που οι μάζες ψήφισαν τελικά μετά από χρόνια πείνας κατά πλειοψηφία τα εχθρικά προς την ΕΕ φαιο-“κόκκινα” κόμματα του σαμποτάζ: ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ναζί, ΑΝΕΛ, ΛΑΟΣ, συν τα μικρά εξωκοινοβουλευτικά σοσιαλφασιστικά κόμματα. Αυτός είναι ο λόγος που κατά 90% ζητάνε τώρα από την κυβέρνηση να “μην κάνει πίσω” απέναντι στον κατασκευασμένο εχθρό.

Βέβαια η νέα κυβέρνηση κάνει εδώ μια μεγάλη και εγκληματική απάτη: ισχυρίζεται ότι διαπραγματεύεται με τον εχθρό για να αποσπάσει τάχα από αυτόν καλύτερους όρους ζωής για το έθνος και ειδικά για τους φτωχούς πολίτες του, αλλά από την άλλη τον αποκαλεί εταίρο, απαιτεί την αλληλεγγύη του και καμώνεται ότι δεν διανοείται να μη μείνει μαζί του για πάντα μέσα στο κοινό νόμισμα. Γι αυτό αποσπάει στήριξη από τις μάζες κατά 90% στον πολιτικό πόλεμο ενάντια στους δανειστές την ίδια ώρα που αυτές κατά 70% θέλουν παραμονή στην Ευρωζώνη και στην ΕΕ. Δηλαδή η κυβερνητική συμμορία κρύβει από τις μάζες ότι πάει τη χώρα στρατηγικά σε οικονομική ρήξη με την Ευρώπη και τελικά σε έξοδο από το Ευρώ. Γιατί δεν μπορεί να σταθεί οικονομική ενοποίηση κρατών, και μάλιστα νομισματική ενοποίηση, χωρίς να υπάρχει πολιτική ενοποίηση αλλά αντίθετα πολιτική έχθρα, που μάλιστα φτάνει ως την κατηγορία ότι οι δανειστές δολοφονούν τον ελληνικό λαό. Μάλιστα ο προσανατολισμός της εθνικής εχθρότητας του ελληνικού λαού ειδικά προς τη Γερμανία, γίνεται ακριβώς γιατί η Γερμανία είναι ο πιο εύκολος στόχος προκειμένου να στοχοποιηθεί ολόκληρη η Ευρώπη. Με την ανακήρυξη σαν κύριου εχθρού της Γερμανίας μέσα στην ΕΕ οι έλληνες εγκάθετοι του Πούτιν επιχειρούν επίσης να διασπάσουν την ΕΕ με το να αξιοποιούν τις αντιθέσεις που αυτόματα δημιουργεί με άλλες χώ-

ρες ο ηγετικός της οικονομικός ρόλος στην ΕΕ, που πάντως δεν επιβλήθηκε με τη βία, όπως αυτός της Ρωσίας στο χώρο της πρώην ΕΣΣΔ. Στην αντίθεση αυτή παίζει όχι μόνο η ρώσικη διπλωματία αλλά και ο σταθερός καλυμένος της σύμμαχος, η αμερικάνικη προεδρία Ομπάμα, για να διασπάσει την ΕΕ.

Γιατί η πολεμική εκστρατεία γίνεται αντιληπτή σαν τέτοια και απομονώνεται στην Ευρώπη

Το ότι αυτή η διαπραγματευτική στρατηγική που ακολουθεί η κυβέρνηση Τσίπρα είναι στρατηγική πολιτικής ρήξης όχι μόνο με τη Γερμανία, αλλά και με την Ευρωζώνη ολόκληρη, το μαρτυράει το γεγονός ότι αυτή η κυβέρνηση έχει μείνει ως αυτή τη στιγμή χωρίς κανέναν ανοιχτό, δηλωμένο σύμμαχο μέσα στην ΕΕ. Ακόμα και όσοι δοκίμασαν να σταθούν στο πλάι της αρχικά όπως η Γαλλία, ή η Ιταλία οπισθοχώρησαν τρομαγμένες μπροστά στο θράσος αυτής της κυβέρνησης, που στο Βαρουφάκη συμπυκνώνει ακριβώς το ύφος της: αλαζονεία, επίδειξη εκκεντρικότητας, πρόκληση και ταυτόχρονα έλλειψη αρχών, αστάθεια και γλοιώδης κολακεία. Ακόμα και η Κύπρος δεν βγαίνει αυτή τη στιγμή να μιλήσει υπέρ αυτής της κυβέρνησης των εκβιαστών ζητιάνων, ακόμα και η Αυστρία που εμφανίστηκε προχθές σαν απροσδόκητος σύμμαχος με τον καγκελάριο της, χθες με τον υπουργό της οικονομικών συντάχθηκε με την υπόλοιπη Ευρωζώνη. Το ότι η ομόφωνη αντίθεση του χθεσινού Γιούρογκρουπ στην Ελλάδα εκδηλώθηκε ενάντια στην απαίτηση της τελευταίας να απορριφθεί “το υπάρχον πρόγραμμα” δεν είναι κάτι το τυχαίο, ούτε είναι τυχαίο ότι αυτή η απαίτηση είναι η μεγαλύτερη προγραμματική διακήρυξη και πολιτική δέσμευση της νέας κυβέρνησης.

Αυτή η απαίτηση δείχνει την περιφρόνηση της νέας κυβέρνησης στην ευρωπαϊκή δημοκρατική λειτουργία. Και για να το ξεκαθαρίσουμε. Ένα αντιπολιτευτικό κόμμα όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που κάποια στιγμή γίνεται κυβέρνηση, έχει για μας το δικαίωμα να κατηγορεί μια υπάρχουσα συμφωνία με τους εταίρους της σαν λαθεμένη, ακόμα και σαν εγκληματικά λαθεμένη και να ζητάει τον τερματισμό της και την αντικατάστασή της με μια άλλη. Και για μας, ιδιαίτερα κάτω από τις δοσμένες συνθήκες του σαμποτάζ, τα μνημόνια ήταν στην κύρια πλευρά τους αρνητικά και στην επιλεκτική εφαρμογή τους καταστροφικά. Όμως καμιά δημοκρατική κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να καταργεί μονομερώς και ασυζητητί αυτές τις συμφωνίες, καθώς και το όργανο που όλοι οι εταίροι έχουν ορίσει για να τις

ελέγχει (την Τρόικα), και να απαιτεί από **όλους τους άλλους να αποδεχτούν εδώ και τώρα αυτή τη μονομερή απόρριψη**. Αυτή η στάση **καταργεί βάνουσα όλο το σύστημα λήψης των αποφάσεων** στα συλλογικά ευρωπαϊκά σώματα των τόσο πολλών κρατών, σύστημα που έχει δουλευτεί και επιβιώνει επί μισό αιώνα γιατί στηρίζεται πρακτικά σε πολύ μεγάλες πλειοψηφίες που προκύπτουν μέσα από παρατεταμένες ανοιχτές ζυμώσεις και αμοιβαίες, συχνά εθνικά και κυβερνητικά επώδυνες υποχωρήσεις. Αυτός ήταν ο μόνος δημοκρατικός τρόπος με τον οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει μια εθελοντική, δηλαδή μια δημοκρατική Ένωση που αποτελείται από κράτη που δεν έχουν φτάσει στο επίπεδο της Ομοσπονδίας, δηλαδή δεν έχουν ακόμα υποτάξει τις εθνικές τους αποκλειστικότητες σε μια διεθνή θέληση της πλειοψηφίας των λαών και των κυβερνήσεών τους. Τέτοια διακρατικά σώματα λειτουργούν με δυσκίνητες αλλά ανοιχτές, μακρόσυρτες συνεννοήσεις και γι αυτό το λόγο διαθέτουν και μια τόσο πολυάριθμη γραφειοκρατία, που τόσο μισούν οι εθνοφασίστες αντιευρωπαϊστές.

Η κυβέρνηση Τσίπρα ερέθισε και συσπείρωσε εναντίον της την ΕΕ με τις δυο επίσημες **μονομερείς** **οπότε και εκβιαστικές** **θορυβώδεις** και μετά βδελυγμίας, δηλαδή προσβλητικές για όλα τα άλλα κράτη της ΕΖ, καταργήσεις κρατικών συμφωνιών με την ΕΕ: Η μία ήταν η κατάργηση στον αέρα της τρόικας από τον Βαρουφάκη μπροστά στον Ντάισελμπλουμ και η άλλη η “εθνεγερτική” κατάργηση από τον Τσίπρα της υπάρχουσας μνημονιακής συμφωνίας στις προγραμματικές στη Βουλή. Απέναντι σε αυτή τη διπλή πραξικοπηματική πρόκληση η Ευρωζώνη επέμεινε σύσσωμη σε αυτό που από την αρχή ονόμασε τήρηση των κανόνων, δηλαδή ότι η υπάρχουσα συμφωνία- εφόσον δηλαδή δεν θα έχει περάσει κάποιος χρόνος για να ζυμωθεί και να ανατραπεί συλλογικά- πρέπει να γίνει δεκτή σαν η βάση κάθε νέας τροποποιημένης συμφωνίας. Το συριζέικο αντεπιχείρημα είναι ότι πρέπει να σπάσουν οι διακρατικές συμφωνίες της ΕΖ ειδικά αυτή τη φορά λόγω ανθρωπιστικής κρίσης στην Ελλάδα οπότε η δράση πρέπει να είναι άμεση. Αλλά μια ανθρωπιστική κρίση δεν χρειάζεται για να αντιμετωπιστεί πλήρη κατάργηση και ανατροπή μακρόχρονων και δεσμευτικών για τόσα πολλά κράτη συμφωνιών, αλλά μια άμεση επείγουσα ανακατανομή πλούτου υπέρ των φτωχών στην ίδια τη χώρα μας, πράγμα που καμιά συμφωνία δεν απαγορεύει ή μέτρα που μπορούν να απαιτήσουν περισσότερες ή λιγότερες αλλαγές σε αυτές τις συμφωνίες. Για μας μάλιστα, όπως εξηγούμε στο τέλος αυτού του κειμένου ακόμα και με τις υπάρχουσες συμφωνίες μπορεί σε λίγες βδομάδες και μήνες η εξαθλίωση να μειωθεί σημαντικά, αν οι σαμποταριστές σταματήσουν για λίγο το διαρκές έγκλημα τους. Η ρωσόδουλη κυβέρνηση Τσίπρα δεν προσπαθεί να αντιμετωπίσει κάποια ανθρωπιστική κρίση αλλά να τη χρησιμοποιήσει για να διαλύσει την Ευρωζώνη.

Αν η Ευρωζώνη αποδεχόταν στις 11 του Φλεβάρη αυτόν τον εκβιασμό θα είχε υπογράψει τη θανατική της καταδίκη. Αυτή η δημοκρατικού χαρακτήρα αντίσταση της Ευρώπης είναι βαθύτερη και σχεδόν ενστιχτώδικη, καθώς λίγο πριν από τη συνεδρίαση του Γιούρογκρουπ όλες οι πολιτικές ομάδες του Ευρωκοινοβουλίου, που είναι στην πλειοψηφία του αντίθετο με τις πολιτικές λιτότητας στις οποίες πρωταγωνιστεί η Γερμανία, τάχθηκαν σύσσωμες ενάντια στο αίτημα που υπέβαλε ο Γλέζος στο Ευρωκοινοβούλιο για γερμανικές αποζημιώσεις σαν “επιστροφή στο παρελθόν και στην εθνικιστική αντιπαράθεση”. Τελικά το μόνο που πέτυχε η συριζέικη διπλωματία της ευρωπαϊκής διάσπασης ήταν να ενώσει όλη την Ευρωζώνη εναντίον της.

Πίσω από τις πατριωτικές κορώνες η αντιευρωπαϊκή στρατηγική της χιτλερικής υπερδύναμης

Τι σημαίνουν αυτά; Σημαίνουν μήπως ότι κάνουν κάποιο θανάσιμο λάθος οι διψασμένοι για μεγαλοαστική εξουσία αλλά από ταξική καταγωγή μικροαστοί συριζαίοι, και θα αναγκαστούν να κάνουν τελικά μια μεγαλοπρεπή κωλοτούμπα; Ή μήπως αντίθετα θα απειλήσουν ως το τέλος την ΕΖ με μια απειλή χρεωκοπίας της Ελλάδας φτάνοντας ακόμα και μέχρι ένα bankrup ή και ένα κλείσιμο για μέρες των ελληνικών τραπεζών, ώστε τελικά, την τελευταία στιγμή να μπορέσουν οι Ομπάμα, η Κίνα και οι υπόλοιποι BRICS με τη βοήθεια του φιλικού τους Ντράγκι, που έχει πετύχει πλατειές αντιγερμανικές συμμαχίες μέσα στην ΕΚΤ, να ζητήσουν έναν έξω από τους ευρωπαϊκούς κανόνες συμβιβασμό με την Ελλάδα; Σε μια τέτοια έκτακτη συνθήκη ίσως οι κάθε λογής Γιουνκέρ, Ολάντ, Ρέντςι, Φάινμαν, αποτολήσουν να βγουν με μια άλλη γραμμική θέτοντας σε δοκιμασία την ενότητα της ΕΖ. Σε αυτήν την κατεύθυνση βοηθάει η πλαστή διάσπαση της κυβέρνησης σε μια “ρεφορμιστική” τάση (Δραγασάκης, Βαρουφάκης) και σε μια “επαναστατική” (Λαπαβίτσας, Λαφαζάνης). Ειδικά σε ότι αφορά την Κίνα θυμίζουμε ότι όταν ο Σούμπλε έχοντας πίσω του το μεγαλύτερο μέρος της ΕΖ το 2011 ήταν υπέρ μίας, με μεγάλα οικονομικά ανταλλάγματα, εξόδου της Ελλάδας από την ΕΖ, η διπρόσωπη πρώην σταζίτσια Μέρκελ έβαλε βέτο, επικαλούμενη την απειλή της Κίνας ότι θα αποσύρει τα ομόλογά της από την ΕΖ αν δεν μείνει μέσα σε αυτήν η Ελλάδα. Πάντως η τακτική της περικύκλωσης της ΕΖ από ΗΠΑ και BRICS ήδη δοκιμάζεται σήμερα με τα ταξίδια των Λαφαζάνη και Τσίπρα στην Κίνα και βέβαια του Κοτζία στη Ρωσία.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε σήμερα ως που θα φτάσει η κυβέρνηση Τσίπρα. Αυτό θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό από το πόσο θα αντισταθεί στα διασπαστικά της σχέδια η Ευρώπη. Ακόμα και αν σταματήσει αύριο η σύγκρουση που έχουν ξεκινήσει με την ΕΕ, ήδη αυτή έχει προκαλέσει μία μεγαλύτερη αιμορραγία, ένα μεγαλύτερο ακόμα σαμποτάρισμα της οικονομίας της χώρας. Το σίγουρο είναι ότι η κυβέρνηση αυτή δεν αυτοσχεδιάζει

και πάντως δεν αυτοσχεδιάζει μόνη της. Δεν ήρθε μόνη της στην εξουσία και ακόμα περισσότερο δεν κάνει και δεν μπορεί να κάνει μόνη της πανευρωπαϊκή και παγκόσμια πολιτική και να κόβει την ανάσα όλου του πλανήτη χωρίς τις κατάλληλες πλάτες. Αυτές τις μεγάλες δουλειές μπορεί να τις οργανώνει και να τις καθοδηγεί ο προστάτης της, η ρώσικη διπλωματία, η καλύτερη του κόσμου, όπως έλεγε κιόλας για την τσαρική εποχή ο Μαρξ.

Πάντως τα δεδομένα που μας προσφέρουν οι πρόσφατες εξελίξεις δείχνουν ότι πλέον η Ρωσία έχει αλλάξει τη στρατηγική της στην Ευρώπη, οπότε και τη στρατηγική της με την Ελλάδα. Λέγαμε ως τώρα ότι η Ρωσία ήθελε την Ελλάδα σαν Δούρειο ίππο μέσα στην Ευρώπη, και την είχε σαν τέτοια και βοηθήθηκε πολύ από αυτή τη λειτουργία της. Χάρη σε αυτή την κρυφή της σύμμαχο μέσα στην ΕΕ η Ρωσία κράτησε για τόσα χρόνια έξω από την Ευρώπη και την Τουρκία και τη Δημοκρατία της Μακεδονίας (αυτό ήταν το νόημα του “εθνικού κινήματος” για το όνομα), υπέταξε την κάποτε ανεξάρτητη Σερβία και τελικά της άνοιξε το δρόμο προς την ΕΕ. Χάρη στην οργανωμένη και ατέλειωτη χρεωκοπία της Ελλάδας η Ρωσία προκάλεσε τη μεγάλη πιστωτική κρίση του Ευρωπαϊκού Νότου το 2010 που με τη σειρά της οδήγησε στην παρατεταμένη στασιμότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας και στη συνεχιζόμενη όξυνση της αντίθεσης Βορρά-Νότου.

Αλλά ο Δούρειος ίππος παύει να είναι τέτοιος όταν έρθει η ώρα της μεγάλης επίθεσης στην Τροία οπότε μετατρέπεται σε μια κανονική πολεμική μηχανή. Η αρχή της ανοιχτής επίθεσης στην Τροία-Ευρώπη είναι η ρώσικη εισβολή στην Ουκρανία. Εδώ ακριβώς για πρώτη φορά η Ρωσία χρησιμοποίησε και φανέρωσε στην έκπληκτη Ευρώπη τους ανθρόπους της στην Ελλάδα στη Σύνοδο των ΥΠΕΕ της ΕΕ του Φλεβάρη για να αποτρέψει την κλιμάκωση των κυρώσεων της ΕΕ κατά της Ρωσίας. Ο νέος υπουργός εξωτερικών Κοτζίας ψήφισε τότε το έλασσον, δηλαδή τις υπάρχουσες κυρώσεις κατά της Ρωσίας και, απειλώντας έμμεσα με ελληνικό βέτο, κατάφερε να εμποδίσει τις σχεδιαζόμενες νέες μεγαλύτερες κυρώσεις κατά τη Ρωσίας. Έτσι η Ελλάδα έγινε ασπίδα της Ρωσίας, αλλά ταυτόχρονα κήκε για πάντα σαν δούρειος ίππος. Από δω και μπρος για όσο διάστημα καταφέρει και μείνει μέσα στην ΕΕ και στην ΕΖ η Ελλάδα των πρακτόρων και των φίλων της Ρωσίας θα είναι τουλάχιστον ύποπτη για συνεργασία με τον κύριο εχθρό της Ευρώπης και η μοίρα της μέσα σε αυτήν θα είναι δεμένη με το βαθμό της ευρωπαϊκής άμυνας απέναντι σε αυτόν. Μόνο, που η φασιστική Ρωσία θα θεωρείται όλο και περισσότερο ένας εξωτερικός εχθρός και οι ελληνικές κυβερνήσεις σαν εσωτερικός εχθρός και προδότης της Ευρώπης, δηλαδή ότι το χειρότερο.

Πατριωτισμός σήμερα σημαίνει πάνω απ όλα αποκάλυψη και πολιτική συντριβή των σαμποταριστών

Μια τέτοια επίσημη ελληνική πολιτική που κάνει κακό στους άλλους λαούς και πιο πολύ στον ίδιο το λαό της, τον οποίο βασανίζει υλικά και τον κομπλεξάρει και τον εκθέτει ηθικά, εμείς ποτέ δεν θα την υποστηρίξουμε. Τη χώρα μας μπορούμε να την υποστηρίξουμε σε αλήθεια μόνο αν αποκαλύψουμε στο λαό και τσακίζουμε αυτούς που την κυβερνούν και φέρουμε μέσα από σκληρό και παρατεταμένο αγώνα τις αληθινές λαϊκές, δημοκρατικές και πατριωτικές δυνάμεις της χώρας στην εξουσία. Η παλιά κνίτικη ομάδα που μόλις ήρθε στην εξουσία, ήρθε λέγοντας ψέμματα στο λαό ότι θα του δώσει αξιοπρέπεια, ψωμί και ελευθερία, και όχι ταπεινώση, πείνα και υποτέλεια, και κυρίως δεν είπε σε αυτόν τον γενικά δημοκρατικό στις διαθέσεις του λαό ότι τελικά θα τον πετάξει έξω από τη δημοκρατική Ευρώπη για να τον πάει στο ρωσοκινεζικό φρικτό κάτεργο και τελικά σφαγείο.

Στο βασικό σημείο που αυτοί οι τύποι καταφέρνουν και κοροϊδεύουν το λαό είναι που σηκώνουν εδώ και χρόνια τη σημαία της φιλανθρωπίας για να ζητήσουν νέα δανεικά από την ΕΖ για να ζήσουν τάχα και να ανασάνουν οι τσακισμένοι κάτοικοι της χώρας. Ακόμα διακηρύσσουν ότι θέλουν να πετύχουν την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, και να χτυπήσουν το μεγάλο πλούτο και τη διαφθορά. Καταλήγουν ότι όλα αυτά τα καλά πράγματα δεν τα θέλουν οι διεφθαρμένοι και άπληστοι δανειστές και απειλούν όποιον έλληνα δεν σταθεί στο πλευρό τους σε αυτόν τον ιερό σκοπό ότι είναι νέτα σκέτα ένας προδότης, εχθρός του λαού.

Μα όλα αυτά τα προβλήματα δεν χρειάζονται ούτε ένα ευρώ από καμιά τρόικα για να λυθούν. Η ανάπτυξη στην Ελλάδα δεν θέλει δανεικά όπως επαναλαμβάνει το μπλοκ των σαμποταριστών που έχει μαζί του όλους τους άσχετους με την ελληνική πραγματικότητα κενυσιανούς οικονομολόγους των Δύσης και κυρίως των ΗΠΑ. Η ανάπτυξη είναι ένα **καθαρά πολιτικό** ζήτημα στην Ελλάδα των σαμποτέρ και μπορεί να απελευθερωθεί σε χρόνο μηδέν απλά αν επιτραπούν πολιτικά οι παραγωγικές, ιδιαίτερα οι μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις στην Ελλάδα, δηλαδή αν επιτραπεί αξιοποιηθεί το ντόπιο και ευρωπαϊκό κεφάλαιο, ιδιωτικό ή κρατικό που εδώ και χρόνια παλεύει να επενδύσει και πάντα εμποδίζεται από το πολυπρόσωπο και πολυκλαδικό σαμποτάζ των ρωσόδουλων. Μόνο αν οι σαμποτέρ νικηθούν πολιτικά θα υπάρξει αμέσως δουλειά, ανθρώπινοι μισθοί, και αξιοπρέπεια για εκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια ανέργους και εργαζόμενους και ο διψασμένος για παραγωγή κρανίου τόπος θα γίνει μια κανονική χώρα.

Αυτό που θέλει η κυβέρνηση να αποσπάσει από την τη Ευρώπη σαν πράξη φιλανθρωπίας, είναι χρήμα για να εξαγοράσει τις πιο χτυπημένες οικονομικά μάζες, δίχως να τους δίνει δουλειά αφού

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑΤΟΥ

σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

συνέχεια από τη σελ. 7

μπιστοσύνη του λαού, γιατί ανεβοκατέβαζαν τους διακόπτες της ΔΕΗ μόνο για να παίρνουν αυξήσεις κι έξω από κάθε λογική μια γραφειοκρατία, που είχε αποσπαστεί από το λαό και είχε μισηθεί. Είναι αμφίβολο πραγματικά αν θα τους ακολουθούσε ο κόσμος, αλλά τουλάχιστον νάταν συνεπείς με τα λόγια τους, με τις διακηρύξεις τους.

Δεν τους πείραζε που το μνημόνιο έχει τσακίσει τους μισθούς, γιατί έρχεται ο Κινέζος και έχει φτηνή εργατική δύναμη. Τους αρέσει που τσακίζονται τα εργοστάσια, γιατί είναι ένας τεράστιος στρατός ανέργων, ο οποίος ρίχνει τα μεροκάματα κινεζοποίηση, πήρε την ευθύνη, η Ευρώπη της τρούκας να ρίξει τα μεροκάματα ακολουθώντας την κλασική συνταγή, την οποία σας είπα πριν: “Ρίχνω τα μεροκάματα, συσσωρεύεται το κεφάλαιο, αυξάνετε τις εξαγωγές, οπότε ξανανοίγετε τις δουλειές κλπ”. Αλλά τσάκισε τα μεροκάματα, οι άλλοι κλείνανε στο μεταξύ τα εργοστάσια κι έτσι θάρθει ο αποικιοκράτης είτε ο ρώσος- που ήδη έχει αγοράσει το φυσικό αέριο- είτε ο κινέζος που θα βάλει εργάτες να δουλεύουν με τους μαύρους όρους και θάχει βρει έτοιμο το μισθό τσακισμένο και τη γραφειοκρατία πιο φθηνή, την οποία θα εξαγοράζει πιο εύκολα. Αυτό είναι το σχέδιό τους κι αυτό είναι και το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ, του Τσίπρα.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΜΙΑ ΨΗΦΟΣ ΣΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ “ΧΡ. ΑΥΓΗ” ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ

Είναι κρυφοφασίστες, γι’ αυτό έχουμε την κάτω φράση, η οποία λέει ότι το Άκυρο, “η δήλωση στήριξης στην Ο-ΑΚΚΕ” είναι το καλύτερο που έχεις να κάνεις εργαζόμενε σήμερα, λαέ, δημοκράτη άνθρωπε. Αλλά, εάν δεν το κάνεις αυτό, πάντως μην ψηφίζεις Χρυσή Αυγή και ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή είναι μεγάλη κουβέντα και τους έχει πολύ στενοχωρήσει, ιδίως την ψευτοαριστερά του ΣΥΡΙΖΑ. “Μας βάζετε μαζί με τη Χρυσή Αυγή;” Όχι δεν τους βάζουμε μαζί με τη Χρυσή Αυγή, γι’ αυτό και λέμε τη Χρυσή Αυγή ναζιστική. Οι του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ναζιστές και δεν είναι ίδιος ο κόσμος πραγματικά της βάσης της ΧΑ, των ψηφοφόρων της ΧΑ, των κατώτερων και μεσαίων στελεχών της ΧΑ με τους αντίστοιχους του ΣΥΡΙΖΑ. Θα ήταν μεγάλη αδικία. Όμως σε επίπεδο κορυφής βλέπουμε μια στενή συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσής Αυγής και βλέπουμε κοινές μεθόδους βίας, που η μια είναι με την κλασική ρατσιστική σιχαμερή κανιβαλική μορφή και η άλλη είναι με μια ψευτοταξική μορφή. Κι αυτά εκπορεύονται από ένα στε-

νά καθοδηγητικό απαράτ μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο είναι γύρω από τον Τσίπρα και είναι και μέσα στη λεγόμενη “Αριστερή πλατφόρμα”. Αυτό είναι το πιο φιλορώσικο ανοιχτά κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ, γι’ αυτό είναι και το πιο μαύρο.

Αυτοί λοιπόν επέτρεψαν σήμερα ως σύνολο, ως ηγετικό απαράτ μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ όλων των τάσεων, τη νομιμότητα της ΧΑ. Παλέψανε λυσσαλέα για νάναι νόμιμη αυτή η εγκληματική συμμορία. Η ΧΑ έπρεπε νάναι κανονικά στη φυλακή, αυτή η ηγετική ομάδα έπρεπε νάναι στη φυλακή με την έννοια ότι είναι διαπιστωμένοι εγκληματίες, εδώ και πολλά χρόνια. Τους χώσανε μέσα μόνο κάτω από την πίεση της Ευρώπης, μέσα στη φυλακή για να κάνουν και εσωτερικές εκκαθαρίσεις, κάποιους θέλουν πιο πολύ να ηγούνται μέσα σ’ αυτή τη συμμορία. Υποπτευόμαστε ότι θάθελαν τον Κασιδιάρη να έχει τον ηγετικό ρόλο και όχι τον παλαιοασφαλίτη Μιχαλολιάκο. Αλλά το κοινό σ’ αυτή την υπόθεση όλη, το βασικό και το βαθύ είναι ότι δεν θεωρούν το κόμμα εγκληματικό. Και σ’ αυτό έχει πρωτοστατήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Πάντα αυτός ήθελε πιο πολύ απ’ όλους να μην είναι παράνομοι, ενώ έπρεπε νάναι παράνομοι, ενώ σε όλες τις χώρες οι ανοιχτοί χιτλερικοί είναι παράνομοι. Δεν μπορούσαν να φτιάξουν πολιτικό κόμμα ανοιχτό χιτλερικό, πουθενά. Κι εδώ όχι μόνο έφτιαξαν κόμμα αλλά και έδερναν χωρίς έλεγχο, έδερναν χωρίς απάντηση. Μόνο το 2013 χτύπησαν πολύ άσχημα με βαριά τραυματισμένους 300 άτομα, 300 άτομα μόνο το 2013 κι αυτά με καταγγελίες, όπως λέει το δίκτυο για την παρακολούθηση των ρατσιστικών εγκλημάτων.

Αυτό είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι από την αληθινή βία, τη ρατσιστική της ΧΑ. Είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι, γιατί δεν τολμάνε να πάνε όλοι να καταγγείλουν. Γιατί αυτοί, οι οποίοι είναι τα πιο εύκολα θύματα, αυτοί που δεν έχουν χαρτιά, έτσι και πάνε να καταγγείλουν, θα γράψουν την καταγγελία τους στην αστυνομία και θα τους απελάσουν. Είναι πάρα πολύ περισσότερη η βία τους. Και πως να βρεις το δίκιο σου με μια συμμορία; Ποιος θα κληρονομήσει μια συμμορία εγκληματιών; Αυτή (η ΧΑ) έπρεπε νάναι εκτός νόμου εδώ και πολλά χρόνια. Έπρεπε νάναι στη φυλακή εδώ και πολλά χρόνια. Και θάπρεπε τώρα το κόμμα τους ήδη μ’ αυτά τα στοιχεία να διαλυθεί. Κι όμως δίνουν μάχες (ο ΣΥΡΙΖΑ) και λέει ότι “Όχι! Άλλο το κόμμα και άλλο αυτοί που έκαναν τις παράνομες πράξεις”. Και μάλιστα ότι αυτός ο τρόπος με τον οποίον διώκονται δεν είναι εντελώς συνταγματικός όπως λένε μερικοί του ΣΥΡΙ-

ΖΑ με επικεφαλής την Κωνσταντοπούλου και τον Βούτση. Δηλαδή έχουν βρει δικηγόρους αυτοί (οι ναζί) μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ. Γι’ αυτό και υπάρχουν αναφορές στην αρθρογραφία των ναζιστών στην οποία λένε ότι “τουλάχιστον αυτοί έχουν κρατήσει μια πιο έντιμη στάση”. Αυτό λένε για τους Συριζαίους. Αυτό δεν είναι τυχαίο, αυτή η επιμονή στην πολιτική νομιμότητα των ναζιστών δεν είναι τυχαία. Κι αν το ψάξει κανείς θα βρει ποια είναι η αιτία. Είναι ότι είναι και οι δύο ρωσόφιλοι. Ο Κασιδιάρης έχει πει καθαρά: “Θέλουμε νάρθει ρώσικος στρατός στην Αλεξανδρούπολη να φυλάει τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, όταν γίνει”. Γενικά να μας φυλάει. Και βεβαίως διαρκώς και ο Μιχαλολιάκος και η ΧΑ, αν δείτε τις εφημερίδες τους, από το 1990 επιμένουν στον άξονα Αθήνα-Μόσχα-Βελιγράδι. Είναι στην γραμμή του “ορθόδοξου τόξου”. Γι’ αυτό κάνουν και τους ορθόδοξους, ενώ ο ναζισμός γενικά είναι παγανιστικός, είναι μυστικιστικός. Και γι’ αυτό τους παίζει, τους έπαιξε όλα αυτά τα χρόνια και τους άφησε να ισοπεδώνουν τους ανθρώπους τους βασανισμένους, άφησε τους κανίβαλους μέσα στην Αθήνα. Και δημοκράτες χτύπησαν και νεολαίους, ομοφυλόφιλους επίσης. Και αυτοί όλα αυτά τα άφησαν. Και μόνο όταν έγινε ένα τεράστιο θέμα μέσα στην Ευρώπη και τον κόσμο αναγκάστηκαν να τους μαζέψουν για ένα διάστημα. Αλλά επειδή καθυστερούν, επειδή δεν βγάζουν αυτά τα εγκλήματα στη φόρα, δεν κάλεσαν όλα αυτά τα θύματα να καταθέσουν και να πουν “ελάτε, εσείς οι χιλιάδες και πέστε μας αν αναγνωρίζετε κανέναν απ’ αυτούς”. Πώς γίνεται να μην αναγνωρίσει το θύμα; Και να κάνουν διαρκώς θέμα και να το κρατάνε στην επικαιρότητα. Παρατηρούμε ότι έφυγε το θέμα από την τηλεόραση, κρατάνε τη δίκη τους μακριά και θα την κάνουν όποτε θέλουν αυτοί, για να αθώσουν όπως θέλουν και να κρατήσουν το κόμμα ζωντανό και να το βάζουν να ψηφίζει πάλι με προτροπές του ΣΥΡΙΖΑ στις διαδικασίες τις κοινοβουλευτικές.

Από πού κι ως πού; Αφού είναι κρατούμενοι και με τόνους αμαρτιών και με μια καλή δικογραφία, παρόλο που είναι λειψή, γιατί δεν έχει καταθέσει ολόσ αυτός ο ποταμός των θυμάτων. Τα ξεχνάμε αυτά εμείς; Ακριβώς συμβαίνει έτσι, γιατί έχουν αυτόν τον κοινό προστάτη και πατέρα και φίλο. Και ακόμα βαθύτερα, γιατί θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να τάχει καλά με το στρατό και την αστυνομία, που είναι καταδιαβρωμένα από τους ναζιστές, ιδιαίτερα η αστυνομία. Ένα δημοκρατικό κόμμα, το ΚΚΕ, στα 1946, μετά τον εμφύλιο καλούσε τις κυβερνήσεις τις αστικές, τις μετεμφυλιακές, οι οποίες κάθε άλλο παρά θα τις

έλεγε κανείς δημοκρατικές, να βγάλει εκτός νόμου τους ταγματσαφλίτες, τους χίτες, τους τραμπούκους (οι οποίοι τους ταλαιπωρούσαν). Πρωτοστατούσε σ’ αυτό. Δεν έλεγε: “Ξέρετε, αν βγουν οι ταγματσαφλίτες εκτός νόμου θα βγούμε κι εμείς”. Ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό λέει: “Αν βγουν αυτοί, θα βγούμε κι εμείς”. Αλλά αντίθετα συμβαίνει, αν αυτοί είναι εκτός νόμου, δεν θάστε εσείς εκτός νόμου. Γιατί ο φασισμός είναι η άκρα δεξιά του καθεστώτος. Όταν της έχει κόψει το χέρι το καθεστώς της άκρας του δεξιάς, δεν μπορεί μετά να σε χτυπήσει εύκολα, γιατί τότες αποκεφαλίζει, τούχεις χτυπήσει την καρδιά. Γι’ αυτό οι κομμουνιστές επέμεναν πάντα στον εκδημοκρατισμό του κράτους. Δεν τους άφηνε αδιάφορο αυτό. Κι όπως είδατε και στον Λένιν, αυτός είπε να εκλέγονται τα όργανα της τάξης από το λαό. Αυτό το σύστημα της εκλογής των σερίφηδων από τους πολίτες των ΗΠΑ και το θεωρούσε εξαιρετικό δημοκρατικό μέτρο και το πρότεινε. Και παντού θάπρεπε. Κι εμείς δεν λέμε να ζητάει τέτοια πράγματα ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τουλάχιστον να βάζει το ζήτημα της τιμωρίας των φασιστών μέσα στην αστυνομία. Σαν την πρώτη του δουλειά. Όχι τώρα, αν έλθει στην εξουσία, να κάνει μερικές εκκαθαρίσεις και να βάλει τους δικούς του. Αλλά θάπρεπε όλο αυτό τον καιρό αυτό να λέει. Και στο στρατό, που έχουμε ένα στρατό γεμάτο φασισμό. Θυμάστε τους ευέλπιδες του 4ου έτους, οι οποίοι φώναζαν, πριν από δύο χρόνια ύμνους της χούντας. Κι έγινε ΕΔΕ και δεν έπαθαν τίποτε όλοι τους. Θυμάστε αυτά τα ΟΥΚ, τα οποία βγήκαν στο Σύνταγμα και φώναζαν μπροστά στους επισήμους για τους Αλβανούς: “Θα ράψουμε τα ρούχα μας με δέρματα απ’ αυτούς”. Δεν έπαθαν τίποτε. Τίποτε δεν παθαίνουν.

Λένε ότι έκαναν έρευνα και δεν βρήκαν ούτε έναν ναζιστή στο στρατό, ο Αβραμόπουλος. Δεν τους είπε τι ήταν αυτά που έλεγαν. Δεν τους είπε ότι θα “χαλούσε τον κόσμο”. Μα αν “χαλούσε τον κόσμο” δεν θα τον υποδέχονταν το Γενικό Επιτελείο, τον κύριο Τσίπρα. Επίσης τον κύριο Τσίπρα δεν θα τον αγαπούσε αυτός ο στρατός, ο τόσο σοβινιστικός, ο τόσο άδικος σε όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν τις επεμβάσεις του ελληνικού κράτους είτε ήταν εναντίον της Βοσνίας στο πλευρό των Σέρβων φασιστών είτε ήταν στο Μακεδονικό που ήθελαν να αλλάξουν και θέλουν ακόμα (να αλλάξουν) το όνομα μιας χώρας. Έτσι εξασφαλίζει την άνοδό του στην εξουσία συμμαχώντας με ό,τι πιο βρόμικο υπάρχει μέσα και στο στρατό και στην αστυνομία. Στην αστυνομία έπρεπε να βάζει ζήτημα βασανιστηρίων. Η αστυνομία η ελληνική έχει γυμναστεί στα βασανιστή-

ρια πάνω στους μετανάστες. Αυτό είναι κεντρικό ζήτημα. Εμείς που είμαστε αριστεροί γνωρίζουμε τι σημαίνει αυτή η “εγκύμναση”. Εμείς που στ’ αλήθεια ανησυχούμε για το μέλλον αυτού του λαού, όταν θα βρεθεί κάτω από τη ρωσοκινεζική μπότα. Προς το παρόν μας αφήνουν σε μια σχετική επίφαση δημοκρατίας για να μπορούμε να είμαστε φίλοι της Μόσχας εντός της Ευρώπης και εντός του Ευρώ. Και θα μας είχαν διώξει προ πολλού, εάν δεν ήθελε η Ρωσία με τους φίλους της μέσα στην Ευρώπη και μέσα στα ευρωπαϊκά όργανα, με τους υφιστάμενους αστούς της Ευρώπης να μας κρατήσει μέσα για νάχει μια γερή φωνή εμάς και την Κύπρο. Και λέω εμάς, όχι το λαό, αλλά αυτή την αστική τάξη, αυτή τη ΝΔ, αυτό το ΠΑΣΟΚ, αυτό το στρατό, αυτή την αστυνομία, αυτούς τους δικαστές που κλείνουν τα εργοστάσια.

Είναι το καθεστώς. Και η δεξιότερη πλευρά αυτού του καθεστώτος είναι οι ναζί και οι υποστηρικτές των ναζί και σ’ ένα μεγάλο βαθμό τραμπούκοι με άλλη μορφή είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Γι’ αυτό λέμε “αυτούς μην τους ψηφίζετε”. Γιατί αυτό έγινε στην Ιερισσό. Αυτό δεν πρέπει κανείς να το ξεχάσει κι εμείς ποτέ δεν θα το ξεχάσουμε αυτό που παλέψαμε δίπλα στους εργάτες των μεταλλείων της Κασσάνδρας στη Χαλκιδική, δίπλα στους εργάτες στο Στρατόνι, να μείνει αυτό το εργοστάσιο και να ζήσει, να ζήσουν αυτές οι 1200 οικογένειες. Αυτοί, όμως, αν δείτε την καταγγελία ενός κοινοτάρχη στο Στρατόνι, το οποίο είναι το κέντρο των εργατών, είναι η μοντέρνα πόλη που χτίστηκε πάνω στα μεταλλεία, είναι η γενιά των μεταλλωρύχων, του βιομηχανικού προλεταριάτου η καρδιά είναι στο Στρατόνι και χτυπάει. Απ’ αυτούς μερικοί μένουν στην Ιερισσό, η οποία είναι τουριστικό-αγροτικό-ψαράδικο κέντρο, είναι άλλος πληθυσμός, ο οποίος δεν είχε αναλάβει ποτέ να γίνει σκληρός, δεν πρωτοστατούσε ποτέ σε επιθέσεις. Τώρα, λοιπόν, κάτω από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, κάτω από την πολιτική του καθοδήγηση και χρησιμοποιώντας διάφορες φράξεις - γιατί συνήθως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν λερώνει τα χέρια του με μπουνιές και αν είναι βάζει μια φραξιούλα να το κάνει, εκτός ΣΥΡΙΖΑ, ο ίδιος αποφεύγει για νάναι καθώς πρέπει, να μπαίνει στην εξουσία και τα σαλόνια της Ευρώπης - λέει ο Ζαγοράκης, ο κοινοτάρχης: “Γύρω στους 30 εργάτες που δουλεύουν στην επιχείρηση αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την Ιερισσό”, δηλαδή κάποιοι από τους εργάτες που δουλεύανε στα μεταλλεία, δεν ζούσαν στο Στρατόνι ή σε άλλα χωριά αλλά στην Ιερισσό, όπου ήταν το κέντρο του αντι-χρυσού αγώνα κάτω από την καθοδήγηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τριάντα εργάτες, λοιπόν, ζούσαν εκεί και αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Ιερισσό “εξαιτίας της τρομοκρατίας την οποία υφίστανται, με μοναδικό τους έγκλημα ότι δουλεύουν στα μεταλλεία. Φοβούνται όμως να μιλήσουν γιατί έχουν πίσω τις οικογένειές τους. Όποιος μιλήσει τον κατατάσσουν στους εχθρούς της Ιερισσού και προπη-

λακίζεται, λαιμοδορείται και δέχεται απειλές. Η κατάσταση είναι αφόρητη ιδιαίτερα για τα παιδιά μας που πάνε στο Λύκειο. Αναγκαστήκαμε να πάρουμε τα παιδιά μας από το Λύκειο, γιατί δέχονταν απειλές και υποβάλλονταν σε εξευτελισμούς ακόμα και μέσα στην τάξη. Από πέρσι έως τον Μάρτη (2013) έχουν κάψει το δημαρχείο, έδωξαν το αστυνομικό τμήμα, έκαψαν και κατέστρεψαν αυτοκίνητα, ανάγκασαν σε παραιτήσεις δημοτικούς συμβούλους, κουλοφόροι υποβάλλουν σε ελέγχους όσους μπαινοβγαίνουν στην Ιερισσό”.

Και ακόμα και χθες μου είπαν συναγωνιστές από το Στρατόνι ότι εργάτες της Ιερισσού σήμερα τους σπάνε τα αυτοκίνητα και τα διορθώνουν, σ’ αυτούς πήγαν τελευταία και τους τρύπησαν με τρυπάνι ώστε να μην μπορούν να τα επισκευάσουν. Κάποιοι, όχι όλοι οι εργάτες. Και αυτό με τα παιδιά δεν γίνεται σήμερα, αλλά δεν γίνεται σήμερα αυτή η πίεση στα παιδιά, γιατί κατάφεραν τον πρώτο τους στόχο να σταματήσουν οι εργασίες του χρυσού. Δηλαδή, αν είναι σήμερα λίγο πιο μαλακά τα πράγματα, είναι γιατί πέτυχαν με τη βοήθεια της κυβέρνησης και των δικαστών, οι οποίοι παίρνουν εντολές για τα μεγάλα ζητήματα, να σταματήσουν το έργο. Αλλά αυτό είναι που κάνει να διαφέρει ο αριστερός, ο επαναστάτης από το δεξιό και αντιδημοκράτη και φασίστα, ότι δεν θα επιτεθώμαστε ποτέ στο λαό, εάν γινόταν ένα έργο που μολύνει, εμείς οι ίδιοι θα μπορούμε μπροστά να το εμποδίσουμε, ένα έργο που καταστρέφει την υγεία ενός πληθυσμού. Ακόμα κι αν υπάρχουν εργάτες σε τόσο τραγική κατάσταση ώστε να πάνε να δουλέψουν, να βγάλουν ένα μεροκάματο με κίνδυνο της ζωής τους, δεν θα τους χτυπούσαμε, θα κάναμε ένα κίνημα, θα συσπειρώναμε την εργατική τάξη, θα μιλούσαμε στα χωριά, θα πηγαίναμε στα χωριά των εργατών και ως το τέλος θα κάναμε έναν αγώνα ενάντια στην επιχείρηση. Δεν θα χτυπούσαμε λαό κάτω, αυτό είναι βαθύ για τον κομμουνιστή. Δεν χτυπάμε λαό. Λαό, εργάτες χτυπούσαν αυτοί που μολύναν την περιοχή σε όλα τα ορυχεία του κόσμου και πήγαιναν μερικοί άνθρωποι και τους έλεγαν “τι κάνετε εκεί”; Και αυτοί τους ξυλοφόρτωναν, δηλαδή η εταιρεία με το καθεστώς, με την αστυνομία, με τους φασίστες. Αλλά κίνημα δημοκρατικό ενάντια σε μια επένδυση στην οποία δουλεύουν εργάτες, ακόμα κι αν μολύνει, δεν θα χρησιμοποιούσε αυτές τις μεθόδους. Θα διαφοροποιούσαν. Εμείς διαφοροποιούμε όπως διαφοροποιούμε ανάμεσα στην ηγεσία και τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν θα τους σηκώναμε χέρι, δεν θα θέλαμε να τους χτυπήσουμε. Υπάρχουν δημοκρατικοί άνθρωποι εκεί, υπάρχει και αριστερά. Θα πούμε τα επιχειρήματά μας.

Αυτοί όμως τι έκαναν; Για να τα θυμηθούμε όλα, πήγαν και ενώθηκαν με τους φασίστες στο κίνημα των αγανακτισμένων και άφησαν τους φασίστες να λένε “το μπουρδέλο η βουλή” στο πάνω μέρος της πλατείας και μάλιστα να

προπηλακίζουν και μετανάστες τα φασιστοειδή που είχαν πάει εκεί ή ο Μαύρος Κρίνος ή οι χρυσαυγίτες χωρίς βέβαια τα διακριτικά τους και άλλοι ακροδεξιοί και τους άφησαν να δίνουν τον τόνο στην άνω πλατεία και αυτοί έκαναν συνελεύσεις “δημοκρατικές” του λαού κάτω. Τι είδους συνελεύσεις; Μιλούσαν διάφοροι και στο τέλος έβγαине αυτό που ήθελε η κομματική στενή καθοδήγηση. Γι’ αυτό και διαλύθηκε, γι’ αυτό και το κίνημα αυτό δεν είχε πάθος. Γι’ αυτό και δεν πήγε στις γειτονιές να κάνει συνελεύσεις, δεν πήγε να πείσει, ήταν μια διαδικασία κορυφής. Είναι πάντα κορυφής αυτά που κάνουν και απλώς παίρνουν με τις διάφορες συνιστώσες. Πολλοί λένε ότι “αν υπάρχουν τόσες συνιστώσες δεν είναι δημοκρατικό; Το ό,τι λέει ο καθένας το μακρύ του και το κοντό του σ’ αυτό το κόμμα δεν είναι δημοκρατικό”; Κι εν πάσει περιπτώσει “τι φοβόσαστε; Από αυτούς φασισμό”;

Μα ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν ένα πιάνο. Τις συνιστώσες του και τα ρεύματά του τις έχει όπως τα πλήκτρα ενός πιάνου. Θέλει να παίξει πρίμα; Θα πατήσει την “Αριστερή πλατφόρμα”. Θέλει να παίξει μπάσα; Θα πατήσει το ΔΗΚΚΙ. Θέλει να πει τη Δημοκρατία της Μακεδονίας “Δημοκρατία της Μακεδονίας”; Θα βάλει τη νεολαία του ή ένα από τα ρεύματα αυτά (...) Θέλει να πει Σκόπια θα βάλει το ΔΗΚΚΙ, αλλά η σούμα και η τελική κατεύθυνση, όπως λέει και ο ίδιος, είναι αυτό που θα πει ο Τσίπρας. “Όπως τον Παπανδρέου τον έβγαλε ένα κίνημα για την αλλαγή, έτσι κι εμένα μ’ έβγαλε ένα κίνημα, το οποίο ήθελε να φύγουμε από το Μνημόνιο. Η Ελλάδα η δική μου δεν θα είναι έτσι”. Βλέπουμε λοιπόν ότι σιγά σιγά διαμορφώνεται η μορφή που αντιπροσωπεύει σ’ αυτό το πράγμα, που μέσα του παίζει, γεννιέται, αναπτύσσεται αδιόρατα αλλά με σταθερότητα ο σοσιαλφασισμός. Φασισμός με αριστερό, σοσιαλιστικό, επαναστατικό πρόσωπο. Και όσοι αριστεροί, δημοκρατικοί άνθρωποι υπάρχουν εκεί μέσα αλλά και στους ψηφοφόρους και στα ρεύματα αυτά - καμιά φορά και μεσαίο στελεχικό - θα ζήσουμε αυτά, γιατί όσο θα παίζει το πιάνο, τόσο οι νότες θα περιορίζονται και στο τέλος θα βγει μια ομάδα, η οποία θα έχει μπει γερά μέσα στο κράτος. Είναι αυτό που λέει ο Τσίπρας, ότι “όλα τα όργανα ελέγχου, Κράτους, ΣΔΟΕ κλπ. θα υπόκεινται στη δικιά μου αρμοδιότητα, στον πρωθυπουργό, σε μένα”.

Δεν υπάρχει υπουργείο οικονομικών; και αφού είσαι αριστερός δεν φτιάχνεις επιτροπές για τη διαφάνεια παντού σε όλες τις υπηρεσίες τις δημόσιες από υπαλλήλους και πολίτες; Ποια είναι η διαφάνεια; Η διαφάνεια είναι να καταλήξουν σε σένα; Ούτε καν στην Κεντρική σου Επιτροπή; Ούτε καν στο Πολιτικό σου Γραφείο; Δηλαδή θα φτιάξεις μια καμαρίλα με τους δικούς σου ανθρώπους, οι οποίοι θα σου λένε ποιον τώρα θα εξοντώσουμε για να πηγαίνει ο ΣΔΟΕ να του κάνει έλεγχο στα βιβλία; Ήδη το εξαγγέλλει αυτό για τον τύπο, τα κανάλια κλπ. Τώρα το ανακά-

λυψαν αυτό; Να βρουν ο τύπος και τα κανάλια τα λεφτά; Όσα δεν έχουν φιλοσοφίζαίους να τα εξοντώσει; Και δεν το κρύβει. Γι’ αυτό λέμε όλους καταψηφίστε τους, όλους! Δεν υπάρχει μέλλον από κανέναν απ’ αυτούς! Σαμαράδες, Βενιζέλους και Ποτάμια. Κι ένα ακόμα για το Ποτάμι. Ήταν στο Ρώσο πρεσβευτή προχθές για να του πει ότι “πρέπει νάχουμε καλές σχέσεις με τη Ρωσία. Πρέπει κάτι να κάνουμε για τα μέτρα που έβγαλε η Ευρώπη και τα αντίμετρα που έβγαλε η Ρωσία και να βρούμε έναν τρόπο νάχουμε ανταλλαγές προϊόντων χωρίς να θίξουμε καθόλου τη Ρωσία σ’ αυτά”. Και του είπε ο ρώσος πρεσβευτής: “Εμείς ένα πράγμα θέλουμε, να πάρουμε τη Θεσσαλονίκη και το σιδηρόδρομο”. Και δεν απάντησε, δεν διαφώνησε. Μπήκε μέσα αυτό στο ανακοινωθέν της ρώσικης πρεσβείας. Αυτός δεν θέλει βιομηχανία. Απλώς τρόφιμα: Μέλι, ελιά, θάλασσα. Δηλαδή πάλι την Ελλάδα του αντιβιομηχανισμού, του μικρού, του φολκλόρ, του παραδοσιακού κλπ. για να την τσακίσει. Αυτός είναι η ηγεσία. Η βάση και τα περισσότερα στελέχη του δεν είναι τέτοιου είδους, αλλά κι αυτός εκεί, εκεί μέσα. Γι’ αυτό λέμε σε όλους καταψηφίστε. Αλλά διακρίνουμε αυτούς που μπορούν να μας ασκήσουν σε όλους σαλαό βία. Έτσι ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα και καλούμε τον κόσμο να κάνουν αυτό που προτείνουμε. Τους καλούμε. Δεν απαιτούμε, ούτε καν από τους φίλους μας δεν απαιτούμε. Δεν απαιτούμε από κανέναν τίποτα. Αλλά αν θέλετε να πείτε στην κοινωνία “αυτοί είναι και τους πιστεύω”, είναι το πιο σωστό πράγμα και θα δώσει κουράγιο και στην εργατική τάξη ιδιαίτερα, τους εργάτες με τους οποίους ερχόμαστε σ’ επαφή απευθείας ή στους χώρους δουλειάς τους λέμε: “Δεν υπάρχει μέλλον γι’ αυτή την τάξη”. (...)

Φτιάξτε τα συνδικάτα σας από την αρχή με αίτημα να ζήσει το εργοστάσιο, εν ανάγκη σε συμμαχία με τον αστό που θέλουν να του το κλείσουν, αλλά χωρίς να υποτάσσετε στο αφεντικό στα μισθολογικά ζητήματα, χωρίς να γινόσαστε υπηρέτες του και τσάτσοι του. Με το δικό σας ανεξάρτητο και δημοκρατικό σωματείο. Κι επίσης να ξέρετε - τους λέμε - ότι η αστική τάξη θα συμβιβαστεί, θα τα κουκουλώσει, δεν θα χτυπήσει ποτέ αυτό το κράτος, το οποίο το τρέμει και από το οποίο επωφελήθηκε σε άλλες εποχές και περιμένει να επωφεληθεί και στο μέλλον. Γι’ αυτό και οι πιο πονηροί από δαύτους φεύγουν αμέσως προς τον Τσίπρα, για να εξασφαλίσουν την ανοχή ή και την βοήθειά του. Σαν τάξη ενωθείτε και ζητήστε αυτό που πρέπει. Κι αυτό που πρέπει είναι η επιβίωση του εργοστασίου, όπως, ας πούμε, αυτά τα μέτρα που ζητήσατε σε κάποια εργοστάσια, να πέσει η τιμή του ρεύματος. Και βγήκε η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ και λέει: “Καλό είναι το ρεύμα”. Αυτοί είναι εργάτες; Είναι εγκληματικές ηγεσίες. Θάπρεπε να πουν όλοι μαζί: “Ναι! Και σε όλα τα ερ-

Η ευρωπαϊκή αριστερά αρχίζει να καταγγέλλει τον ΣΥΡΙΖΑ

Η απομόνωση της ελληνικής κυβέρνησης στην Ευρώπη από τις κυβερνήσεις όλων ανεξαιρέτα των άλλων κρατών της Ευρωζώνης αντιπετυχίζεται από την προπαγάνδα της πρώτης με το επιχείρημα ότι αυτό είναι φυσικό αφού η ελληνική κυβέρνηση σαν αριστερή κυβέρνηση που είναι εκπροσωπεί το λαό και παλεύει για τα συμφέροντά του, οπότε αντικειμενικά και για τα συμφέροντα όλων των λαών της Ευρώπης, και συνεπώς είναι φυσικό να είναι σε σύγκρουση με όλες τις άλλες κυβερνήσεις που είναι κυβερνήσεις της αστικής τάξης αυτών των χωρών.

Σύμφωνα με αυτόν τον ισχυρισμό θα έπρεπε η ελληνική "κυβέρνηση του λαού" να έχει την έμπρακτη υποστήριξη όλων των άλλων θεωρούμενων από τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ ως αριστερών ή λαϊκών ή προοδευτικών κομμάτων της Ευρώπης. Όμως αυτά παρόλο που πουθενά δεν έχουν πολύ μεγάλη δύναμη, από την άλλη πουθενά δεν έχουν τόσο μικρή ώστε να εξηγείται γιατί οι "αυθόρμητες" διαδηλώσεις

συμπαράστασης που οργανώθηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ τον τελευταίο καιρό στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες να είναι τόσο άμαζες. Η πιο συντριπτική περίπτωση αποτυχίας ήταν η άρνηση του ισπανικού ΠΟΔΕΜΟΣ να δεχτεί να υποστηρίξει το ως χθες αδελφό του κόμμα, τον ΣΥΡΙΖΑ, εκφράζοντας την αντίθεση του στη συγκυβέρνηση του με τους ΑΝΕΛ και στην υποστήριξη του στη Ρωσία στο ουκρανικό. Σε

αυτό το κλίμα προστέθηκε μετά και η καταψήφιση από όλες τις πολιτικές ομάδες του Ευρωκοινοβουλίου της ρεβανσιστικής σοβινιστικής και διασπαστικής για την ΕΕ απαίτησης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για πολεμικές αποζημιώσεις από τη Γερμανία.

Παρακάτω φιλοξενούμε μια ανακοίνωση της πολύ δραστήριας πανευρωπαϊκής αντιρατσιστικής οργάνωσης EGAM που είχε διοργανώσει διαδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στη νομιμότητα της "Χρυσής Αυγής" στην Αθήνα το Δεκέμβριο του 2012 στην οποία συμμετείχε πολύ ενεργητικά και η ΟΑΚΚΕ.

Το κείμενο αυτό υπογράφεται από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Αντιρατσιστικού Κινήματος - EGAM, Benjamin Abtan και

έχει δημοσιευτεί αυτές τις ημέρες σε αρκετά ευρωπαϊκά περιοδικά HuffingtonPost (Γαλλία) - Tribunedegen (Ελβετία), deVolkskrant (Ολλανδία), deDnevnik (Μακεδονία), Napsa (Ουγγαρία).

Βέβαια όπως θα καταλάβει κάθε εξοικειωμένος με τις αναλύσεις της ΟΑΚΚΕ αναγνώστης σχετικά με την οικονομική κρίση στην Ελλάδα, οι αναφορές του κειμένου στον πρωταγωνιστικό ρόλο των δανειστών σε αυτήν μένουν στα πλαίσια της γενικής αντίληψης των προοδευτικών ανθρώπων της ΕΕ που χοντρικά ταυτίζεται με τις θέσεις του κόμματος που προκάλεσε την κρίση αλλά και οδήγησε σε αδιέξοδο κάθε πρόγραμμα εξόδου από αυτήν.

<<Ρατσισμός και αντισημιτισμός στην Ελλάδα: Επικίνδυνη ηθελημένη τύφλωση

του Benjamin Abtan, προέδρου του Ευρωπαϊκού Αντιρατσιστικού Κινήματος EGAM

Ενώ ο Αλέξης Τσίπρας πραγματοποιεί αυτή τη βδομάδα τις πρώτες του επισκέψεις στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ως πρωθυπουργός, μια επικίνδυνη ηθελημένη τύφλωση φαίνεται να κυριεύει πολλούς Ευρωπαίους που, πιστεύοντας στις ελπίδες που προκάλεσε η νίκη του Σύριζα, αρνούνται να δουν τα ανησυχητικά γεγονότα που σχετίζονται με το ρατσισμό και τον αντισημιτισμό που τον συνοδεύει.

Κατά πρώτον, η ηθελημένη τύφλωση αφορά την εθνικιστική, ξενοφοβική, ρατσιστική και αντισημιτική φύση των "Ανεξάρτητων Ελλήνων", το κόμμα που ο Σύριζα αποφάσισε να μπάσει στην κυβέρνηση.

Ο αρχηγός του προέβη σε αντισημιτικές και συνωμοσιολογικές διακηρύξεις, κατηγορώντας για παράδειγμα τους εβραίους ότι δεν πληρώνουν φόρους, κι ένα μέλος τους μπορεί να δηλώνει ότι "τα ανθελληνικά αισθήματα των Βρετανών και των Αμερικανών προπαγανδίζονται από το παγκόσμιο σιωνιστικό Κίνημα" με πλήρη ατιμωρησία.

Κι όμως, η ένταξή του στην κυβέρνηση του Σύριζα έγινε δεκτή με την αδιαφορία της ΕΕ και την πλειοψηφία των ευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων, και με την ενεργή δικαιολόγηση συγκεκριμένων κομμάτων της αριστεράς, που γίνονται έτσι υπόλογοι υποστήριξης του εθνικισμού, του ρατσισμού και του αντισημιτισμού.

Αυτή η ηθελημένη αδυναμία διάκρισης είναι άλλωστε τόσο εκπληκτική όσο αυτή η ένταξη εγγράφεται πάνω στην αναζήτηση πολιτικών πρακτικών των παλαιών διεφθαρμένων κομμάτων και πάνω στη συνέχιση της νομιμοποίησης της άκρας δεξιάς που προωθεί η λιτότητα. Στην πραγματικότητα, είναι η πίεση της τρόικας - που υποστήριξε την εξασφάλιση των ψήφων των σχεδίων λιτότητας - και οι αμφίβολες σχέσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που επέτρεψαν στην άκρα δεξιά να επιστρέψει στην ελληνική κυβέρνηση το 2011 για πρώτη φορά μετά το τέλος της δικτατορίας των συνταγματαρχών.

Αυτή η ηθελημένη τύφλωση προκαλεί εξίσου σκεπτικισμό γνωρίζοντας ότι η σύγκλιση απόψεων ανάμεσα στον Σύριζα και τους "Ανεξάρτητους Έλληνες" δεν εκδηλώνεται μόνο στη λιτότητα αλλά εξίσου στα διεθνή ζητήματα, και ειδικότερα στην υποστήριξη της Ρωσίας του Πούτιν.

Οι "Ανεξάρτητοι Έλληνες" τη στηρίζουν σε παν-

ορθόδοξη αλληλεγγύη, ενώ ο Αλέξης Τσίπρας γίνεται η κεραία της προπαγάνδας του Κρεμλίνου, χαρακτηρίζοντας την ουκρανική εξουσία νεοναζιστική και χαιρετίζοντας την προσάρτηση της Κριμαίας και την παρωδία δημοψηφίσματος που οργανώθηκε εκεί. Ευθύς μόλις εκλέχθηκε, συναντιέται με πρώτο πρεσβευτή εκείνου της Ρωσίας και ζητά την άρση των ευρωπαϊκών κυρώσεων που στοχεύουν στο σταμάτημα της ρωσικής επιθετικότητας απέναντι στην Ουκρανία και, εν μέρει, απέναντι στην Ευρώπη.

Κατά δεύτερον, η ηθελημένη τύφλωση αφορά τη σημασία του αποτελέσματος της Χρυσής Αυγής, που σχεδόν ξεπέρασε το 6%, διατηρώντας 17 βουλευτές από 18. Κόμμα αυθεντικό νεοναζιστικό, βίαια ρατσιστικό, αντισημιτικό, αρνητής του Ολοκαυτώ-

εθνικισμό, που απειλεί να προεκτείνει την εξασθένιση της δημοκρατίας ξεκινώντας από την καταστροφική πολιτική λιτότητας που επεβλήθη στην Ελλάδα, είναι άμεση ανάγκη οι δημοκράτες να αποκηρύξουν τον αυταρχισμό και να στρατευθούν.

Αυτό συνεπάγεται πολλές ενέργειες.

Πρώτα απ' όλα, να πιέσουμε ώστε ο Σύριζα να αποκηρύξει τη συμπαχία του με τους "Ανεξάρτητους Έλληνες", ο Τσίπρας να εγκαταλείψει τα λόγια εσκεμμένης σύγχυσης, όπως όταν μιλάει για "κοινωνικό ολοκαύτωμα" στην Ελλάδα, και να αναθεωρήσει την αμέριστη υποστήριξή του στον Πούτιν.

Στη συνέχεια, να κάνουμε κάτι έτσι ώστε η τρόικα να βάλει φρένο στην πολιτική λιτότητας που έχει

γονατίσει την ελληνική κοινωνία και ευνοήσει την άνοδο ακραίων τάσεων. Επιπλέον, να απαιτήσουμε από την ΕΕ να στηρίξει τη φιλοδημοκρατική κοινωνία πολιτών

που ασφυκτιά από τη λιτότητα, να ζητήσει να συνοδευτεί αυτό με μεταρρυθμίσεις στη δικαιοσύνη και την αστυνομία και να ψηφίσει νόμους για να προωθήσει την πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τον αντισημιτισμό.

Τέλος, ως προς την κοινωνία πολιτών, να στρατευθούμε με αλληλεγγύη στο πλάι της ελληνικής κοινωνίας πολιτών, όπως το κάνει το ευρωπαϊκό αντιρατσιστικό κίνημα εδώ και πολλά χρόνια, για να κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου πάνω στην κατάσταση, να εφεύρει προοπτικές λύσεων και να προβεί σε ενέργειες.

Μόνο βγαίνοντας από την εθελοντική τύφλωση και πολεμώντας το ρατσισμό και τον αντισημιτισμό είναι πιθανό να προοδεύσει πραγματικά η δημοκρατία στην Ελλάδα".

Απέναντι στην επικίνδυνη εθελοντική τύφλωση που αφορά το ρατσισμό, τον αντισημιτισμό και τον

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΠΕΛΩΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 2

καταστροφική αν η συμμορία υποχρεωθεί να βγάλει τη χώρα από το Ευρώ. Επειδή τέτοιες εξελίξεις διακινδυνεύουν μια πιθανά έντονη πολιτική απομόνωση τους από τις μάζες οι σοσιαλφασίστες θα προσπαθήσουν να κατακτήσουν νέες, ισχυρές θέσεις παντού μέσα στο κράτος, ιδιαίτερα μέσα στον στρατό και στην αστυνομία για να μπορούν να αντιτάξουν την οικονομική και πολιτική τους εξουσία στην πολιτική τους απομόνωση. Ήδη με μια κίνηση το φαιο-κόκκινο μέτωπο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μείωσε κατά 54 τον αριθμό των ανώτατων αξιωματικών στο στρατό, που ήταν ως τώρα 315! Προφανώς αυτή είναι μια μέθοδος μαζικής εκκαθάρισης του παλιού στελεχικού προσωπικού. Πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση Τσίπρα πάνω απ όλα τρέμει μια πελώρια πολιτική ή κοινωνική πίεση που θα την υποχρέωνε σε πρόωρες εκλογές, δηλαδή πριν να είναι σε θέση να επιβάλει με άλλους τρόπους τη εξουσία της, δηλαδή με την οικονομική εξαγορά κάποιων στρωμάτων και με την πολιτική βία. Ήδη το ρώσικο στρατόπεδο, διαθέτει την Χρυσή Αυγή και τον φιλοναζί ψευτο-αναρχισμό τύπου πυρήνων της

φωτιάς. Εννοείται ότι ρόλο εξειδικευμένης τάχα “αντικαπιταλιστικής” βίας μπορούν να παίξουν και το ψευτοΚΚΕ και οι εξωκοινοβουλευτικές ουρές του τελευταίου και του ΣΥΡΙΖΑ.

Να γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει χρόνο και να γιατί δεν ήταν έτοιμος ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά να κοντράρει μέχρι ρήξης με την ΕΖ στη φάση που μόλις περάσαμε. Αυτό είναι το νόημα της φράσης του Τσίπρα ότι “οι δανειστές ήθελαν να μας παγιδέψουν”. Εννοούσε ότι η κυβέρνηση υποχώρησε στην ΕΖ για να μην χρεωκοπήσει πρόωρα. Το σίγουρο είναι ότι η αντίθεση της κυβέρνησης με την ΕΖ θα οξυνθεί παραπέρα ενώ στο εσωτερικό ο πόλεμος με την ευρωπαϊόφιλη αστική τάξη θα πάρει τη γνωστή μορφή των αντι-διαφορών και αντι-φοροδιαφυγή επιλεκτικών εκκαθαρίσεων σύμφωνα με την μεθοδολογία Πούτιν. Ότι είναι παραγωγικό, προοδευτικό και φιλοευρωπαϊκό από την αστική τάξη και επιβιώνει ακόμα θα εκκαθαριστεί έτσι, ενώ οι πραγματικά διεφθαρμένοι ανατολικοί κρατικο-ολιγάρχες, όπως πάντα θα μείνουν ανέπαφοι και θα δυναμώσουν. Ήδη οι υπόλοιπες κυβερνήσεις της ΕΖ έχουν βάλει την υπογραφή τους σε αυτό

το προαναγγεμένο όργιο οικονομικής και ποινικής βίας που είναι το “κίνημα” της νέας κυβέρνησης “κατά της διαφθοράς”. Κέντρο αυτής της εκστρατείας είναι η οικονομική συντριβή και τελικά η άλωση και οι πολιτικές εκκαθαρίσεις όλων των μεγάλων καναλιών. Μάλιστα ο ΣΥΡΙΖΑ και οι φίλοι του στην Ευρώπη έχουν προετοιμάσει το πολιτικό έδαφος για αυτό το πογκρόμ λέγοντας ότι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να κυνηγήσει τους πλούσιους γιατί τάχα δεν διαπλέκεται με αυτούς όπως διαπλέκεται η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Το ότι αυτό το παραμύθι πέρασε και σε αυτούς έξω που βλέπουν πόσο απατεώνας είναι τουλάχιστον πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλεται αποκλειστικά στην ελληνική αστική τάξη που ποτέ δεν στάθηκε εμπόδιο στις ως τώρα επιλεκτικές και συχνά χωρίς ουσιαστικές αποδείξεις πολιτικές διώξεις πολλών σημαντικών στελεχών της. Επίσης έξω δεν ξέρουν ότι αυτό που χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ είναι η απέραντη κάλυψη που έδωσε πάντα στην παρασάγγας μεγαλύτερη κρατική διαφθορά που υπάρχει στην Ελλάδα που δεν είναι εκείνη των πολιτικών στελεχών, αλλά των διοικητικών στελεχών σε όλη την κρατική σφαίρα.

Σε κάθε περίπτωση και όπως και αν εξελιχθούν τα πράγματα και όποιοι και αν είναι οι διεθνείς και πολιτικοί συσχετισμοί που θα διαμορφωθούν σε λίγες βδομάδες και μήνες ένα είναι σίγουρο ότι οι προβοκάτορες είναι σε πλήρη δράση, και οργανώνουν την πολιτική φασιστική και σαμποταριστική τους ατζέντα με φρενήρεις ρυθμούς. Το μόνο καλό είναι ότι επειδή είναι πράκτορες έχουν έλλειψη φαντασίας και σχετικά μικρό στρατό αφοσιωμένων συμπίρων για να εξαπατήσουν και να κινήσουν πολύ ευρύτερες μάζες, όπως τα αφεντικά τους. Γι αυτό η φροντίδα τους είναι να πιάσουν γερά βασικούς κρίκους στον στρατό, στην αστυνομία, και στην εκκλησία που ανέκαθεν καθοδηγούσε ιδεολογικά και πολιτικά τα όπλα στη βασανισμένη αυτή χώρα. Βέβαια όσο περισσότερο θα ενώνονται όλοι αυτοί νέοι ψευτοαριστεροί φασίστες, οι χιτλερικοί νεοταγματασφαλίτες, και το πιο μαύρο είδος αξιωματικών και παπάδων τόσο πιο γρήγορη θα είναι η δημιουργία του αντίθετου πόλου της προόδου και της δημοκρατίας με πρωτοπόρους τους πραγματικούς αριστερούς και κομμουνιστές αντιφασίστες.

Πλήρης επιβεβαίωση της ΟΑΚΚΕ

Ο ΡΩΣΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Σε παλαιότερο άρθρο της Νέας Ανατολής γράφαμε για τις τελευταίες εξελίξεις στην κυπριακή ΑΟΖ ότι ουσιαστικά η κυπριακή ηγεσία εξωθούσε τους Τούρκους να βγάλουν το πλοίο Μπαρμπάρους, ώστε, επικαλούμενοι το γνωστό “τουρκικό κίνδυνο”, να δώσουν το πρόσχημα στη Ρωσία να κατέβει στις θερμές θάλασσες.

Η πρόσφατη επίσκεψη της κυπριακής ηγεσίας στη Μόσχα επιβεβαίωσε απόλυτα την παραπάνω εκτίμηση. Συγκεκριμένα, την Τετάρτη 25 Φλεβάρη ανακοινώθηκε η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ των υπουργών Εξωτερικών Λαβρόφ και Κασουλίδη, Ρωσίας και Κύπρου αντίστοιχα, για τον ελλιμενισμό ρωσικών πολεμικών πλοίων στα κυπριακά λιμάνια! Για να καταλάβουμε την τεράστια σημασία αυτής της κίνησης, η εφημερίδα Καθημερινή (26 Φλεβάρη) αναφέρει ότι “είναι η πρώτη φορά που χώρα-μέλος της ΕΕ παραχωρεί τέτοιου είδους διευκολύνσεις στο ρωσικό πολεμικό ναυτικό, ενώ ανάλογη συμφωνία συνεργασίας των υπουργείων Άμυνας των δύο χωρών και παραχώρησης διευκολύνσεων στο ρωσικό πολεμικό ναυτικό δεν υπήρξε ποτέ στο παρελθόν μεταξύ Λευκωσίας και Μόσχας”. Η Κύπρος δηλαδή λειτουργεί ως Δούρειος Ίππος των ρωσικών συμφερόντων μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση...

Ο Πούτιν, βέβαια, που παρευρισκόταν στην υπογραφή της συμφωνίας, “σημείωσε πως αυτή αφορά πρωτίστως ρωσικά σκάφη που συμμετέχουν σε διεθνείς επιχειρήσεις κατά της τρομοκρατίας και της πειρατείας” και “τόνισε πως η ναυτική συνεργασία μεταξύ Μόσχας και Λευκωσίας δεν στοχοθετεί κανένα άλλο κράτος” (skai.gr/news, 25 Φλεβάρη). Και πάλι δηλαδή η δήθεν μάχη κατά της τρομοκρατίας κτλ. ως φύλλο συκής για το ρωσικό επεκτατισμό.

Ο κύπριος πρόεδρος Αναστασιάδης προσφέρθηκε, ως γνήσιος ρωσόδουλος, να “εργαστεί, ώστε να αποκατασταθεί η στρατηγική συνεργασία Μόσχας-Βρυξελλών” (Καθημερινή, 26 Φλ.). Το ίδιο άλλωστε είχε πει και ο Τσίπρας στην πρώτη στο εξωτερικό επίσκεψή του ως πρωθυπουργού στην Κύπρο, ότι η νέα ελληνική κυβέρνηση και η Ελλάδα γενικότερα προσφέρεται να παίξει το ρόλο γέφυρας μεταξύ Ρωσίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνολικά μεταξύ Κύπρου-Ρωσίας υπογράφηκαν έντεκα συμφωνίες (!) που αφορούσαν “στους τομείς της ενέργειας, της εκπαίδευσης, της οικονομίας, της άμυνας (sic) και της ασφάλειας” (Sigmalive, 26 Φλεβάρη). Με τις συμφωνίες αυτές “επικαιροποιήθηκε και η Συμφωνία για Στρατιωτική και Τεχνική Συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών, που υπογράφηκε για πρώτη φορά το

Μάρτιο του 1996 και αφορά ανάπτυξη στρατιωτικής συνεργασίας” (στο ίδιο).

Και, βέβαια, ο Αναστασιάδης αποδέχτηκε σχετική πρόσκληση του Πούτιν να επισκεφθεί και πάλι τη Μόσχα στις 9 Μαΐου, για το γιορτασμό

της νίκης της Σοβιετικής Ένωσης στο Β΄ παγκόσμιο πόλεμο. Εκεί θα πάει μαζί με το άλλο καρντάσι, τον Τσίπρα, που έχει αποδεχθεί παρόμοια πρόσκληση του Πούτιν. Όλος ο θίασος επί σκηνής!

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

συνέχεια από τη σελ. 8

γοστάσια. Ενωνόμαστε σ’ αυτό, αλλά επειδή ενωνόμαστε σ’ αυτό, επειδή θα σου εξασφαλίσω και το εργοστάσιο ανοιχτό και θα διαδηλώσω στην κυβέρνηση γι’ αυτό, έχω την απαίτηση να έχω δύναμη μέσα στο εργοστάσιο. Να κάνω έλεγχο. Θα μου ανοίξεις τα βιβλία σου. Θα σε βοηθήσουμε, αλλά θα μας ανοίξεις τα βιβλία σου, για να ξέρουμε αν έχεις ή δεν έχεις εισπράξεις, αν έχεις ή δεν έχεις δουλειές, πόσες είναι οι εξαγωγές σου. Πολλά βέβαια απ’ αυτά τα βλέπουν οι εργάτες από τη ζωή τους, από την παραγωγή. Και θα αποκτήσουν έλεγχο, εργατικό έλεγχο μέσα από την κρίση. Θάναυ αυτή η τάξη που θα ζήσει τη βιομηχανία. Μην περιμένει ούτε από τα κόμματα, ούτε και από τα αφεντικά της. Γιατί τα αφεντικά της ξέρουν να τα αναδιπλώνουν. Τόχουμε ζήσει αυτό με τους εργάτες στο κίνημα για το γήπεδο του Παναθηναϊκού με το Βωβό. Είχαμε πάει στους εργάτες και τους είπαμε να κάνουν αγώ-

να. Και πήγαμε μαζί τους και παρουσιάστηκε κάποια στιγμή το αφεντικό και είπε να μην το παρατραβάμε. Και τους απέτρεψε. Έκανε ότι μπορούσε για να τους αποκόψει από τον αγώνα μας και στο τέλος αυτός υπέστη τις συνέπειες αυτής της προσπάθειάς τους να εξευμενίσουν το καθεστώς.

Αυτοί δεν έχουν μέλλον γιατί δεν έχουν μάθει ούτε να ενώνονται ούτε να θυσιάζονται. Οι εργάτες τόχουν μάθει. Και αυτή θα είναι και η αλλαγή στην Ελλάδα. Η ΟΑΚΚΕ δεν έχει ανταπάτες ότι η ανάπτυξη της περνάει μέσα από την ανάπτυξη της εργατικής τάξης, άλλωστε αυτή την τάξη υπηρετούμε εμείς, χωρίς αυτήν δεν υπάρχει μέλλον και έχουμε αφιερώσει τη ζωή μας στο να τη βοηθήσουμε να αποκτήσει τη συνείδησή της, την ιστορική που της ταιριάζει, στο αίμα της, στους αγώνες της, στον ιδρώτα της. Αυτή η τάξη θα τα παραμερίσει όλα αυτά!”.

Ιράκ: Με την αεροπορική και πολιτική κάλυψη Ομπάμα, οι ιρανόδουλοι του Ιράκ σφάζουν σουνίτες αμάχους

Με το πρόσχημα της δραστηριότητας των βολικών για την Παγκόσμια στρατηγική της Ρωσίας κανίβαλων του Ισλαμικού Κράτους (ΙΣΙΣ), η κυβέρνηση του Ιράκ έχει ξαμολήσει τις σιιτικές πολιτοφυλακές για να ανακαταλάβουν εδάφη από τους τζιχαντιστές.

Τα εδάφη αυτά, στο δυτικό Ιράκ, κατοικούνται κυρίως από τη σουνιτική μειονότητα της χώρας (το Ιράκ, μαζί με το Ιράν, το Αζερμπαϊτζάν και το Μπαχρέιν είναι οι μόνες ισλαμικές χώρες στις οποίες οι σιίτες μουσουλμάνοι υπερτερούν αριθμητικά των σουνιτών).

Σ' αυτά τα εδάφη, μεγάλο κομμάτι του σουνιτικού πληθυσμού αντιστάθηκε στους φονιάδες του Ισλαμικού Κράτους και το πλήρωσε με ανελέητο κυνηγητό και πολύ αίμα.

Τώρα λοιπόν που η Δύση, μαζί με αραβικές χώρες, με τα αεροπορικά τους πλήγματα, οδήγησαν σε υποχώρηση τους σουνίτες ισλαμοναζήδες του ΙΚ, οι ιρακινές σιιτικές πολιτοφυλακές, πλήρως ελεγχόμενες και υποβοηθούμενες από Ιράν, μπαίνουν τάχα ως απελευθερωτές στα σουνιτικά χωριά και εκτελούν στο σωρό σουνίτες, δέχθη για να τους εκδικηθούν για τη συνεργασία τους με το ΙΚ.

Φυσικά, όσοι πέφτουν κάτω από το μαχαίρι των σιιτικών συμμοριών είναι συνήθως άμαχοι Ιρακινοί σουνίτες, που στη χειρότερη περίπτωση ανέχονταν το ΙΚ. λόγω της καταπίεσης που είχαν βιώσει από την ιρανόδουλη σιιτική εξουσία της Βαγδάτης από το 2003 και μετά, ενώ στην καλύτερη ήταν μαχητικοί εχθροί του ΙΚ. και βρίσκονται σήμερα εντελώς άδικα στο στόχαστρο των ιρανόδουλων "απελευθερωτών".

“Οι ΗΠΑ λειτουργούν σαν ασπίδα για τις σιιτικές συμμορίες”

Πρώην αξιωματούχος των ΗΠΑ, ειδικός συνεργάτης πέντε Αμερικανών πρεσβευτών και τριών Αμερικανών στρατιωτικών διοικητών στη Βαγδάτη, ο Άλι Χεντέρι, με άρθρο του στο περιοδικό Foreign Policy, κατηγορεί την κυβέρνηση Ομπάμα ότι καλύπτει αεροπορικά, αλλά κυρίως πολιτικά τις φιλοκυβερνητικές, σιιτικές πολιτοφυλακές στο Ιράκ.

Ο Χεντέρι σημειώνει ότι η ιρακινή κυβέρνηση είναι επί της ουσίας "θηρσκευτικά σχεταριστική (σ.σ. εννοεί ότι μεροληπτεί υπέρ των σιιτών), διεφθαρμένη, ανίκανη να κυβερνά", ενώ αναφέρει χαρακτηριστικά ότι "οι ΗΠΑ λειτουργούν αυτή τη στιγμή σαν η αεροπορία, ο εξοπλιστής και η διπλωματική ασπίδα των ιρακινών πολιτοφυλακών, οι οποίες διαπράττουν μερικές από τις χειρότερες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο πλανήτη", με πρόσχημα την πάλη κατά του ΙΚ.

Όπως καταγγέλλει το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (HRW), "κάτοικοι (σ.σ. στις σουνιτικές περιοχές του Ιράκ) απομακρύνονται με τη βία από τα σπίτια τους, απάγονται, σε ορισμένες περιπτώσεις εκτελούνται ομαδικά. Οι Ιρακινοί πολίτες συνθλίβονται από το Ισλαμικό Κράτος και μετά από τις φιλοκυβερνητικές πολιτοφυλακές στις περιοχές που ανακαταλαμβάνονται. Με την

κυβέρνηση να απαντά σε όσους θεωρεί ή αποκαλεί "τρομοκράτες" με αυθαίρετες συλλήψεις και εκτελέσεις, οι κάτοικοι δεν έχουν σε ποιον να στραφούν για προστασία".

"Πρόκειται για "συμμάχους" οι οποίοι είναι στην πραγματικότητα δεμένοι με τον στρατηγικό αντίπαλό μας, την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, πολλές τακτικές των οποίων δεν διαφέρουν καθόλου από εκείνες του Ισλαμικού Κράτους", συνεχίζει γλαφυρότατα ο Χεντέρι.

Συμπληρώνει δε ότι ο Ομπάμα έπαιξε κομβικό ρόλο ώστε την εξουσία, μετά τις εκλογές του 2010, να μην την αναλάβει ο κοσμικός και νικητής των εκλογών, Αγιάντ Αλάουϊ, αλλά ο δεύτερος στις εκλογές σιίτης, σχεταριστής και ιρανόδουλος Νούρι Αλ Μαλίκι, τον οποίο η Σαουδική Αραβία επί χρόνια καταγγέλλει ως Ιρανό πράκτορα. Ο Ομπάμα, κατά τον Χεντέρι, έφτασε να δεχτεί στο Λευκό Οίκο το 2011 τον σιίτη πολέμαρχο των "Ταξιαρχιών Μπαντρ", Χάντι Αλ Αμέρι, ο οποίος είναι γνωστός για την αγάπη του στα τρυπάνια ως μέσο εκτέλεσης ανθρώπων (!).

Ο Χεντέρι σημειώνει με μεγάλη οξυδέρκεια ότι ο μόνος τρόπος να ηττηθεί το Ισλαμικό Κράτος είναι από τους ίδιους τους σουνίτες, κατά το πρότυπο των Συμβουλίων Αφύπνισης (Σαχουάτ) που είχε συγκροτήσει με σουνίτες Ιρακινούς ο Αμερικανός στρατηγός Πετρέους για να πολεμήσει την Αλ Κάιντα το 2006. Αυτόν το μόνο πολιτικά διορατικό αμερικανό στρατηγό τον "έφαγε" ο Ομπάμα με πρόσχημα μια ερωτική του ιστορία.

"Δεν μπορείς να νικήσεις μια σουνιτική εξτρεμιστική οργάνωση με Ιρανούς, σιιτικές πολιτοφυλακές και Κούρδους Πεσμεργκά, μπορείς να τη νικήσεις μόνο με Άραβες σουνίτες", καταλήγει ο Αμερικανός αναλυτής.

Ο βρώμικος ρόλος του Ομπάμα υπέρ του Άξονα

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη του πόσο συνειδητά φασιστική, δηλαδή με σημερινούς όρους φιλορώσικη διεθνή πολιτική κάνει η προεδρία Ομπάμα, από το γεγονός ότι ουσιαστικά, χρησιμοποιώντας τον μπαμπούλα των κανίβαλων - φονιάδων του Ισλαμικού Κράτους, ενισχύει τη Ρωσία, αλλά και το Ιράν και το καθεστώς της Συρίας, παρά το γεγονός ότι αυτό αντιβαίνει στα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ.

Την ώρα που ο Ομπάμα κάνει ζήτημα αρχής τη "διεθνή συμμαχία" (μαζί με τη Ρωσία) κατά του ΙΚ, αρνείται πεισματικά να δώσει όπλα ή να στηρίξει ουσιαστικά πολιτικά την Ουκρανία μέχρι η τελευταία να ελευθερώσει τις κατεχόμενες περιοχές της στα ανατολικά, καθώς και την Κριμαία, ακριβώς με πρόσχημα την "προτεραιότητα" της μάχης ενάντια στον "ισλαμιστικό εξτρεμισμό". Αποδεικνύεται δηλαδή από τις εξελίξεις πόσο σωστή ήταν η εκτίμηση της ΟΑΚΚΕ το καλοκαίρι του 2014 ότι η υπόθεση του ΙΚ (ΙΣΙΣ) ήταν μια

καλοστημένη προβοκάτσια της πουτινικής Ρωσίας για να δημιουργηθεί ένας στρατηγικός αντιπερισπασμός στην προέλαση της στην Ουκρανία. Τώρα αποδεικνύεται επιπλέον ότι εκτός από αντιπερισπασμός στο κεντρικό ουκρανικό μέτωπο της Ρωσίας το ΙΚ είναι μια θαυμάσια προβοκάτσια για να σαρώσουν οι ρωσόφιλες δυνάμεις όλο το χώρο της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής.

Έτσι το Ισλαμικό Κράτος μέχρι στιγμής πέτυχε, με τη βοήθεια Ομπάμα και την υψηλή εποπτεία της Ρωσίας, να προβοκάρει τη συριακή αντιπολίτευση, στην οποία κυριαρχούσαν δυνάμεις φιλικές προς τη Δύση, την Τουρκία και τη Σαουδική Αραβία, οδηγώντας ουσιαστικά σε ενδυνάμωση του Άσαντ, που όλοι παραδέχονται ότι δεν μπορεί πια να πέσει και έχει εξαρτηθεί από τη Ρωσία και το Ιράν, τόσο οικονομικά όσο και στρατιωτικά.

Στο δε Ιράκ, ο Ομπάμα και οι τζιχαντιστές (που στο βάθος δουλεύουν με ενιαία στρατηγική και κέντρο τη Μόσχα) παρέδωσαν ουσιαστικά όλη τη χώρα στο

Ιράν, αλλά και απευθείας στη Ρωσία, με την οποία η ιρακινή κυβέρνηση έχει εξοπλιστικές δοσολημίες και για την οποία η Βαγδάτη στάζει μέλι σε κάθε επίσημη ανακοίνωση.

Η μεγάλη προβοκάτσια του Άξονα με το ΙΚ, δεν βοηθά μόνον άμεσα τη Ρωσία να μακελέψει την Ουκρανία και να κερδίσει την "αντι-ισλαμιστική", φασιστική Αίγυπτο του Σίσι. Το Ισλαμικό Κράτος λειτουργεί και ως προβοκάτορας για τη ρωσοποίηση κάθε χώρας* στην οποία δρα κι όταν η δουλειά γίνει, θα εξαφανιστεί όσο ξαφνικά εμφανίστηκε.

*Ήδη η ίδια δουλειά άρχισε και στη Λιβύη, η οποία φαίνεται ότι θα παραδοθεί επίσης στον Άξονα μέσω Αιγύπτου και Σίσι, πάλι με πρόσχημα τους ισλαμοναζήδες του Ισλαμικού Κράτους, που εμφανίστηκαν από το πουθενά και κατέλαβαν δύο πόλεις, ενώ αποκεφάλισαν κτηνωδώς 21 Αιγύπτιους χριστιανούς κόπτες ακριβώς για να προκαλέσουν την δραστήρια επέμβαση του Σίσι.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗ ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 9

θα συνεχίζει να κάνει σαμποτάζ. Θέλει δηλαδή να μπορεί να καθυστεράει και να εξαρτά αυτές τις μάζες ώσπου να σταθεροποιήσει την εξουσία της στο κράτος. Είναι χαρακτηριστικό πως καταργεί το δικαίωμα αυτού του λαού να δουλέψει την ώρα που τον κατεβάζει στους δρόμους τάχα για αξιοπρέπεια. Υπάρχει τίποτα πιο εξοργιστικό από το ότι η πρώτη πράξη της κυβέρνησης Τσίπρα ήταν να σταματήσει τις λίγες μεγάλες επενδύσεις που είχαν επιτρέψει οι ευρωπαιοφανείς σαμποταριστές ηγέτες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ στα πέντε χρόνια της κρίσης: Σταμάτημα της εξόρυξης χρυσού, των γεωτρήσεων στα απέραντα θαλάσσια οικόπεδα, της επένδυσης του Ελληνικού, των 14 αεροδρομίων κλπ.

Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με τρομερούς υποκριτές και αντιστροφείς της αλήθειας. Όταν αυτοί μιλάνε για ανακούφιση των φτωχών απλά βρίσκουν ένα πρόσχημα για να συσπειρώσουν το λαό που οι ίδιοι του στέρησαν τη δουλειά ή του μείωσαν με αυτόν τον τρόπο το μισθό και να τον βάλουν να εκστρατεύσει ενάντια στην Ευρώπη. Ενάντια σε μια Ευρώπη, που ο αστικός εκμεταλλευτικός της χαρακτήρας δεν έχει ούτε κατά διάνοια σε τέτοιο βαθμό εξαθλιώσει τους πληθυσμούς της, ούτε έχει εξαφανίσει κάθε εργασιακό δικαίωμα τους μέσα σε κινέζικα γκέτο και

μικρομάγαζα, ούτε τους έχει αφήσει στα χέρια των ναζιστικών συμμοριών και της πιο άκαρδης, αδιάφορης και διεφθαρμένης γραφειοκρατίας. Αλλά και όταν αυτή η κυβέρνηση μιλάει για πάλη ενάντια στη διαφθορά εννοεί, όπως πάντα έκανε σαν κόμμα της αντιπολίτευσης, επιλεκτική αναζήτηση της διαφθοράς για να συντρίψει τους εχθρούς της και πλήρης ελευθερία στους φίλους της τους ανατολικούς κρατικούς κομπραδόρους και αποικιοκράτες καπιταλιστές, τύπου Μπόμπολα, Κόκκαλη, ΚΟΣΚΟ, Γκάτζπρομ κλπ να λεηλατούν τη χώρα.

Να γιατί κανείς μας δεν πρέπει να στηρίξει αυτήν την κυβέρνηση στην πολεμική και εθνοφασιστικού τύπου εκστρατεία της ενάντια στην ΕΖ και την ΕΕ γενικότερα. Ότι εισπράξει ο ελληνικός λαός από τους δανειστές κάτω από αυτές τις συνθήκες θα είναι χρήματα για να εξαγοραστεί από τους χειρότερους φασίστες και δυνάστες της γης και να τους ακολουθήσει στη μεγάλη νύχτα της δικτατορίας και του καπιταλιστικού πολέμου που ετοιμάζουν. Κανένας δημοκρατικός άνθρωπος δεν πρέπει να συμμετέχει στα νέα τους συλλαλητήρια, που στο μέλλον θα αφήσουν πιο μεγάλη ντροπή στο έθνος από όση έχουν αφήσει εκείνα του μακεδονικού. Κανείς δεν έχει ποτέ ταπεινώσει αυτό το λαό τόσο πολύ όσο αυτοί που του καυχούνται διαρκώς πως του προστατεύουν την περηφάνεια.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΚΑΙ ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ ΠΑΡΑΛΥΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΧΙΤΛΕΡ ΠΟΥΤΙΝ

Οι τελευταίες εξελίξεις στο ουκρανικό καταδεικνύουν, αν μη τι άλλο, τον άθλιο χαρακτήρα της ευρωπαϊκής μονοπωλιακής αστικής τάξης - και ιδιαίτερα της διαβρωμένης στην ηγεσία από το ρωσικό σοσιαλิมπεριαλισμό γερμανό-γαλλικής διπλωματίας - σε σχέση με τη ρωσική σε εξέλιξη εισβολή στην Ουκρανία.

Αυτές οι δυνάμεις προσποιούμενες το φίλο του ουκρανικού λαού και προτάσσοντας το χαρτί της “πολιτικής επίλυσης” του προβλήματος επιτρέπουν στους εισβολείς να προελαύνουν ανενόχλητοι στο έδαφος της διαμελισμένης χώρας. Στην πραγματικότητα, οι σημερινοί απόγονοι των Τσάμπερλαιν και Νταλαντιέ δείχνουν μπροστά στην απειλή των νέων χίτλερ να μη θέλουν να παραδειγματιστούν από τις ολέθριες συνέπειες που άφησε για τους λαούς της Ευρώπης η κατευναστική απέναντι στο Χίτλερ στάση των πολιτικών τους προγόνων. Δείχνουν να ξεχνούν ότι ο Χίτλερ αρνείται πάντα να σεβαστεί τις συμφωνίες που υπογράφει με τους εχθρούς του.

Πατώντας λοιπόν στα χνάρια των παλιών, οι νέοι χίτλερ του Κρεμλίνου παραβίασαν από την πρώτη στιγμή την εκεχειρία που επιτεύχθηκε το Σεπτέμβρη κάτω από την αιγίδα του ΟΑΣΕ (πρωτόκολλο του Μινσκ). Κι ενώ στα τέλη Δεκεμβρη ο ουκρανός πρόεδρος Ποροσένκο διαπίστωνε “πρόοδο” στην υλοποίηση των δεσμεύσεων του πρωτοκόλλου από τη Μόσχα, η τελευταία πέρασε ξαφνικά το Γενάρη σε νέα επίθεση αναγκάζοντας τις ένοπλες δυνάμεις του Κιέβου να υποχωρήσουν από μια σειρά θέσεις του μετώπου. Αιχμή της επιχείρησης - που ξεκίνησε με επίθεση στο διεθνές αεροδρόμιο του Ντονέτσκ - ήταν ο βομβαρδισμός της Μαριούπολης με πυραύλους Γκραντ και, κυρίως, η επίθεση στο στρατηγικό οδικό και σιδηροδρομικό κόμβο του Ντεμπάλτσεβε που κατέληξε στην κατάληψή του από τις ρωσικές δυνάμεις κατοχής. Οι ενισχύσεις από την άλλη πλευρά των συνόρων έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην έκβαση της αναμέτρησης. Σύμφωνα με καταγγελία της ουκρανικής προεδρίας, η Μόσχα έστειλε στο ουκρανικό μέτωπο περισσότερα στρατεύματα από κάθε άλλη φορά, αναπτύσσοντας εκεί τουλάχιστον 9.000 στρατιώτες, 500 τανκς, πυροβολικό και τεθωρακισμένα οχήματα (βλ. The Daily Telegraph, 21/1). Ο ισχυρός αριθμητικά αλλά υλικότεχνικά αδύναμος και με ανίκανη ηγεσία ουκρανικός τακτικός στρατός θα έπρεπε τουλάχιστο να ενισχυθεί με τον αναγκαίο οπλισμό προκειμένου να αντιμετωπίσει αυτή τη λαίλαπα.

Η αδυναμία του σ’ αυτό το επίπεδο είναι μια απ’ τις αιτίες που τρέφουν την αντίστοιχη υπεροχή στις πολεμικές επιχειρήσεις των δυνάμεων του ουκρανικού υπουργείου εσωτερικών, που συμπεριλαμβάνει στις τάξεις του μια σειρά παραστρατιωτικές ομάδες κινούμενες γενικά μέσα στον ακροδεξιό ή ακόμα και το νεοαζιιστικό χώρο. Οι ομάδες αυτές λειτουργούν στο βάθος υπέρ των εισβολέων καθώς συμβάλλουν στο να κοπούν οι ψυχικοί δεσμοί που συνδέουν το ρωσόφωνο πληθυσμό της

ανατολικής Ουκρανίας, που έχει τραβήξει τα πάνδεινα από το γερμανικό χιτλερισμό στο β’ παγκόσμιο πόλεμο, με τους ομοεθνείς του της δυτικής Ουκρανίας. Όμως τέτοια ήταν η πολιτική κατεύθυνση που έχει δώσει η νέα ηγεσία του Κιέβου - στην πραγματικότητα μία “πατριωτική” μεταμφίεση της προηγούμενης ανοιχτά φιλορώσικης ηγεσίας Γιανουκόβιτς - που δε διστάζει να προβαίνει σε τέτοια προβοκατόρικά μέτρα όπως είναι η μη καταβολή των συντάξεων στους κατοίκους της κατεχόμενης ζώνης ή οι περιορισμοί στη μετακίνηση των προσφύγων.

Το θετικό ήταν ότι η νέα ρωσική προέλαση δημιούργησε για πρώτη φορά την προσδοκία στην ουκρανική πλευρά ότι το πάγιο αίτημά της περί προμήθειας αμυντικών όπλων από τις χώρες της Δύσης θα εισακουστεί. Σε Αμερική αλλά και Βρετανία για πρώτη φορά υψώθηκαν φωνές θετικές απέναντι σ’ αυτό το αίτημα. Η τάση αυτή εκφράστηκε καθαρά στην 51η συνδιάσκεψη για την ασφάλεια του Μονάχου (6-8 Φλεβάρη) και ήρθε σε κόντρα με τη γραμμή Μέρκελ-Ολάντ περί “πολιτικής λύσης” και “οικονομικού” χαρακτήρα των κυρώσεων απέναντι στη Ρωσία (με τη συγκατάθεση και του ρωσόφιλου Ομπάμα). Σύμφωνα με τους Financial Times της 7/2: “Η κ. Μέρκελ ήταν αμετάπειστη στο ότι η Δύση δεν πρέπει να αποστείλει όπλα, λέγοντας ότι “αυτή η κρίση δε μπορεί να επιλυθεί με στρατιωτικά μέσα”. Όμως αντιμετώπισε αμερικανικές φωνές υπέρ της στρατιωτικής στήριξης της Ουκρανίας, με τον αμερικανό [αντι]πρόεδρο Τζο Μπάιντεν να υπαινίσσεται ότι η Ουάσινγκτον ίσως είναι έτοιμη να αυξήσει τη βοήθειά της, πέρα από το μη φονικό εξοπλισμό που έχει ήδη παράσχει, λέγοντας: “Πιστεύω ακόμα ότι ο ουκρανικός λαός έχει δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του”. Ο σκληροπυρηνικός ρεπουμπλικάνος γερουσιαστής Λίντσεϋ Γκράχαμ υπήρξε πολύ περισσότερο ευθύς, λέγοντας ότι η κ. Μέρκελ κάνει ένα “μεγάλο λάθος. Δε μπορεί να δει πώς ο ένοπλος λαός που είναι πρόθυμος να πολεμήσει και να πεθάνει για την ελευθερία του καλύτερα τα πράγματα”. Η πίεση ήταν τόσο μεγάλη ώστε εκτός απ’ τον Μπάιντεν, και ο βρετανός ΥΠΕΞ, Φ. Χάμοντ, αναγκάστηκε να εξετάσει την πιθανότητα πώλησης όπλων στο Κίεβο σε περίπτωση που η κατάσταση θα επιδεινωνόταν, ενώ ο γ.γ. του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ έδωσε το πράσινο φως στα κράτη-μέλη για να αποφασίσουν τα ίδια το ενδεχόμενο ή όχι αποστολής της αναγκαίας στρατιωτικής βοήθειας προς την Ουκρανία.

Θορυβημένοι από τις φωνές διαμαρτυρίας, οι ρωσόφιλοι αν’ όχι ρωσόδουλοι Μέρκελ-Ολάντ βιάστηκαν να εκπονήσουν ένα “ειρηνευτικό σχέδιο” που σε

χρόνο μηδέν οδήγησε στη συμφωνία της 12 Φλεβάρη με Πούτιν και Ποροσένκο (το λεγόμενο Μινσκ 2). Αυτή η εκεχειρία, όπως και η προηγούμενη προβλέπει μεταξύ άλλων άνευ όρων κατάπαυση του πυρός, αμοιβαία απομάκρυνση των βαρέων όπλων από μια ζώνη ασφαλείας 50-70χλμ, αναγνώριση από το κοινοβούλιο του “ειδικού χαρακτήρα” των ρωσοκρατούμενων περιοχών, συνταγματικές αλλαγές στην κατεύθυνση της “αποκεντρώσης” των εξουσιών (όλα αυτά σε συνεννόηση με τους διαμελιστές), εντατικοποίηση της τριμερούς ομάδας επαφής. Το καινούργιο που λανσάρε εδώ η συμφωνία είναι ότι αναγνωρίζει ουσιαστικά τα εδαφικά κέρδη που απέσπασαν οι ρώσοι επεμβατιστές κατά την τελευταία τους επίθεση. Και για να μην

υπάρξει καμία αμφιβολία για το ποιος είναι πραγματικά ο κερδισμένος από την “πολιτική λύση” Μέρκελ-Ολάντ, οι ρώσοι διαμελιστές παραβίασαν αμέσως και αυτή τη συμφωνία καταλαμβάνοντας με σφοδρή μάχη τη στρατηγικής σημασίας πόλη Ντεμπάλτσεβε και αναγκάζοντας τις ουκρανικές δυνάμεις να αποχωρήσουν από κει στις 18/2.

Η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Ομπάμα και οι λοιποί ρωσόδουλοι και ρωσόφιλοι ηγέτες της δυτικής μονοπωλιακής αστικής τάξης είναι θανάσιμοι εχθροί του ουκρανικού λαού και αργά ή γρήγορα θα τύχουν της τιμωρίας που τους αξίζει από τις δημοκρατικές και πατριωτικές δυνάμεις των ευρωπαϊκών και όχι μόνο χωρών που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν το ρωσικό νεοχιτλερικό τέρας.

Οι ναζιστές υποστηρίζουν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ANEΛ και ζητούν κοινό μέτωπο με το ψευτοΚΚΕ

Οι ναζιστές της “Χρυσής Αυγής” δεν λυπήθηκαν τα γλυκόλογα και τους επαίνους για τη νέα, “αντιμνημονιακή” (τότε ακόμη δεν είχε υπογράψει ότι σέβεται το μνημόνιο), κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους ANEΛ, κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των προγραμματικών δηλώσεων, όπως σημειώνεται σε ρεπορτάζ της *Εφημερίδας των Συντακτών* της 12ης του Φλεβάρη.

Έτσι, ο προφυλακισμένος αρχιτραμπούκος “βουλευτής” των ναζιστών Λαγός δεν δίστασε να “ρίξει” το σύνθημα υποστήριξης της ρωσόδουλης, σοσιαλφασιστικής κυβέρνησης, με μπόλικο εθνικομπολσεβίκικο “αντιπλουτοκρατισμό”: “Εμείς είμαστε εδώ και περιμένουμε να γίνουν αυτά που είπε ο πρωθυπουργός και περιμένουμε την παραδειγματική τιμωρία όλων αυτών. Να ξεκινήσουμε, λοιπόν, και να ελέγξουμε όλους αυτούς τους μεγαλοφειλέτες. Εμείς είμαστε μαζί σε αυτόν τον αγώνα που θα γίνει στους μεγαλοκαναλάρχεις, σε όσους έχουν πάρει τα θαλασοδάνεια και εκμεταλλεύονται τον ελληνικό λαό”.

Ο “Καιάδας” - Γερμενής ήταν όλο επίσης φιλικότατος προς την κυβέρνηση: “Θέλω να πιστεύω πως η σημερινή κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θα αποκαταστήσει την παρανομία και θα επαναφέρει την τάξη στο ελληνικό Κοινοβούλιο, την ομαλή λειτουργία”.

Ο Παναγιώταρος έφτασε στο σημείο να πει “δώστε υπηκοότητα, όχι ιθαγένεια” στους μετανάστες. Από κοντά και ο Μίχος, που κατηγορήσε τη Ν.Δ. ότι “τρομοκράτησε τον ελληνικό λαό και πήρε το ποσοστό που πήρε από κάποιους ηλικιωμένους και από κάποια κομματόσκυλα”, ενώ κατάγγειλε όσους βιάζονται να κάνουν κριτική στο νέο κυβερνητικό σχήμα: “Ακόμα δεν τους έχουμε δει, ακούμε διάφορες απόψεις, ακούμε τι έχουν να πουν και θα δούμε τι έχουν να κάνουν”.

Την εκπληκτικότερη, αλλά και αποκαλυπτικότερη των δηλώσεων, ωστόσο, έκανε ο υπαρχηγός της ναζιστικής συμμορίας από τη δεκαετία του ’80, Παππάς, ο οποίος **κάλεσε τον Τσίπρα να μετράει όχι μόνο το ποσοστό και τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEΛ, αλλά και εκείνους των ναζιστών και του ψευτοΚΚΕ στην “αντιμνημονιακή”, δηλαδή στη ρωσόδουλη φασιστική πλειοψηφία!**

“Ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας, έχει πολλά όπλα στην πολιτική του φαρέτρα, αν θέλει αληθινά να πραγματοποιήσει τους πόθους του λαού. Δεν έχει μόνο τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ, το 36,34%, έχει και το 6,28% της Χρυσής Αυγής, έχει και το 5,47% του Κομμουνιστικού Κόμματος, το 4,75% των ANEΛ, έχει το 52,84% και μια πλειοψηφία αντιμνημονιακή 194 βουλευτών”.

Φυσικά, κανένας από τα καθεστωτικά φαιο-“κόκκινα” κόμματα δεν διανοήθηκε να καταγγείλει την υποστήριξη και το κάλεσμα ενότητας της συμμορίας των χιτλερικών δολοφόνων, με τον Τσίπρα απλώς να ψελλίζει κάτι στην τελική του ομιλία περί “δημοκρατικού τόξου”.

Και είναι φυσικό να μη θίγονται, αφού η γραμμή Παππά είναι η γραμμή του “μέντορα”, γεωπολιτικού θεωρητικού του αφεντικού τους Πούτιν, Αλέξανδρου Ντούγκιν, περί ενότητας ναζιστών και “κομμουνιστών” κατά του “επάρατου αστοφιλελευθερισμού και της Δύσης”, στη δική μας περίπτωση δηλαδή του φαντάσματος του “μνημονίου και της νεοφιλελεύθερης πείνας”.

Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που η νέα, φιλοναζίστρια ΣΥΡΙΖΑία πρόεδρος της Βουλής Κωνσταντοπούλου δε μπορεί να προεδρεύσει αν ο εισαγγελέας δεν της φέρει τους φίλους της τους ναζήδες “βουλευτές” από τον Κορδαλλό, τάχα για να συμπληρωθεί η απαρτία στο κοινοβούλιο.

Ο λαός της Αργεντινής αντιστέκεται στον αντισημιτικό φασισμό και στον Άξονα Ρωσίας - Κίνας - Ιράν

Στις 18 του Γενάρη, ο Αργεντινός εισαγγελέας Αλμπέρτο Νισμάν, ο οποίος ερευνούσε την υπόθεση του πολύνεκρου χτυπήματος στην Ισραηλινο-Αργεντινική Ένωση στο Μπουένος Άιρες το 1994 και την εμπλοκή της προέδρου της Αργεντινής, Κριστίνα Φερνάντες ντε Κίρχνερ στη συγκάλυψη του ρόλου του Ιράν, βρέθηκε νεκρός στο διαμέρισμά του.

Μία ημέρα μετά, τη Δευτέρα 19 του Γενάρη, ήταν προγραμματισμένη η κατάθεσή του εισαγγελέα σε επιτροπή του αργεντινικού Κογκρέσου, όπου θα τεκμηριώνε τις κατηγορίες του, τόσο κατά της Κίρχνερ όσο και κατά του υπουργού Εξωτερικών, Χέκτορ Τίμερμαν.

Το τελευταίο του μήνυμα, το οποίο εστάλη σε συγγενείς του από το κινητό του την ημέρα της δολοφονίας του, έλεγε: "Είμαι καλύτερα από ποτέ και αργά ή γρήγορα η αλήθεια θα νικήσει". Ο Νισμάν ήταν Αργεντινός εβραίος και ζούσε τα τελευταία 10 χρόνια υπό συνεχείς απειλές για τη σωματική του ακεραιότητα και τη ζωή του.

Ενώ οι αρχές του νεοπερονιστικού, σοσιαλφασιστικού καθεστώτος της Αργεντινής πήγαν να κουκουλώσουν στα γρήγορα την υπόθεση, λέγοντας ότι "δεν υπάρχουν στοιχεία εγκληματικής ενέργειας" κι ότι πρόκειται δήθεν για αυτοκτονία, η κατάσταση βρομούσε από χιλιομέτρα κι έτσι η αφήγηση της Κίρχνερ άλλαξε σχεδόν αμέσως: ο εισαγγελέας έγινε "ενεργούμενο σκοτεινών δυνάμεων", οι οποίες τάχα τον εκμεταλλεύτηκαν και μετά τον σκότωσαν, τάχα για να "ενοχοποιήσουν" το "αντιιμπεριαλιστικό" καθεστώς, που έχει κάνει την Αργεντινή έναν από τους καλύτερους φίλους του Άξονα Ρωσίας - Κίνας - Ιράν στη Λατινική Αμερική.

Όμως, επειδή η Αργεντινή δεν είναι Ελλάδα να έχει για "αντιπολίτευση" στο σοσιαλφασισμό Σαμαράδες, Βενιζέλους και ρώσικα "Ποτάμια", ο λαός της και σε ένα βαθμό και η μη σοσιαλφασιστική αντιπολίτευση σήκωσαν το γάντι: διαδηλώσεις άναψαν αμέσως, με πρωτοπορία τους εβραίους και τους δημοκράτες της χώρας, με κορυφαία εκείνη η οποία διοργανώθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, ακριβώς έναν μήνα μετά τη δολοφονία του έντιμου δικαστικού. Επρόκειτο για μια "πορεία σιωπής" στη μνήμη του Νισμάν, στην οποία έλαβαν ενεργά μέρος και πολλοί εν ενεργεία δικαστικοί της χώρας και μάλιστα ως βασικοί διοργανωτές. Αυτό επίσης θα ήταν αδιανόητο στην Ελλάδα όπου η πλειοψηφία του Αρείου Πάγου ψήφισε υπέρ του ναζί Πλεύρη.

Ο εισαγγελέας Χεράρντο Πογισίτα, ο οποίος ανέλαβε τον φάκελο της υπόθεσης που κόστισε τη ζωή του Νισμάν, δεσμεύθηκε να συνεχίσει την έρευνα του προκατόχου του και να οδηγήσει κυβερνητικούς αξιωματούχους ακόμη και στο δικαστήριο, εάν αποδειχτεί η συμμετοχή τους στη συγκάλυψη του ιρανικού φασιστικού - αντισημιτικού εγκλήματος. Η κυβέρνηση της Αργεντινής χαρακτήρισε προκλητικά την απόφασή του ως "δικαστικό πραξικόπημα".

Η σοσιαλφασίστρια πρόεδρος μάλιστα δημοσίευσε αμέσως διάταγμα με το οποίο διαλύει τις - προφανώς μη ελεγχόμενες από την ίδια- υπηρεσίες πληροφοριών της χώρας και τις αντιθιστά με μια νέα υπηρεσία, τυπικά υπό τον έλεγχο της δικαιοσύνης, ουσιαστικά όμως υπό τον δική της προσωπική, δικτατορική εξουσία.

Ο δάκτυλος των μουλάδων

Η Οργάνωση του Ισλαμικού Τζιχάντ, σιιτική ισλαμοφασιστική οργάνωση που δρούσε στο νότιο Λίβανο με ιρανική χρηματοδότηση και στήριξη τη δεκαετία του

'80, είχε χτυπήσει στις 17 Μαρτίου 1992 την πρεσβεία του Ισραήλ στο Μπουένος Άιρες, αφήνοντας πίσω της 29 νεκρούς και 242 τραυματίες. Το δε πλήγμα στην Ισραηλινο-Αργεντινική Ένωση που ερευνούσε ο Νισμάν, με τους 85 νεκρούς και 300 τραυματίες, στις 18 Ιουλίου του 1994, σύμφωνα με όλα τα στοιχεία, ήταν οργανωμένο από την Τεχεράνη και το διεκπεραίωσαν σίτες ισλαμοφασίστες της λιβανικής Χεζμπολάχ.

Η δικαιοσύνη της Αργεντινής, μετά από χρόνια ερευνών που είχαν καθυστερήσει αδικαιολόγητα, κατηγορήσε και επισήμως το Ιράν για τη δεύτερη και μεγαλύτερη επίθεση του 1994, η οποία, σύμφωνα με την έρευνα, έγινε σε αντίποινα για την τότε απόφαση της λατινοαμερικανικής χώρας να σταματήσει να παρέχει στην Τεχεράνη πυρηνικά υλικά και τεχνολογία αιχμής.

Οργανωτής της επίθεσης ήταν ο αξιωματούχος των Φρουρών της Επανάστασης του Ιράν (των ιρανικών ισλαμοφασιστικών SS, που δρουν δίπλα και πα-

ράλληλα με τον ιρανικό στρατό) Αχμάντ Βαχίντι, ο οποίος διατέλεσε αργότερα, μεταξύ 2009 και 2013, υπουργός Άμυνας της κυβέρνησης του Αχμαντινετζάντ.

Οι Αργεντινοί σοσιαλφασίστες συγκαλύπτουν

Η απόδειξη της συνενοχής του αργεντινικού καθεστώτος υπό την Κίρχνερ με τους φονιάδες της Τεχεράνης είναι διττή: αφ' ενός, τον Ιανουάριο του 2013, υπέγραψαν με την κυβέρνηση των μουλάδων του Ιράν "μνημόνιο συνεργασίας για την ανακάλυψη της αλήθειας για την επίθεση". Όπως είχε σχολιάσει τότε η Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή, "αυτό ισοδυναμεί με υπογραφή μνημονίου με τη χιτλερική Γερμανία για την ανακάλυψη της αλήθειας για τη Νύχτα των Κρυστάλλων".

νή, Βραζιλία, Παραγουάη, Χιλή, Κολομβία, Γουιάνα, Τρίνταντ - Τομπάγκο και Σουρινάμ.

Η Κίρχνερ με τον Άξονα, ο λαός με την ανεξαρτησία

Η Κίρχνερ, με πρόσχημα την πρόσφατη διαμάχη της με τα funds των ΗΠΑ, υποστήριξε - μέσω αποχής - στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τη ρωσική προσαρτηση της ουκρανικής Κριμαίας, έχει κάνει ήδη την Κίνα τον σημαντικότερο εμπορικό εταίρο της Αργεντινής, ενώ η Ρωσία την υποστήριξε - ανέξοδα - στη διαμάχη της με τη Μεγάλη Βρετανία για τα νησιά Μαλβίδες - Φόκλαντς.

Η Μόσχα έχει χωθεί ήδη βαθιά στην πυρηνική ενέργεια, στα ορυχεία και στα υδροηλεκτρικά της Αργεντινής, με τους Πούτιν - Κίρχνερ να μιλούν για "στρατηγική συμμαχία" των χωρών τους. Με-

τά την Κούβα, τη Νικαράγουα, τη Βενεζουέλα, τη Βολιβία, τον Ισημερινό και την Ουρουγουάη, σε μεγάλο βαθμό και τη Βραζιλία, ο σοσιαλιμπεριαλισμός έχει κερδίσει άλλη μια βάση στην πάλη ποτέ "αυλή" του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Ωστόσο, η αντίσταση του λαού της Αργεντινής στη βρόμικη πρόσδεση της χώρας στο νεο-

χιτλερικό Άξονα των ανατολικών φασισμών, σε συνδυασμό με τις αντιστάσεις τμήματος της ίδιας της αργεντινικής αστικής τάξης, δείχνουν ότι ο δρόμος των σοσιαλφασιστών δεν είναι στραμμένος με ροδοπέταλα.

Η Αργεντινή είναι μια αναπτυσσόμενη χώρα του Τρίτου Κόσμου κι έχει τη φυσική τάση για κρατική ανεξαρτησία, όπως και ο λαός της για εθνική λευτεριά. Το αρνητικό παράδειγμα του κουβανικού κάτεργου, που έσυρε στη λάσπη τις παρακαταθήκες της δίκαιης επανάστασης του 1956-1959, καθώς και η βαθιά κρίση του μισοδικτατορικού καθεστώτος Τσάβες - Μαδούρο στη Βενεζουέλα, δείχνουν στους Αργεντινούς τι πρέπει να αποφύγουν και τους οδηγούν αντικειμενικά στη στράτα του δημοκρατικού, πατριωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr

